

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF READING COMPREHENSION ABILITY AND
COLLABORATION ABILITY OF MATTHAYOMSUKSA 1 STUDENTS BY USING
THINK-PAIR-SHARE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education TEACHING THAI LANGUAGE
Department of Curriculum and Instruction
Silpakorn University
Academic Year 2023
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด
โดย	นางสาวนันทนา ช่างหัวหน้า
สาขาวิชา	การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร. ชลธิชา หอมพุ่ม
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

	คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มาเรียม นิลพันธุ์)	
พิจารณาเห็นชอบโดย	
	ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจ้อย)	
	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร. ชลธิชา หอมพุ่ม)	
	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)	
	ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(รองศาสตราจารย์ ดร. เขมณัฏฐ์ มิ่งศิริธรรม)	

620620089 : การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2

คำสำคัญ : ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ, การทำงานร่วมกัน, เทคนิคเพื่อนคู่คิด

นางสาว นันทนา ช้างหัวหน้า: การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์ ดร. ชลธิชา หอมพุ่ม

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด 2) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนชยันตพิทยาคม อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ 3) แบบสังเกตการทำงานร่วมกัน และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. ความสามารถด้านการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดอยู่ในระดับดี
3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดอยู่ในระดับมาก

620620089 : Major TEACHING THAI LANGUAGE

Keyword : READING COMPREHENSION ABILITY, COLLABORATION, THINK-PAIR-SHARE

MISS Nantana CHANGHUANA : THE DEVELOPMENT OF READING COMPREHENSION ABILITY AND COLLABORATION ABILITY OF MATTHAYOMSUKSA 1 STUDENTS BY USING THINK-PAIR-SHARE Thesis advisor : Associate Professor Cholticha Homfung, Ph.D.

The purposes of this research were 1) to compare the comprehension reading ability of Matthayomsuksa 1 students before and after using the Think-Pair-Share technique 2) to study the collaboration ability of Matthayomsuksa 1 students using Think-Pair-Share technique and 3) to investigate the opinions of Matthayomsuksa 1 students towards instruction by using the Think-Pair-Share technique. The sample of this research, selected by simple random sampling, were 40 Matthayomsuksa 1/3 students of Chainatpittayakom School, Mueang Chainat District, Chainat Province in the first semester of the academic year 2022.

The research instruments were the lesson plans of the Think-Pair-Share technique, comprehension reading ability test, observation checklist about collaboration ability, and the questionnaire on the students' opinions towards the Think-Pair-Share technique. The data were analyzed by mean (*M*), standard deviation (*SD*), and t-test dependent.

The results of the study were as follow:

1. The comprehension reading ability of Matthayomsuksa 1 students after using the Think-Pair-Share technique was significantly higher than before using the Think-Pair-Share technique at .05 level.
2. The students' Collaboration ability after using the Think-Pair-Share technique was positive at a good level.
3. The students' overall opinions towards instruction by using the Think-Pair-Share technique as a whole were at the high agreement level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์ ความเมตตากรุณา และช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร.ชลธิชา หอมพุ่ม และรองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ สนับสนุนในการพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำวิจัย จนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเป็นรูปเล่มที่ถูกต้องสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.อธิกมาส มากจ้อย ประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.เขมณัฏฐ์ มิ่งศิริธรรม ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไข ปรับปรุงวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วง

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์สมพร ร่วมสุข ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวรี ญาณปรีชา เศรษฐ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สง่า วงศ์ไชย ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ วิจัย ให้คำปรึกษา แนะนำในการปรับแก้ไขเครื่องมือในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนชัยนาทพิทยาคม ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการ ทดลองใช้เครื่องมือ ขอขอบคุณคณะครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ ใน ด้านต่าง ๆ คอยห่วงใยและเป็นกำลังใจให้โดยตลอด และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ให้ ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อคุณแม่ ผู้ที่มีพระคุณอันยิ่งใหญ่ และเป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลัง ความสำเร็จทุกด้านในชีวิตของลูก ผู้เป็นแบบอย่างที่ดี ดูแลเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และส่งเสริมด้าน การศึกษาตลอดมา ส่งผลให้ผู้วิจัยสำเร็จการศึกษาในครั้งนี้

ความสำเร็จและคุณค่าที่ดีของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่บิดามารดาและครอบครัวของ ผู้วิจัย ตลอดจนคุณาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย และมีพระคุณทุกท่านที่ให้การ สนับสนุนและคอยให้กำลังใจตลอดระยะเวลาในการทำวิจัยจนสำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี

นันทนา ช่างหัวหน้า

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
คำถามการวิจัย.....	7
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	7
สมมติฐานการวิจัย.....	7
ขอบเขตการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	9
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	10
1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม.....	11
1.1 คำอธิบายรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ท21101.....	11
1.2 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ท21101 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนชัยนาท พิทยาคม.....	13
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share).....	15

2.1 ความหมายของเทคนิคเพื่อนคู่คิด	16
2.2 ขั้นตอนของเทคนิคเพื่อนคู่คิด	16
2.3 ประโยชน์ของเทคนิคเพื่อนคู่คิด	19
2.4 ข้อจำกัดของเทคนิคเพื่อนคู่คิด	20
3. เอกสารที่เกี่ยวกับการอ่านจับใจความ.....	21
3.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ	21
3.2 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ.....	22
3.3 หลักการอ่านจับใจความ.....	23
3.4 ความสามารถในการอ่านจับใจความ	25
3.5 การวัดผลการอ่านจับใจความ.....	26
4. เอกสารที่เกี่ยวกับการทำงานร่วมกัน.....	28
4.1 ความหมายของการทำงานร่วมกัน	28
4.2 ความสำคัญของการทำงานร่วมกัน.....	28
4.3 องค์ประกอบของการทำงานร่วมกัน.....	29
4.4 ลักษณะของการทำงานร่วมกัน.....	30
4.5 การวัดและประเมินการทำงานร่วมกัน	32
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
5.1 งานวิจัยในประเทศ	33
5.2 งานวิจัยต่างประเทศ	37
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	39
1. ขั้นเตรียมการ	40
1.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	40
1.2 กำหนดประชากรและตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	40
1.3 ตัวแปรที่ศึกษา.....	40

2. ขั้นสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	41
2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	41
2.2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	41
3. ขั้นตอนการทดลอง	54
3.1 รูปแบบการวิจัย.....	54
3.2 การดำเนินการทดลอง	55
4. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
4.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	55
4.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน.....	56
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด.....	57
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถด้านการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด.....	58
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดย ใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด.....	61
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	64
สรุปผลการวิจัย.....	65
อภิปรายผลการวิจัย.....	65
ข้อเสนอแนะ.....	69
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้.....	69
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	69
รายการอ้างอิง	70
ภาคผนวก.....	74
ภาคผนวก ก รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย.....	75

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 77

ภาคผนวก ค ตารางแสดงผลคะแนนการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ก่อน
และหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด 110

ประวัติผู้เขียน 112

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย 1 รหัสวิชา ท21101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	13
ตารางที่ 2 ขั้นตอนของการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด	18
ตารางที่ 3 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องการอ่านจับใจความ	43
ตารางที่ 4 ผังการออกข้อสอบแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ	49
ตารางที่ 5 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียน	51
ตารางที่ 6 แบบแผนการวิจัย	55
ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด	57
ตารางที่ 8 ผลการศึกษาความสามารถด้านการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด	58
ตารางที่ 9 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด	61
ตารางที่ 10 ผลคะแนนการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด	111

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย 6

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยมีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตและการศึกษาอย่างมาก ดังนั้นในการพัฒนาการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง มีศักยภาพและมีทักษะในการใช้ภาษาไทย ซึ่งจากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 12) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ 5 สาระ คือ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งสาระที่ 1 การอ่าน ถือเป็นสาระที่สำคัญในการดำเนินชีวิต เพราะผู้เรียนต้องใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวัน ผู้ใดที่มีทักษะและความสามารถในการอ่านเป็นพิเศษจะสามารถมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในการประกอบอาชีพได้มากกว่าผู้ที่อ่านไม่คล่องหรือขาดทักษะทางการอ่าน ทั้งนี้เนื่องจากการอ่านมีบทบาทสำคัญในกิจกรรมชีวิตประจำวัน เพราะมนุษย์ต้องมีการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน จึงต้องอาศัยทักษะการอ่านเพื่อการเรียนรู้ เกิดความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารและวิทยาการใหม่ ๆ

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและเป็นพื้นฐานแห่งความสำเร็จในการศึกษาความรู้และการดำเนินชีวิต เนื่องจากปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะในส่วนของข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ วิธีที่สำคัญที่สุดในการที่จะทราบข่าวสารนั้นได้ คือ การอ่าน เพราะการอ่านเป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิตมนุษย์ในการแสวงหาความรู้ทางด้านการศึกษาและยังเพิ่มพูนความรู้ช่วยในการพัฒนาทางสติปัญญาและการตัดสินใจในสิ่งที่สำคัญ ในขณะที่เดียวกันการอ่านยังมีบทบาทต่อการดำรงชีวิตในแง่ของการสร้างประสบการณ์ใหม่ ๆ การก้าวหน้าวิทยาการ ก้าวทันโลกที่พร้อมจะเปลี่ยนแปลงได้ทุกเวลา และมีบทบาทที่เกี่ยวข้องต่อคนทุกคน (รินทร์ลภัส เฉลิมธรรมวงษ์, 2557: 23) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 5) ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียน เมื่อเรียนจบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีสาระที่เกี่ยวข้องกับการอ่านว่า การอ่านจับใจความมีความสำคัญยิ่งไม่ว่าจะเป็นอ่านเบื้องต้นได้แก่ การอ่านแบบคร่าว ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลหรือข้อคิดเห็นโดยรวมของเรื่องที่อ่าน การอ่านเพื่อหาข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ และการอ่านขั้นสูง ได้แก่ การอ่านเพื่อการตีความและการอ่านเพื่อการวิพากษ์วิจารณ์ การอ่านทั้งสองระดับนี้ เบื้องต้นผู้อ่านต้องอ่านจับใจความของเรื่องให้ได้ก่อนว่าเรื่องนั้น ๆ ผู้เขียนประสงค์จะเสนอสารหรือความคิดเห็นประการใด ทั้งนี้เพื่อสร้างความเข้าใจก่อน โดยเฉพาะการอ่านเพื่อการตีความและเพื่อวิพากษ์วิจารณ์นั้นจะต้องบอกสาระสำคัญของเรื่อง

ทุกย่อหน้าและทำความเข้าใจเนื้อเรื่องทั้งหมดก่อนจึงจะวิเคราะห์ ดีความ ตลอดจนวิพากษ์วิจารณ์ เรื่องให้ละเอียดลึกซึ้งต่อไปได้ (จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาทยัน อิมสำราญ, 2552: 42)

การสอนอ่านจับใจความมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาให้ผู้อ่านสามารถบอกประเด็นสำคัญของเรื่องโดยมีขั้นตอนในการอ่านจับใจความดังนี้ 1) การอ่านจับใจความสำคัญของเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ควรเริ่มต้นจากการอ่านจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าให้ได้ถูกต้องแม่นยำเสียก่อน เพราะข้อความตอนหนึ่งหรือย่อหน้าหนึ่งแม้มีใจความหลายอย่าง แต่จะมีใจความสำคัญที่สุดในย่อหน้านั้นเพียงอย่างเดียว ถ้าเรื่องหนึ่งมีหลายย่อหน้า ย่อมแสดงว่าจะมีใจความสำคัญหลายประเด็น เมื่อนำประเด็นสำคัญในแต่ละย่อหน้ามาพิจารณาร่วมกันแล้ว จะทำให้สามารถ จับแก่นเรื่องหรือแนวคิดสำคัญที่สุดของเรื่องทั้งหมดได้ง่ายขึ้น 2) การอ่านจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า นอกจากการพยายามค้นหา ประโยคหรือข้อความที่มีสาระคลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้าไว้ ทั้งหมดแล้ว ยังอาจใช้กลวิธีการจับใจความสำคัญอย่างง่าย ๆ ด้วยการตัดประโยค หรือข้อความที่เป็นส่วนขยาย หรือไม่จำเป็นในแต่ละย่อหน้าออกไปให้หมด ในที่สุดก็จะเหลือส่วนที่เป็นใจความสำคัญของย่อหน้า ได้เช่นกัน (แวมยุรา เหมือนนิล, 2556: 25-31)

โรงเรียนชัชวาทพิทยาคม อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษประจำจังหวัดชัยนาท เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 รองรับนักเรียนที่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง และอำเภออื่น ๆ ในจังหวัดชัยนาทและพื้นที่ใกล้เคียง การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากรายงานผลการทดสอบวัดความรู้พื้นฐานระดับชาติ (O-NET) ปีการศึกษา 2564 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยพบว่า คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทยเท่ากับ 62.93 เมื่อพิจารณาเป็นรายสาระพบว่า สาระการอ่านมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 65.76 และจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชัชวาทพิทยาคมพบว่า ปัญหาสำคัญในการเรียนวิชาภาษาไทยนั้นคือการขาดทักษะการอ่านจับใจความ อ่านแล้วไม่เข้าใจเนื้อหา ไม่สามารถสรุปประเด็น วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ทำให้ไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่านเท่าที่ควร และยังส่งผลต่อการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ และจากการรายงานผลการทดสอบระดับชาติ คือการสอบ Pre-PISA “การรู้เรื่องการอ่าน” (Reading Literacy) และการทดสอบโดยใช้ข้อสอบกลาง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางภาษาไทยในปีการศึกษา 2564 ได้คะแนนร้อยละ 61 และในปีการศึกษา 2565 ได้คะแนนร้อยละ 63 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่ทางโรงเรียนได้ตั้งไว้ คือร้อยละ 65 โดยเฉพาะในส่วนที่เป็นการอ่าน อีกทั้งเมื่อได้ทำ PLC กับคุณครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเกี่ยวกับเรื่องทักษะการอ่านของนักเรียนก็มีความเห็นเช่นเดียวกันว่า นักเรียนยังขาดทักษะการอ่านจับใจความสาเหตุอาจเนื่องมาจากไม่ได้รับการฝึกฝนเท่าที่ควรอีกด้วย

ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงตระหนักเห็นถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความและต้องการที่จะพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความให้กับผู้เรียน

ครุณับว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการสร้างเสริมพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้บรรลุผลตามหลักการ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการสอนของครู และเครื่องมือที่ฝึกให้นักเรียนสามารถลงมือฝึกทำด้วยตนเอง

ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจจะสามารถสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนสนใจเรียน และพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนได้ จากการศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยต่าง ๆ พบว่า มีผู้นำวิธีการสอนหลายวิธีมาใช้ เช่น SQ4R 4MAT STAD แต่ละวิธีจะมีโครงสร้างการสอนที่แตกต่างกัน จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและหลักการจากเอกสารต่าง ๆ ผู้วิจัยพบว่า แนวคิดที่จะสามารถนำมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้และแก้ไขปัญหา ด้านกระบวนการอ่านเพื่อช่วยเสริมสร้างทักษะการอ่านจับใจความ คือ แนวคิดในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด โดยมีสาระสำคัญคือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดเริ่มจากการตั้งปัญหาหรือโจทย์คำถามให้สมาชิกแต่ละคนคิดหาคำตอบด้วยตนเองก่อน แล้วนำคำตอบไปอภิปรายกับเพื่อนที่เป็นคู่ จากนั้นจึงนำคำตอบของตนหรือของเพื่อนที่เป็นคู่เล่าให้เพื่อน ๆ ทั้งชั้นฟัง (พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพียวาร์ ยินดีสุข, 2560: 111) เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) คือ การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งจะเริ่มจากการทำงานเป็นคู่ มีการแลกเปลี่ยนความคิด ความเข้าใจ จากนั้นนำความคิดของกลุ่มมาอภิปรายร่วมกันในกลุ่มใหญ่ของห้องเรียน (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2545: 138) โดยมีขั้นตอนในการทำกิจกรรม 3 ขั้นตอน คือ 1) Think นักเรียนมีเวลา 30 วินาที หรือมากกว่าเพื่อที่จะคิดให้ได้คำตอบที่เหมาะสมเวลาที่ใช้นี้รวมถึงการเขียนเพื่อจดบันทึกคำตอบ 2) Pair หลังจากใช้เวลาคิดให้นักเรียนจับคู่เพื่อแบ่งปันคำตอบและความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และ 3) Share คำตอบของนักเรียนสามารถนำมาอภิปรายภายในกลุ่มเดียวกัน ภายในชั้นเรียนเพื่อติดตามผล (Lyman, 1981: 109-113)

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยต่าง ๆ พบว่ามีผู้นำเทคนิคเพื่อนคู่คิดมาใช้ในการสอน เช่น งานวิจัยของ (สุมาลี ชูบุญ, 2560: 122) ได้ศึกษาผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนจากการนำเทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับผังกราฟิก ผลพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับผังกราฟิกมีความสามารถในการอ่านจับใจสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งจากการศึกษาของ พระมหาพนตรี เกื้อทาน (2561: 64) ซึ่งก็ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์เรื่องการอ่านจับใจความของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบ

คู่คิด พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ หลังเรียนสูงขึ้นและมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับเห็นด้วยมาก

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด นอกจากจะพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนแล้ว ยังพบว่ามีส่วนทำให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการทำงานร่วมกันได้อีกด้วย ซึ่งการทำงานร่วมกันเป็นทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเป็นอย่างดี นอกจากนี้ การทำงานร่วมกันจะช่วยส่งเสริมความเจริญงอกงามการพัฒนาความเป็นผู้ใหญ่ การปรับปรุงการทำงานและการจัดการกับชีวิตของแต่ละบุคคล สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในกลุ่ม จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันของผู้เรียน (ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย, 2562: 11)

สังคมยุคปัจจุบัน เป็นสังคมของการทำงานร่วมกันใน ปัญหาหลักในการขับเคลื่อนงานก็คือ คนส่วนใหญ่ไม่สามารถทำงานร่วมกันได้จึงทำให้ไม่สามารถทำงานได้อย่างบรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงาน (ทีศนา แคมมณี, 2545: 11) ฉะนั้น ในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ครูจึงควรต้องคำนึงถึงทักษะสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งก็คือทักษะการทำงานร่วมกัน อันจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการเรียนรู้ ร่วมรับผิดชอบต่องานที่ทำร่วมกับผู้อื่น และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วัชรา เล่าเรียนดี ประณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์, 2560: 22)

จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการอ่านจับใจความและความสามารถในการทำงานร่วมกันมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำเทคนิคเพื่อนคู่คิดมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและการทำงานร่วมกัน ซึ่งผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 ที่เน้นให้นักเรียนปฏิบัติจริง และสอดคล้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่กำหนดให้นักเรียนมีทักษะการอ่านเพื่อนำความรู้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด” ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เทคนิคเพื่อนคู่คิด

เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) โดย Lyman Frank เป็นผู้พัฒนาขึ้นมาในปีคริสต์ศักราช 1981 เทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นเทคนิคที่ออกแบบมาเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แบ่งปันและหารือเกี่ยวกับปัญหา หัวข้อ หรือ แนวคิดต่าง ๆ แล้วยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทำงานกลุ่ม เกิดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นและเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเพื่อนในชั้นเรียน

เทคนิคเพื่อนคู่คิดมีขั้นตอนที่สำคัญอยู่ 3 ขั้นตอน คือ 1) Think นักเรียนมีเวลา 30 วินาที หรือมากกว่าเพื่อที่จะคิดให้ได้คำตอบที่เหมาะสม เวลาที่ใช้รวมถึงการเขียนเพื่อจดบันทึกคำตอบ 2) Pair หลังจากใช้เวลาคิดให้นักเรียนจับคู่เพื่อแบ่งปันคำตอบและความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และ 3) Share คำตอบของนักเรียนสามารถนำมาแบ่งปันภายในกลุ่มเดียวกันหรือทั้งชั้นเรียนในช่วงการอภิปรายเพื่อติดตามผล (Lyman, 1981: 109-113)

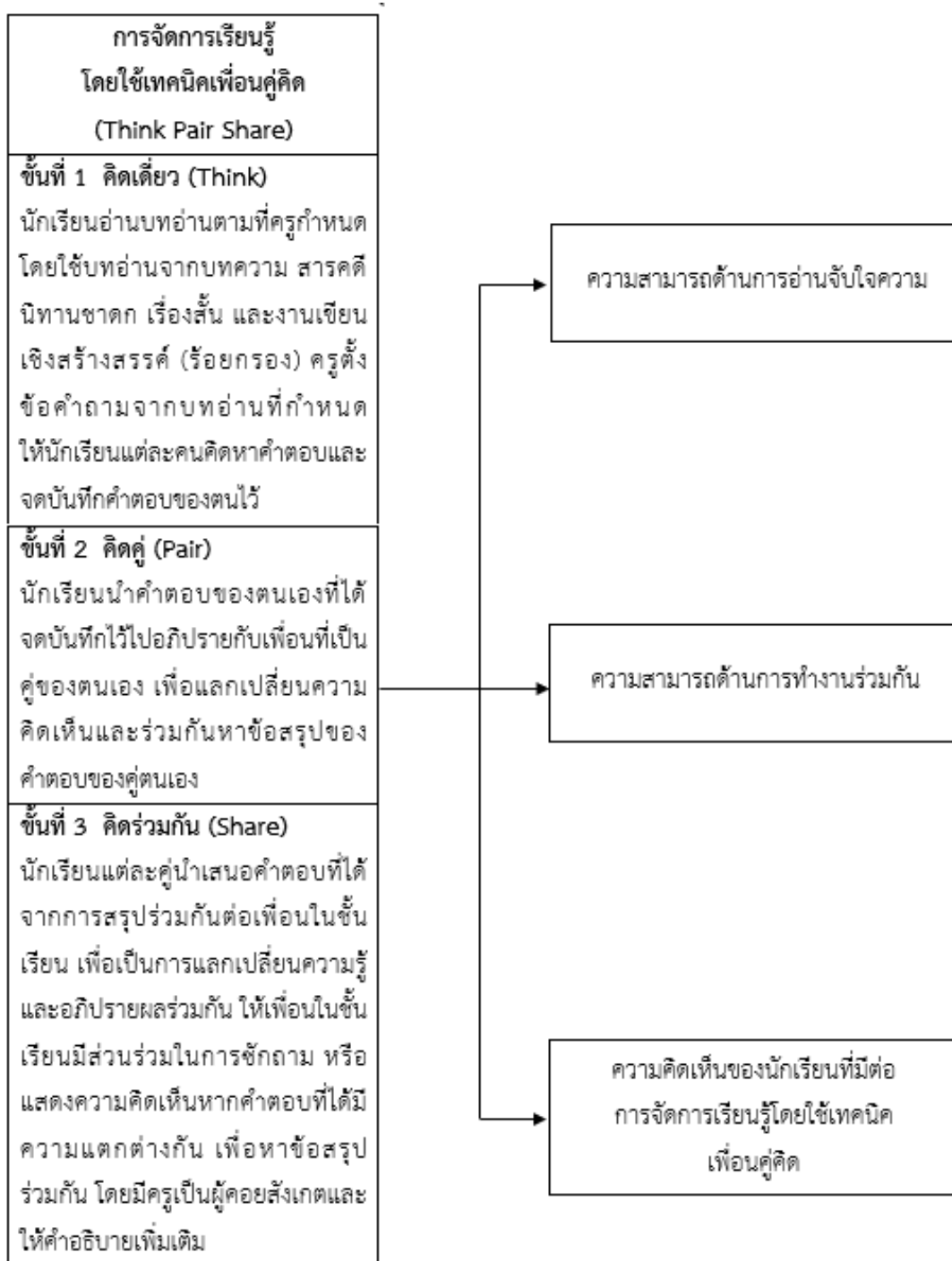
2. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ

ความสามารถในการอ่านจับใจความ หมายถึง ความสามารถในการระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่อง และใจความสำคัญของเรื่องที่ได้ (สายใจ ทองเนียม, 2560: 103)

3. ความสามารถด้านการทำงานร่วมกัน

การทำงานร่วมกัน คือ การที่นักเรียนได้ร่วมกันเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย มุ่งเน้นการร่วมกันปฏิบัติงานช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และพัฒนาทักษะทางสังคม (วัชรา เล่าเรียนดี ปริญญา กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์, 2560: 23) การที่นักเรียนได้ฝึกการทำงานร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ จะทำให้นักเรียนมีความสามารถ ด้านการทำงานร่วมกัน อันเป็นสิ่งสำคัญในการใช้ชีวิตในสังคม

จากหลักการข้างต้น สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

คำถามการวิจัย

1. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้หรือไม่
2. ความสามารถด้านการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดอยู่ในระดับใด
3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด
2. เพื่อศึกษาความสามารถด้านการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้
2. ความสามารถด้านการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด อยู่ในระดับดี

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่าง
  - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาทที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 5 ห้องเรียน รวม 180 คน
  - 1.2 ตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาทที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

2.2.1 ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ

2.2.2 ความสามารถด้านการทำงานร่วมกัน

2.2.3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

3. เนื้อหา

รายวิชาภาษาไทย ท21101 ที่ผู้วิจัยเลือกใช้ในการวิจัยมีขอบเขตในสาระที่ 1 การอ่าน โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ และการจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น ตลอดจนการระบุเหตุ ระบุผล จากเรื่องที่อ่าน ซึ่งผู้วิจัยจะใช้บทอ่านประเภทต่าง ๆ ได้แก่ บทความ สารคดี นิทานชาดก เรื่องสั้น และบทร้อยกรอง

4. ระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการทดลอง จำนวน 10 คาบ คาบละ 55 นาที ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งไม่รวมการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะขึ้น เพื่อให้ผู้อ่านมีความเข้าใจตรงกัน เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดไว้ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนเป็นผู้ค้นคว้าแสวงหาคำตอบด้วยตนเอง มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน และอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะด้านการคิด ซึ่งในการจัดกิจกรรม ครูมีการกระตุ้นให้นักเรียนแต่ละคนคิด (Think) แล้วนำไปแลกเปลี่ยนกับเพื่อนที่จับคู่กัน (Pair) เพื่อหาข้อสรุปร่วมกัน แล้วนำข้อสรุปของตนเองไปอภิปรายร่วมกับชั้นเรียนอีกครั้ง (Share) เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ถูกต้อง การจัดการเรียนการสอนจะแบ่งเป็นสามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 คิดเดี่ยว (Think) นักเรียนอ่านบทอ่านตามที่ครูกำหนด โดยใช้บทอ่านจากบทความ สารคดี นิทานชาดก เรื่องสั้น และงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ (ร้อยกรอง) ครูตั้งข้อความจากบทอ่านที่กำหนดให้นักเรียนแต่ละคนคิดหาคำตอบและจดบันทึกคำตอบของตนไว้

ขั้นที่ 2 คิดคู่ (Pair) นักเรียนนำคำตอบของตนเองที่ได้จดบันทึกไว้ไปอภิปรายกับเพื่อนที่เป็นคู่ของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและร่วมกันหาข้อสรุปของคำตอบของตนเอง

ขั้นที่ 3 คิดร่วมกัน (Share) นักเรียนแต่ละคู่นำเสนอคำตอบที่ได้จากการสรุปร่วมกัน ต่อเพื่อนในชั้นเรียน เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ และอภิปรายผลร่วมกัน ให้เพื่อนในชั้นเรียน มีส่วนร่วมในการซักถาม หรือแสดงความคิดเห็นหากคำตอบที่ได้มีความแตกต่างกัน เพื่อหาข้อสรุป ร่วมกัน โดยมีครูเป็นผู้คอยสังเกตและให้คำอธิบายเพิ่มเติม

2. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ หมายถึง การที่นักเรียนอ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม จากบทอ่านได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ระบุเหตุและผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น จากบทอ่านประเภทบทความ สารคดี นิทานชาดก เรื่องสั้น และงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ (ร้อยกรอง) โดยประเมินจากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ความสามารถด้านการทำงานร่วมกัน หมายถึง การที่นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกัน รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และเกิดปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ซึ่งประเมินจากแบบสังเกตการทำงานร่วมกัน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ความคิดเห็นของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชยันนาทพิทยาคม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา ด้านการอ่านให้สูงขึ้น
2. นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
3. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด
4. ครูได้แนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด” ผู้วิจัยได้ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด
  - 2.1 ความหมายของเทคนิคเพื่อนคู่คิด
  - 2.2 ขั้นตอนของเทคนิคเพื่อนคู่คิด
  - 2.3 ประโยชน์ของเทคนิคเพื่อนคู่คิด
  - 2.4 ข้อจำกัดของเทคนิคเพื่อนคู่คิด
3. เอกสารที่เกี่ยวกับการอ่านจับใจความ
  - 3.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ
  - 3.2 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ
  - 3.3 หลักการอ่านจับใจความ
  - 3.4 ความสามารถในการอ่านจับใจความ
  - 3.5 การวัดผลผลการอ่านจับใจความ
4. เอกสารที่เกี่ยวกับการทำงานร่วมกัน
  - 4.1 ความหมายของการทำงานร่วมกัน
  - 4.2 ความสำคัญของการทำงานร่วมกัน
  - 4.3 องค์ประกอบของการทำงานร่วมกัน
  - 4.4 ลักษณะของการทำงานร่วมกัน
  - 4.5 การวัดและประเมินการทำงานร่วมกัน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนชยานาพิทยาคม

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชยานาพิทยาคม ได้จัดทำรายวิชาพื้นฐาน โดยอ้างอิงจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2551 ในรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยจะดำเนินการทดลอง ในสาระการเรียนรู้แกนกลางใน สาระที่ 1 : การอ่าน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตัวชี้วัดที่ 2 คือ จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน และตัวชี้วัดที่ 3 ระบุเหตุ และผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านจาก สื่อต่าง ๆ เช่น บทความ สารคดี นิทานชาดก เรื่องสั้น และงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ ประเภทร้อยกรอง มีรายละเอียด ดังนี้

1.1 คำอธิบายรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ท21101

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ภาษาไทย 1	รหัสวิชา ท21101	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	ภาคเรียนที่ 1
3 ชั่วโมง/สัปดาห์	60 ชั่วโมง/ภาคเรียน	จำนวน 1.5 หน่วยกิต	

ศึกษาหลักการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วที่เป็นบรรยาย บทร้อยกลอนประเภทกลอนสุภาพ กลอนสี่กวางและโคลงสี่สุภาพ การอ่านจับใจความสำคัญจากบทความ สารคดี นิทานชาดก เรื่องสั้น งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ ติความเอกสารทางวิชาการที่มีค่าประโยชน์ และข้อความที่ใช้บริบท ช่วยพิจารณาความหมาย การอ่านหนังสือที่นักเรียนสนใจ และเหมาะสมกับวัย ระบุเหตุและผล ข้อเท็จจริงข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียน ตัวอักษรไทย การเขียนสื่อสาร การเขียนบรรยายประสบการณ์ การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา เขียนแนะนำตัวเอง เขียนแนะนำสถานที่ การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น เรื่องสั้น คำสอน โอวาท คำปราศรัย สุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง บทสนทนา เรื่องเล่าและประสบการณ์ มีมารยาทในการเขียน การพูดสรุปความ พูดแสดงความรู้ความคิดอย่างสร้างสรรค์ พูดรายงาน จากเรื่องที่ฟังและดู มารยาทในการฟัง การดู และการพูด เสียงในภาษา วิเคราะห์ความแตกต่างของ ภาษาพูดและภาษาเขียน สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน จำแนกและใช้สำนวนที่เป็น คำพังเพยและสุภาษิต วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม วรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี พิธีกรรม สุภาษิต คำสอน เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ บันเทิงคดี บันทึกการเดินทาง วรรณกรรมท้องถิ่นการวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดและข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม ท่องจำ บทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองตามความสนใจ

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางภาษา เพื่อฝึกทักษะฝึกอ่านการออกเสียง อ่านจับใจความ ระบุเหตุและผล ใช้กระบวนการเขียน คัดลายมือ ใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจน เขียนบรรยาย เขียนเรียงความ เขียนย่อความ พุดสรุปใจความสำคัญ พุดเล่าเรื่องย่อ พุดแสดงความคิดเห็น อย่างสร้างสรรค์ พุดประเมินความน่าเชื่อถือ อธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทย วิเคราะห์ จำแนกศึกษาวรรณคดีและวรรณกรรม สรุป อธิบาย วิเคราะห์คุณค่า ท่องจำ นำไปประยุกต์ใช้

เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจทักษะทางภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เห็นคุณค่า มีมารยาท ในการอ่าน มีมารยาทในการเขียน มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ เกิดความสามารถในการคิด ความสามารถในการสื่อสาร และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.1/1

ท 1.1 ม.1/2

ท 1.1 ม.1/3

ท 1.1 ม.1/4

ท 1.1 ม.1/5

ท 1.1 ม.1/9

ท 2.1 ม.1/1

ท 2.1 ม.1/2

ท 2.1 ม.1/3

ท 2.1 ม.1/4

ท 2.1 ม.1/5

ท 2.1 ม.1/6

ท 2.1 ม.1/9

ท 3.1 ม.1/1

ท 3.1 ม.1/2

ท 3.1 ม.1/3

ท 3.1 ม.1/5

ท 3.1 ม.1/6

ท 4.1 ม.1/1

ท 4.1 ม.1/4

ท 4.1 ม.1/6

ท 5.1 ม.1/1

ท 5.1 ม.1/2

ท 5.1 ม.1/3

ท 5.1 ม.1/4

ท 5.1 ม.1/5

รวมทั้งหมด 26 ตัวชี้วัด

1.2 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ท21101 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียน

ชัยนาทพิทยาคม

โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม ได้มีการจัดทำโครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ท21101 ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยกำหนดให้นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรียนรายวิชาภาษาไทย
พื้นฐาน ภาคเรียนละ 60 ชั่วโมง หรือ 1.5 หน่วยกิตต่อภาคเรียน ซึ่งมีการจัดทำหน่วยการเรียนรู้
ทั้งสิ้น 5 หน่วยการเรียนรู้ ดังรายละเอียดในตารางที่ 1 ดังนี้

โครงสร้างรายวิชา

รายวิชา ภาษาไทย 1 รหัสวิชา ท21101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1
3 ชั่วโมง/สัปดาห์ 60 ชั่วโมง/ภาคเรียน จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ตารางที่ 1 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย 1 รหัสวิชา ท21101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (คาบ)	น้ำหนัก คะแนน
1	ลีลาวรรณคดี วรรณกรรม	ท 1.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/9 ท 2.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/5 ท 3.1 ม.1/1 ม.1/3 ท 5.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4 ม.1/5	การศึกษาวรรณคดีและวรรณกรรม ต้องอ่านออกเสียงให้ถูกต้องเหมาะสม สรุปเนื้อหา วิเคราะห์คุณค่า เขียนและ พูดสรุปใจความสำคัญ พูดแสดงความ คิดเห็นได้อย่างสร้างสรรค์ สรุปความรู้และ ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตาม ที่กำหนดได้	12	10

ตารางที่ 1 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย 1 รหัสวิชา ท21101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (คาบ)	น้ำหนัก คะแนน
2	น้อมนำภาษา	<p>ท 1.1 ม.1/2 ม.1/9</p> <p>ท 2.1 ม.1/2 ม.1/9</p> <p>ท 3.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3</p> <p>ท 4.1 ม.1/1</p> <p>ท 5.1 ม.1/1 ม.1/3 ม.1/4</p>	<p>การศึกษาเสียงในภาษาจะทำให้ ความสามารถในสื่อสารทั้งการอ่าน การเขียน และ การพูด มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปสู่การพัฒนาทักษะในการ สื่อสาร นำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ได้จริง</p>	12	10
3	พัฒนา ประสบการณ์	<p>ท 1.1 ม.1/2</p> <p>ท 2.1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4 ม.1/5</p> <p>ท 3.1 ม.1/1 ม.1/3</p> <p>ท 5.1 ม.1/1 ม.1/4</p>	<p>ทักษะการเขียนเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำ ให้งานเขียนมีประสิทธิภาพ การเขียน สื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม เขียนบรรยายประสบการณ์ เขียนเรียงความ เขียนย่อความ และ นำเสนอด้วยการพูดสรุปใจความสำคัญ พูดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ จะช่วยพัฒนาทักษะการเขียนและการ สื่อสารได้ดียิ่งขึ้นสามารถนำไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวันได้จริง</p>	12	10
4	เชี่ยวชาญ ความรู้	<p>ท 1.1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4 ม.1/5</p> <p>ท 2.1 ม.1/2</p> <p>ท 3.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/5 ม.1/6</p>	<p>การจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและ ฟังจะเป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้พูดจะนำไปเป็น ข้อมูลในการพูดพูดสรุปใจความสำคัญ เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดู พูดแสดง ความคิดเห็น พุดรายงานเรื่องหรือประเด็น ที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟังการดู และ การสนทนาสามารถสรุปความรู้และข้อคิด เพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง</p>	10	5

ตารางที่ 1 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย 1 รหัสวิชา ท21101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (คาบ)	น้ำหนัก คะแนน
5	มุ่งสู่ทักษะ	<p>ท 1.1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4 ม.1/5 ม.1/9</p> <p>ท 2.1 ม.1/2 ม.1/5 ม.1/6</p> <p>ท 3.1 ม.1/1 ม.1/3</p> <p>ท 4.1 ม.1/4 ม.1/6</p>	<p>การอ่านเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ ทั้งด้าน การเขียนสื่อสาร การพูดและเป็นส่วน สำคัญที่สร้างองค์ความรู้ทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ คำเปรียบเทียบ คำที่มีหลาย ความหมาย ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และ ความแตกต่างทางภาษา และสามารถ จำแนกสำนวนคำพังเพยและสุภาษิตได้</p>	12	5
หน่วยการเรียนรู้				58	40
กลางภาค				1	30
ปลายภาค				1	30
รวม				60	100

จากการศึกษาโครงสร้างรายวิชาภาษาไทย 1 รหัสวิชา ท21101 ของโรงเรียนชัยนาทพิทยาคม พบว่า การวิจัยครั้งนี้ใช้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง เชี่ยวชาญความรู้ โดยใช้เวลาในการทดลองเรียน 10 คาบ สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน และ ท 1.1 ม.1/3 ระบุเหตุ และผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share)

เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) เป็นหนึ่งในเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) โดย Lyman Frank เป็นผู้พัฒนาขึ้นมาในปีคริสต์ศักราช 1981 เทคนิคเพื่อนคู่คิดเป็นเทคนิคที่ออกแบบมาเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แบ่งปันและหารือเกี่ยวกับปัญหา หัวข้อ หรือแนวคิดต่าง ๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทำงานกลุ่ม เกิดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และเป็น การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนในชั้นเรียน

2.1 ความหมายของเทคนิคเพื่อนคู่คิด

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่า มีนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายและให้ความหมายของเทคนิคเพื่อนคู่คิดไว้ดังนี้

วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2541: 30) กล่าวว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิดเริ่มจากครูตั้งประเด็นสั้น ๆ หรือคำถามแล้วให้นักเรียนคิดหาคำตอบเองภายในเวลา 1-2 นาที จากนั้นจับคู่กับเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจนได้ข้อสรุป จากนั้นให้แต่ละคู่ไปเล่าให้คู่อื่น ๆ ฟัง หรืออาจสุ่มบางคู่มารายงานหน้าชั้น

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545: 38) กล่าวว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิดเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนร่วมกันทำงานเป็นกลุ่ม โดยเริ่มจากการจับคู่เพื่อร่วมคิด และนำความคิดมาแลกเปลี่ยนกันภายในคู่ นอกจากนักเรียนจะได้ทำความเข้าใจในบทเรียน ก็ยังได้พัฒนาทักษะทางสังคมอีกด้วย

มนต์ชัย เทียนทอง (2551: 100) กล่าวว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิดเป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบหนึ่งโดยแบ่งนักเรียนออกเป็นคู่ ๆ ซึ่งสามารถใช้ได้ทั้งกลุ่มผู้เรียน ทั้งขนาดเล็ก และขนาดใหญ่ และเป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือหนึ่งที่ได้รับการยอมรับ เนื่องจากทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ลักขณา สริวัฒน์ (2557: 193) กล่าวว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นเทคนิคที่ผู้สอนตั้งคำถามหรือกำหนดปัญหาให้แก่ผู้เรียนซึ่งอาจจะเป็นใบงานหรือแบบฝึกหัดก็ได้ และให้ผู้เรียนแต่ละคนคิดหาคำตอบของตนเอง แล้วจับคู่กับเพื่อนอภิปรายคำตอบ เมื่อมั่นใจว่าคำตอบของตนเองถูกต้องแล้วจึงนำคำตอบไปอธิบายให้เพื่อนทั้งชั้นฟัง

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และพะเยาว์ ยินดีสุข (2560: 111) กล่าวว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิดเป็นการจัดการเรียนการสอนโดยเริ่มจากการนำประเด็นปัญหาต่าง ๆ มาให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเป็นคู่ เพื่อหาคำตอบร่วมกันผ่านการอภิปรายและแสดงความคิดเห็นจากนั้นก็นำข้อสรุปที่แต่ละคู่ได้รับมานำเสนอในชั้นเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบหนึ่งที่ให้นักเรียนได้คิด อภิปราย แก้ปัญหาหรือค้นหาคำตอบร่วมกัน โดยเริ่มจากการคิดด้วยตนเอง แล้วนำคำตอบที่ได้มาอภิปรายกับเพื่อนที่จับคู่ไว้เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน จากนั้นจึงนำข้อสรุปที่ได้จากการอภิปรายร่วมกันไปแลกเปลี่ยนกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน

2.2 ขั้นตอนของเทคนิคเพื่อนคู่คิด

เทคนิคเพื่อนคู่คิดมีขั้นตอนหลัก 3 ขั้นตอน และจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง มีนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายขั้นตอนของเทคนิคเพื่อนคู่คิดไว้แตกต่างกัน ดังนี้

Lyman (1981: 109-113 อ้างถึงใน สุบรรณ ตั้งศรีเสรี, 2556: 26) กล่าวว่า เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด Think-Pair-Share มีขั้นตอนที่สำคัญอยู่ 3 ขั้นตอน คือ

1. Think นักเรียนมีเวลา 30 วินาที หรือมากกว่าเพื่อที่จะคิดให้ได้คำตอบที่เหมาะสม เวลาที่ใช้รวมถึงการเขียนเพื่อจดบันทึกคำตอบ

2. Pair หลังจากใช้เวลาคิดให้นักเรียนจับคู่เพื่อแบ่งปันคำตอบและความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน

3. Share คำตอบของนักเรียนสามารถนำมาแบ่งปันภายในกลุ่มเดียวกันหรือทั้งชั้นเรียน ในช่วงการอภิปรายเพื่อติดตามผล เทคนิคนี้ให้โอกาสแก่นักเรียนทุกคนที่จะแสดงออกถึงตนเอง รวมถึงสะท้อนให้เห็นถึงคำตอบของตนเอง

มนต์ชัย เทียนทอง (2551: 100) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของเทคนิคเพื่อนคู่คิด ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. Think หมายถึง การกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดจากประเด็นคำถามปลายเปิด เป็นการกระตุ้นความคิดของนักเรียน

2. Pair หมายถึง การให้นักเรียนจับคู่เพื่อร่วมกันหาคำตอบจากประเด็นคำถาม และนำข้อสรุปที่ได้ร่วมกันมาอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน

3. Share หมายถึง การนำประเด็นคำตอบที่ได้รับจากชั้น Pair มาแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นร่วมกันในชั้นเรียนเพื่อสรุปประเด็นคำตอบร่วมกัน

ชาตรี เกิดธรรม (ม.ป.ป.: 100) กล่าวว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) สามารถใช้ได้ในกระบวนการเรียนการสอนตอนใดตอนหนึ่งได้ เป็นกิจกรรมที่ช่วยฝึกทักษะการคิด ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ วิธีทำกิจกรรมประกอบด้วยกิจกรรม 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ครูตั้งปัญหาหรือข้อคำถาม

ขั้นที่ 2 สมาชิกทุกคนคิดหาคำตอบตามเวลาที่ครูกำหนดไว้

ขั้นที่ 3 สมาชิกจับคู่ปรึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเกี่ยวกับคำตอบ

ขั้นที่ 4 ครูสุ่มเรียกนักเรียนให้ตอบปัญหาให้ฟังทั่วทั้งห้องเรียน

สุพิรา ดาวเรือง (2555: 32) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของเทคนิคเพื่อนคู่คิดไว้ดังนี้

1. ผู้สอนตั้งปัญหาหรือกิจกรรม

2. ผู้เรียนค้นหาคำตอบโดยลำพัง

3. ผู้เรียนจับคู่ และร่วมกันคิดแก้ปัญหาหารือกัน

4. นำเสนอ เพื่อหาข้อสรุปร่วมกันกับผู้เรียนทั้งชั้น

สุมาลี ชุบุญ (2560: 42) ได้อธิบายขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดไว้ดังนี้

1. การเตรียมการแบ่งผู้เรียนออกเป็นคู่และเตรียมประเด็นปัญหากระตุ้นความคิดของผู้เรียนให้ผู้เรียนได้คิดและไตร่ตรองจากคำถาม

2. ครูผู้สอนมอบประเด็นปัญหาให้สมาชิกภายในกลุ่มจับคู่กันคิดหาคำตอบ พูดคุยเกี่ยวกับคำตอบ นำมาเปรียบเทียบและเขียนบันทึกคำตอบที่คิดว่าดีที่สุดร่วมกัน

3. นำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยผู้เรียนแต่ละคู่ออกมานำเสนอความคิดของกลุ่มตนเองกับเพื่อนคนอื่น ๆ

จากการทบทวนเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์ขั้นตอนของการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ดังรายละเอียดในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ขั้นตอนของการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

Lyman (1981)	มนต์ชัย เทียนทอง (2551)	ชาตรี เกิดธรรม (ม.ป.ป.)	สุพีรา ดาวเรือง (2555)	สุมาลี ชุบุญ (2560)	ขั้นตอนของการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดที่ได้จากการสังเคราะห์
1. Think นักเรียนมีเวลาคิดคำตอบแล้วจดบันทึกคำตอบของตนเองไว้	1. Think ผู้เรียนได้คิดและไตร่ตรองจากคำถาม	ขั้นที่ 1 ครูตั้งปัญหาหรือข้อคำถาม	1. ผู้สอนตั้งปัญหาหรือกิจกรรม	1. การแบ่งผู้เรียนออกเป็นคู่และเตรียมประเด็นปัญหากระตุ้นความคิด	ขั้นที่ 1 คิดเดี่ยว (Think) นักเรียนอ่านบทอ่านตามที่ครูกำหนด
2. Pair นักเรียนจับคู่เพื่อแบ่งปันคำตอบและแสดงความคิดเห็นร่วมกัน	2. Pair ผู้เรียนจับคู่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในประเด็น	ขั้นที่ 2 สมาชิกทุกคนคิดหาคำตอบตามเวลาที่ครูกำหนดไว้	2. ผู้เรียนค้นหาคำตอบโดยลำพัง	ให้ผู้เรียนได้คิดประเด็นปัญหา	ครูตั้งข้อคำถามให้นักเรียนแต่ละคนคิดหาคำตอบและจดบันทึกคำตอบของตนเองไว้
3. Share นักเรียนนำเสนอคำตอบกับเพื่อนในชั้นเรียน	3. Share ผู้เรียนสรุปผลร่วมกันทั้งชั้นเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้และอภิปรายผลร่วมกัน	ขั้นที่ 3 สมาชิกจับคู่ปรึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับคำตอบ	3. ผู้เรียนจับคู่และร่วมกันคิดแก้ปัญหาระหว่างกัน	2. สมาชิกภายในกลุ่มจับคู่กันคิดหาคำตอบและเขียนบันทึกคำตอบที่คิดว่าดีที่สุดร่วมกัน	ขั้นที่ 2 คิดคู่ (Pair) นักเรียนนำคำตอบที่ได้ไปอภิปรายกับเพื่อนที่เป็นคู่ของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และร่วมกันหาข้อสรุปของคำตอบ
		ขั้นที่ 4 ครูสุ่มเรียกนักเรียนให้ตอบปัญหาให้ ฟัง ทัก ท้วง ท้องเรียน	4. นำเสนอเพื่อหาข้อสรุปร่วมกันกับผู้เรียนทั้งชั้น	3. ผู้เรียนแต่ละคู่ออกมานำเสนอคำตอบของกลุ่มตนเองหน้าชั้นเรียน	ขั้นที่ 3 คิดร่วมกัน (Share) นักเรียนแต่ละคู่นำเสนอคำตอบที่ได้จากการสรุปร่วมกันเสนอต่อเพื่อนในชั้นเรียนเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้และอภิปรายผลร่วมกัน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์ขั้นตอนของการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 คิดเดี่ยว (Think) นักเรียนอ่านบทอ่านตามที่ครูกำหนด โดยใช้บทอ่านจากบทความ สารคดี นิทานชาดก เรื่องสั้น และงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ (ร้อยกรอง) ครูตั้งข้อความจากบทอ่านที่กำหนดให้นักเรียนแต่ละคนคิดหาคำตอบและจดบันทึกคำตอบของตนไว้

ขั้นที่ 2 คิดคู่ (Pair) นักเรียนนำคำตอบของตนเองที่ได้จดบันทึกไว้ไปอภิปรายกับเพื่อนที่เป็นคู่ของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและร่วมกันหาข้อสรุปของคำตอบของตนเอง

ขั้นที่ 3 คิดร่วมกัน (Share) นักเรียนแต่ละคู่นำเสนอคำตอบที่ได้จากการสรุปร่วมกันต่อเพื่อนในชั้นเรียน เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ และอภิปรายผลร่วมกัน ให้เพื่อนในชั้นเรียนมีส่วนร่วมในการซักถาม หรือแสดงความคิดเห็นหากคำตอบที่ได้มีความแตกต่างกัน เพื่อหาข้อสรุปร่วมกัน โดยมีครูเป็นผู้คอยสังเกตและให้คำอธิบายเพิ่มเติม

2.3 ประโยชน์ของเทคนิคเพื่อนคู่คิด

เทคนิคเพื่อนคู่คิดมีประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนในหลายด้าน ช่วยพัฒนาประสิทธิภาพของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง พัฒนาทักษะการคิด และการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ดังที่นักวิชาการได้กล่าวไว้ดังนี้

Lyman (1987: 1-2) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเทคนิคเพื่อนคู่คิด ดังนี้

1. สามารถจัดกิจกรรมในห้องเรียนได้อย่างรวดเร็ว เตรียมการได้ง่ายและไม่ต้องใช้เวลามาก
2. การโต้ตอบภายในตัวบุคคลกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจโดยแท้จริง
3. ครูสามารถตั้งคำถามได้หลายรูปแบบและหลายระดับ
4. ทำให้สามารถรวมความสนใจของนักเรียนทั้งชั้นเรียน และทำให้นักเรียนที่ไม่กล้า

แสดงออกสามารถตอบคำถามได้โดยไม่ต้องออกไปยืนต่อหน้าเพื่อน ๆ หน้าชั้นเรียน

5. ครูสามารถทำความเข้าใจนักเรียนจากการฟังนักเรียนระหว่างที่ทำกิจกรรมกลุ่มและจากการอภิปรายผลร่วมกันในตอนท้ายชั่วโมง

6. นักเรียนและครูมีโอกาสได้อภิปรายกลุ่มร่วมกัน

7. ครูสามารถจัดกิจกรรมได้บ่อยครั้ง

Kagan S. and Kagan M. (2009) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเทคนิคเพื่อนคู่คิดไว้ดังนี้

1. เมื่อนักเรียนมีเวลาคิดที่เหมาะสมคุณภาพของการตอบสนองจะดีขึ้น
2. นักเรียนได้ฝึกทักษะในการคิด
3. ทักษะในการคิดจะเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเมื่อได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคู่ของตน
4. การคิดวิเคราะห์จะเกิดขึ้นเมื่อนักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดกันตามหัวข้อต่าง ๆ
5. นักเรียนสามารถสนทนากับเพื่อนร่วมชั้นได้ง่ายขึ้น

6. สามารถจัดการเรียนรู้ได้ง่าย ไม่จำเป็นต้องใช้วัสดุอุปกรณ์
7. การสร้างความเข้าใจความคิดของผู้อื่นเป็นทักษะสำคัญในการเรียนรู้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2541: 25-39) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อผู้เรียน ดังนี้

1. ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสาร การปฏิสัมพันธ์ และความคิดระดับสูงของนักเรียน
2. ช่วยเพิ่มความตระหนักในบทบาทหน้าที่ในฐานะสมาชิกกลุ่มและอิสระในการทำงาน
3. สามารถส่งเสริมวินัยในตนเองและลดปัญหาการจัดการในชั้นเรียน
4. นักเรียนได้รับการกระตุ้นในการแสวงหาความรู้และประสบการณ์ ทำให้ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมีความคงทนถาวร
5. นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนและการดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6. นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้ เพราะเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้
7. นักเรียนได้เรียนรู้ข้อดีและข้อควรพัฒนาต่อของตนเองมากขึ้น
8. ผู้เรียนกล้าแสดงออกมากขึ้น
9. ได้ฝึกทักษะการเป็นผู้พูดและผู้ฟังที่ดี
10. ได้ฝึกการเป็นผู้มีใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิดมีประโยชน์ในหลาย ๆ ด้าน กล่าวคือ เป็นเทคนิคการเรียนรู้ที่สามารถจัดกิจกรรมได้ง่าย ไม่จำเป็นต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ อีกทั้งประหยัดเวลา ทำให้นักเรียนได้รับความรู้และทักษะต่าง ๆ จากประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ และแก้ปัญหา มีทักษะทางสังคม มีความกล้าแสดงออกในการแสดงความคิดเห็น อภิปรายร่วมกัน ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนในชั้นเรียน

2.4 ข้อจำกัดของเทคนิคเพื่อนคู่คิด

ชลธิชา ทับทวี (2554: 40) กล่าวไว้ว่า ถึงแม้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการเรียนเรียนรู้ในหลาย ๆ ด้าน แต่หากพิจารณาแล้วก็จะพบข้อจำกัดอยู่บางประการ คือ

1. การทำงานร่วมกับผู้อื่น: หากนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนปล่อยให้เพื่อนคิดเพียงลำพัง ก็จะทำให้การเรียนรู้ไม่ประสบผลเท่าที่ควร
2. การรับฟังความคิดของผู้อื่น: หากนักเรียนไม่เปิดใจรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน ยึดความคิดตนเองเป็นสำคัญ ก็จะไม่เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

3. มารยาทในการทำงานร่วมกับผู้อื่น: หากนักเรียนขาดมารยาทในการทำงานร่วมกับผู้อื่น คำนึงถึงแต่ตนเองก็จะทำให้การปฏิบัติกิจกรรมไม่ราบรื่น

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ครูจะต้องสังเกตนักเรียนตลอดเวลาที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน และลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นดังกล่าว

3. เอกสารที่เกี่ยวกับการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นทักษะสำคัญของการอ่านขั้นพื้นฐาน เพื่อนำไปสู่การอ่านในขั้นสูง เมื่อผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้แล้วก็จะสามารถวิเคราะห์ ตีความ และ วิพากษ์วิจารณ์ต่อไปได้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

3.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นทักษะการอ่านขั้นพื้นฐานที่ผู้อ่านจะต้องสามารถจับประเด็นและ มุ่งหาสาระสำคัญของเรื่องให้ได้ ดังที่นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ดังนี้

สุปาณี พัดทอง (2542: 65) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง ความคิดสำคัญ อันเป็นแก่นหรือหัวใจของเรื่องที่คุณเขียนมุ่งสื่อสารมาให้อ่านได้รับทราบ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริง ความคิดเห็นหรืออย่างใดอย่างหนึ่ง

สนิท สัตโยภาส (2545: 108) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่าน มุ่งจับสาระสำคัญของข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านให้ได้ การอ่านแบบนี้มักใช้กับงานอ่านประเภทข่าว สารคดี บทความ นิทาน เรื่องสั้น และนวนิยาย

กรมวิชาการ (2546: 188) กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความคือการอ่านที่ผู้อ่านต้องการหาประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่าน

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาศรินทร์ อิมสาราญ (2552: 42) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การหาประเด็นหลัก หรือประเด็นสำคัญของเรื่องที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อสารหรือให้ข้อเสนอแนะใดผ่านงานเขียน

แวมมยุรา เหมือนนิล (2556: 12) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ คือการอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือของหนังสือแต่ละเล่มว่าคืออะไร ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนดังนี้ ส่วนแรกใจความสำคัญ และอีกส่วน คือส่วนขยายใจความของเรื่องให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งในแต่ละย่อหน้านั้นจะมีใจความสำคัญเพียงหนึ่งประเด็น

ดวงรัตน์ คูหเจริญ (2558: 40) กล่าวถึงการอ่านจับใจความว่า เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องการหาประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่าน โดยมี 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นใจความสำคัญ และส่วนขยายใจความสำคัญนั้น ๆ ซึ่งในแต่ละย่อหน้าจะมีใจความสำคัญเพียงประเด็นเดียว

สายใจ ทองเนียม (2560: 100) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ คือ การอ่านในใจที่มุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่องคือ ใจความหลัก เพื่อให้ทราบว่า เป็นเรื่องอะไร ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม และมีใจความรองหรือใจความขยาย ซึ่งเป็นรายละเอียดเพื่อสนับสนุนใจความหลักให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ คือ การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่องหรือข้อความนั้น ๆ เพื่อให้ทราบว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร แยกข้อเท็จจริง ความคิดเห็น เพื่อให้เข้าใจได้ว่าผู้เขียนต้องการส่งสารในเรื่องอะไรเป็นสำคัญ

3.2 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่านเพื่อจะนำไปสู่การอ่านในขั้นสูง และมีความสำคัญกับผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง ดังความเห็นของนักวิชาการที่ได้กล่าวไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2546: 188) กล่าวว่า การอ่านจับใจความเป็นการอ่านที่ผู้อ่านสามารถบอกประเด็นสำคัญต่าง ๆ หรือเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านได้

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิมสารานู (2552: 42) กล่าวว่า การอ่านจับใจความเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการอ่าน เพื่อให้ผู้อ่านได้รู้ถึงประเด็นสำคัญต่าง ๆ ของเรื่อง เพื่อนำไปวิเคราะห์ตีความ และวิพากษ์วิจารณ์เรื่องให้ละเอียดลึกซึ้งต่อไป

แววมยุรา เหมือนนิล (2556: 17) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านจับใจความเป็นพื้นฐานของการอ่าน หากผู้อ่านต้องการมีความสามารถในการอ่านระดับสูงจะต้องสามารถอ่านเพื่อหาประเด็นสำคัญของเรื่องให้ได้ก่อนจะวิเคราะห์คุณค่าของเรื่องที่อ่านต่อไป

สายใจ ทองเนียม (2560: 100) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญ ผู้เรียนต้องรู้จักการอ่านคำ คือ อ่านออก รู้ความหมายของกลุ่มคำ สำนวน วลี และประโยค จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ การเก็บใจความสำคัญจะเป็นพื้นฐานสำหรับความคิดเห็นเชิงวิพากษ์ วิจารณ์ หรือศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษในเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความเป็นการอ่านที่มีความสำคัญเป็นพื้นฐานของการอ่านเพื่อจะนำไปสู่การอ่านขั้นสูง เมื่อผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้แล้วก็จะสามารถวิเคราะห์ ตีความ และวิพากษ์วิจารณ์ต่อไปได้

3.3 หลักการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความมีขั้นตอนสำคัญคือการหาใจความสำคัญที่เป็นใจความหลักจากเรื่อง ที่อ่าน โดยมีนักวิชาการได้กล่าวไว้ดังนี้

จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิ่มสำราญ (2552: 43) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการอ่าน จับใจความ ดังนี้

1. อ่านเรื่องที่จะจับใจความทั้งหมด ผู้อ่านต้องอ่านย่อหน้าที่จะจับใจความนั้นให้จบอย่าง คร่าว ๆ ถ้าเป็นเรื่องยาวมีหลายย่อหน้าก็ต้องอ่านทั้งเรื่องเช่นกัน เพื่อให้เข้าใจว่าเรื่องที่อ่านมีเนื้อหา โดยรวมเกี่ยวกับอะไร นั่นคือการหาความคิดสำคัญของเรื่องที่อ่านนั่นเอง ถ้ามีเรื่องปรากฏอยู่จะช่วย ให้ผู้อ่านเข้าใจความคิดสำคัญของเรื่องได้รวดเร็วขึ้น ความคิดสำคัญที่กำหนดได้มักจะเป็นคำคำเดียว หรือเป็นวลีสั้น ๆ

2. หาใจความของเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านต้องอ่านข้อความทั้งหมดอีกครั้ง ถ้าเป็นเรื่องยาว ๆ มีหลายย่อหน้า ต้องอ่านทีละย่อหน้าอย่างพิถีพิถัน เพราะจะได้เข้าใจเนื้อเรื่องและสามารถ จับใจความของแต่ละย่อหน้าได้ โดยปกติย่อหน้าประกอบด้วยใจความ 2 ส่วน คือ ใจความสำคัญ และ ใจความรองหรือพลความ

2.1 ใจความสำคัญ คือ ความคิดสำคัญที่สุดที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบ ใจความ สำคัญจะมีเท่าใดขึ้นอยู่กับจำนวนย่อหน้า อย่างไรก็ตาม ใจความสำคัญในย่อหน้ามีได้เพียงประเด็น เดียวเท่านั้น

2.2 ใจความรองหรือพลความ คือ เนื้อความอื่น ๆ ที่สนับสนุนใจความสำคัญ

3. ประมวลใจความ เมื่อได้ใจความสำคัญและใจความรองแล้วก็นำเฉพาะใจความสำคัญ และใจความรองที่เป็นความคิดย่อยมาประมวลเข้าด้วยกัน ส่วนใจความรองที่เป็นรายละเอียดนั้น ไม่จำเป็นต้องนำมาใช้เพราะเป็นส่วนขยายความเท่านั้น แม้ส่วนนี้จะไม่นำมาใช้แต่ก็มีส่วนช่วยให้ ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้มากขึ้น

แวมยุรา เหมือนนิล (2556: 25-31) ได้กล่าวถึงหลักการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

1. การอ่านจับใจความสำคัญของเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ควรเริ่มต้นจากการอ่านจับใจความ สำคัญในแต่ละย่อหน้าให้ได้ถูกต้องแม่นยำเสียก่อน เพราะข้อความตอนหนึ่งหรือย่อหน้าหนึ่งแม้มี ใจความหลายอย่าง แต่จะมีใจความสำคัญที่สุดในย่อหน้านั้นเพียงอย่างเดียว ถ้าเรื่องหนึ่งมีหลาย ย่อหน้า ย่อมแสดงว่าจะมีใจความสำคัญหลายประเด็น เมื่อนำประเด็นสำคัญในแต่ละย่อหน้ามา พิจารณาร่วมกันแล้ว จะทำให้สามารถจับแก่นเรื่องหรือแนวคิดสำคัญที่สุดของเรื่องทั้งหมดได้ง่ายขึ้น

2. การอ่านจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า นอกจากการพยายามค้นหาประโยคหรือข้อความที่มีสาระคลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้าไว้ทั้งหมดแล้ว ยังอาจใช้กลวิธีการจับใจความสำคัญอย่างง่าย ๆ ด้วยการตัดประโยค หรือข้อความที่เป็นส่วนขยาย หรือไม่จำเป็นในแต่ละย่อหน้าออกไปให้หมด ในที่สุดก็จะเหลือส่วนที่เป็นใจความสำคัญของย่อหน้าได้เช่นกัน ส่วนที่ไม่ใช่ใจความสำคัญ ซึ่งควรตัดออกไปในแต่ละย่อหน้า ได้แก่ สิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

- 2.1 ส่วนขยายหรือรายละเอียดต่าง ๆ
- 2.2 ข้อเปรียบเทียบต่าง ๆ
- 2.3 ตัวอย่างประกอบ
- 2.4 คำศัพท์ สำนวน หรือโวหารที่ยกมาประกอบ
- 2.5 ตัวเลข สถิติที่เป็นรายละเอียด
- 2.6 คำถามและคำอธิบายของผู้เขียน
- 2.7 ชื่อบุคคลที่ผู้เขียนอ้างอิงโดยไม่เน้นความสำคัญ
- 2.8 ย่อหน้าพิเศษบางย่อหน้าที่เป็นส่วนขยายความ หรือตัวอย่างของเรื่อง ฯลฯ

ดวงรัตน์ คุณเจริญ (2558: 41) ได้อธิบายขั้นตอนการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

1. อ่านชื่อเรื่อง เพื่อทำความเข้าใจแนวคิดของเรื่อง
2. อ่านเนื้อเรื่องทั้งหมดอย่างคร่าว ๆ เพื่อให้ได้ภาพรวมของเรื่อง
3. อ่านเนื้อเรื่องที่ละย่อหน้า เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเรื่องกับเนื้อเรื่องซึ่งเป็นการขยายความ และค้นหาประโยคใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า ซึ่งอยู่ในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งดังต่อไปนี้

- ตอนต้นย่อหน้า
- ตอนท้ายย่อหน้า
- ตอนกลางย่อหน้า
- ไม่ปรากฏในประโยคใดอย่างชัดเจน

4. เมื่อจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าแล้ว ให้นำใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้ามาพิจารณาโดยรวมก็จะเข้าใจสาระสำคัญของเรื่องนั้นได้

5. การจับใจความที่มีประสิทธิภาพนั้นควรใช้เวลาในการอ่านไม่มากนัก โดยฝึกการอ่านเร็ว จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความมีขั้นตอนสำคัญโดยเริ่มจากการอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมดอย่างคร่าว ๆ ก่อน จากนั้นจึงเริ่มพิจารณาทีละย่อหน้าเพื่อหาใจความสำคัญที่ปรากฏในแต่ละย่อหน้าแล้วจึงนำมาพิจารณาโดยรวมก็จะได้สาระสำคัญของเรื่องนั้น

3.4 ความสามารถในการอ่านจับใจความ

การอ่านที่สัมฤทธิ์ผลจะทำให้ผู้อ่านเกิดความสามารถในการอ่านจับใจความ เพื่อนำไปสู่การอ่านในขั้นสูงได้ ดังที่นักวิชาการได้กล่าวไว้ดังนี้

แวมยุรา เหมือนนิล (2556: 17) กล่าวว่า พฤติกรรมการอ่านที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนอ่านจับใจความได้หรือไม่ อาจพิจารณาจากทักษะต่อไปนี้

1. การลำดับเหตุการณ์ของเรื่องและสามารถบอกเล่าโดยใช้ภาษาของตนเอง
2. การบอกประเด็นต่าง ๆ ที่ได้รับจากการอ่านได้ เช่น ข้อเท็จจริง รายละเอียด ชื่อสถานที่ เหตุการณ์ วันที่ ฯลฯ

3. การปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะหลังการอ่านได้
4. การรู้จักแยกข้อเท็จจริง ความคิดเห็น หรือจินตนาการได้
5. การรวมข้อมูลใหม่กับข้อมูลที่มีอยู่แล้วได้
6. การเลือกความหมายที่ถูกต้องและนำไปใช้ได้
7. การให้ตัวอย่างประกอบได้
8. การจำแนกใจความสำคัญและส่วนขยายใจความสำคัญได้
9. การกล่าวสรุปได้

ตวรรัตน์ คูหเจริญ (2558: 40) ได้กล่าวไว้ว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. ความเข้าใจลักษณะของหนังสือ หนังสือแต่ละประเภทมีรูปแบบการแต่ง และจุดมุ่งหมายในการแต่งแตกต่างกัน กล่าวคือ หนังสือสารคดีอย่างตำรา ข่าว บทความ ฯลฯ เป็นเรื่องจริง มุ่งให้ความรู้หรือความคิด และเสนอสาระสำคัญของเรื่องอย่างตรงไปตรงมา ทำให้จับใจความได้ง่าย ในขณะที่หนังสือบันเทิงคดีอย่างเรื่องสั้น นวนิยาย ฯลฯ เป็นเรื่องสมมติ มุ่งให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านเป็นสำคัญ มีกลวิธีแต่งซับซ้อน ทำให้จับใจความได้ยากกว่า

2. ความเข้าใจเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการเขียน การอ่านชื่อเรื่อง คำนำ และสารบัญ จะทำให้รู้ขอบเขตของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการเขียน ช่วยให้มีความเข้าใจในการอ่านและสามารถจับใจความได้อย่างรวดเร็ว

3. จุดมุ่งหมายในการอ่าน หากตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจนว่าจะอ่านเพื่ออะไร ต้องการได้รับความรู้ ความคิด หรือความเพลิดเพลิน แล้วกำหนดวิธีอ่านให้เหมาะสมจะทำให้จับใจความหรือหาคำตอบได้รวดเร็วขึ้น

4. ความสามารถทางภาษา หากมีความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของคำ ประโยค และสำนวนโวหารต่าง ๆ จะทำให้จับใจความในแต่ละย่อหน้าได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น หากมีเรื่องใดมีคำศัพท์ยากก็ควรใช้พจนานุกรมช่วยในการค้นหาความหมายด้วย

5. ประสบการณ์หรือภูมิหลัง หากมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านจะทำให้เข้าใจและจับใจความสำคัญได้ง่ายขึ้น

วนิดา พรหมเขต (2559: 27) ได้อธิบายเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านจับใจความไว้ว่า ผู้อ่านควรสรุปใจความสำคัญของสารด้วยการตอบคำถาม 5W1H คือ ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และทำไม แล้วจึงนำคำตอบที่ได้มาจัดลำดับและเขียนเรียบเรียงโดยใช้คำเชื่อมที่เหมาะสม

สายใจ ทองเนียม (2560: 103) ได้อธิบายเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านจับใจความไว้ว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความ หมายถึง ความสามารถในการระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่อง และใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความ คือ การที่นักเรียนอ่านเรื่องแล้วตอบคำถามจากบทอ่านได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ระบุเหตุ และผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากบทอ่านประเภทต่าง ๆ

3.5 การวัดผลการอ่านจับใจความ

การวัดผลการอ่านจับใจความสามารถทำได้หลายวิธี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการประยุกต์ใช้ของครูผู้สอน สภาพแวดล้อมและบริบทของนักเรียน ดังที่นักวิชาการได้กล่าวไว้ดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543: 148-150) ได้กล่าวถึงการวัดผลการอ่านจับใจความ โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานพิจารณาเนื้อเรื่องที่ผู้อ่านจับใจความ ไว้ 2 วิธี คือ

1. การใช้เครื่องมือที่เป็นแบบทดสอบ ผู้อ่านจะต้องตอบคำถามได้ร้อยละ 70 ขึ้นไป การยึดเกณฑ์นี้นักการศึกษามีความเห็นว่าผู้อ่านได้พลาตเนื้อหามากน้อยไปร้อยละ 30 แล้วหากยึดเกณฑ์ประเมินที่ต่ำกว่านี้จะทำให้มีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในเหตุการณ์สำคัญของเรื่อง นักการศึกษาบางคนกำหนดเกณฑ์ที่แตกต่างไปจากนี้คือ Kress and Johnson (1965: 31-89) โดยเสนอแนะเกณฑ์การประเมินการอ่านจับใจความ ไว้ดังนี้

1.1 ผู้อ่านที่สามารถตอบคำถามหรือเล่าเรื่องได้ถูกต้องในขอบเขตร้อยละ 90-100 มีความสามารถในการอ่านจับใจความอยู่ในระดับที่ 1

1.2 ผู้อ่านที่ตอบคำถามหรือเล่าเรื่องได้ถูกต้องร้อยละ 75-89 มีความสามารถในการอ่านจับใจความอยู่ในระดับที่ 2

1.3 ผู้อ่านที่ตอบคำถามหรือเล่าเรื่องได้ถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 75 แสดงว่ายังมีข้อบกพร่องในการอ่านจับใจความ พลาตประเด็นสำคัญของเนื้อเรื่อง ควรมีการอ่านทบทวน

ลักษณะการประเมินการอ่านจับใจความของภาษาไทยควรใช้เกณฑ์การอ่านจับใจความได้ ร้อยละ 70 เป็นอย่างน้อย แล้วใช้หลักส่งเสริมให้ผู้อ่านมีพัฒนาการในการจับใจความให้มากขึ้นควบคู่กับการพัฒนาอัตราเร็วในการอ่าน

2. การใช้แบบประเมินค่าโดยใช้ระดับตัวอักษรแล้วตีค่าออกมาเป็นคะแนน เช่น เมื่อผู้อ่านประเมินการอ่านจับใจความของตนเองแล้วรวมคะแนนทั้งหมดในแต่ละช่อง สมมติให้แบบประเมินค่าทั้งหมดมี 20 ข้อ ถ้าทำเครื่องหมายในช่อง “มาก” ทุกช่องจะได้คะแนนเต็ม 80 คะแนน โดยระดับคะแนนที่ได้มีขอบเขตดังนี้

คะแนน 72-80 เท่ากับระดับ 4 หมายถึง ดี

คะแนน 52-71 เท่ากับระดับ 3 หมายถึง ค่อนข้างดี

คะแนน 32-51 เท่ากับระดับ 2 หมายถึง พอใช้

คะแนน 0-31 เท่ากับระดับ 1 หมายถึง ปรับปรุง

ผู้อ่านที่ประเมินการอ่านจับใจความของตนเองแล้วหากรวมคะแนนแล้วอยู่ในระดับ 4 และ 3 แสดงว่ามีความสามารถในการอ่านจับใจความที่น่าพอใจ แต่ถ้าผลที่ได้อยู่ในระดับ 2 หรือ 1 ผู้อ่านควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพการอ่านจับใจความให้ดีขึ้น

ศิริวรรณ วณิชพัฒน์วรชัย (2547: 32) ได้กล่าวถึงการวัดผลการอ่านจับใจความว่า สามารถกระทำได้หลายวิธี การจะเลือกใช้วิธีใดขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายเป็นสำคัญ ที่นิยมใช้มี 2 วิธี คือ

1. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้มาตรฐาน (Standardized Test) ข้อสอบนี้นำไปให้นักเรียนทำเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านกับเกณฑ์ปกติ (Norm) แบบทดสอบนี้ประกอบด้วย ข้อความเป็นตอน ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ ให้นักเรียนอ่านแล้วเลือกตอบ เรียงจากเรื่องง่าย ๆ ไปหาเรื่องยาก จำกัดเวลา นักเรียนจะได้คะแนนตามความสามารถความเข้าใจในการอ่านแบบสอบ คะแนนจะออกมาในรูปคะแนนดิบ (Raw Score) เปอร์เซ็นไทล์ (Percentile) หรือระดับ (Grade-Equivalent)

2. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ชนิดอิงเกณฑ์ (Criterion-Referenced Test) ลักษณะของแบบทดสอบแบบนี้คล้ายกับแบบทดสอบแรก คือ มีข้อความเป็นตอน ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ ให้นักเรียนอ่านและเลือกตอบ แต่ไม่เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านกับเกณฑ์ปกติหรือนักเรียนกลุ่มอื่น คะแนนของนักเรียนขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์การอ่าน เกณฑ์นี้ถือว่านักเรียนมีความสำเร็จอยู่ระหว่างเกณฑ์ร้อยละ 80 – 90

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การวัดผลการอ่านจับใจความสามารถทำได้โดยใช้เครื่องมือที่เป็นแบบทดสอบ และแบบประเมินค่า ทั้งนี้อาจขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ที่ใช้ในการวัดความเข้าใจ โดยในครั้งนี้นำผู้วิจัยเลือกใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการวัดผล

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกัน

การทำงานร่วมกัน (Collaboration) เป็นทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเป็นอย่างดี ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกันไว้ดังนี้

4.1 ความหมายของการทำงานร่วมกัน

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่า มีนักวิชาการได้อธิบายและให้ความหมายของการทำงานร่วมกันไว้ดังนี้

ทิสนา แชมมณี (2545: 11) กล่าวว่า การทำงานร่วมกัน หมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปร่วมกันปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งโดยมีเป้าหมายร่วมกัน และทุกคนในกลุ่มมีบทบาทในการช่วยดำเนินงานของกลุ่ม มีการติดต่อสื่อสาร ประสานงาน และตัดสินใจร่วมกัน เพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายเพื่อประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาวี ยินดีสุข (2560: 191) ได้กล่าวถึงการทำงานร่วมกันไว้ว่า คือ คนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปทำงานร่วมกัน หรือเรียนรู้ร่วมกันจนงานสำเร็จร่วมกันอย่างมีความสุข โดยมีการกำหนดงานชัดเจน ให้มีโอกาสปฏิบัติงานร่วมกันอย่างมีความรับผิดชอบ

วัชรรา เล่าเรียนดี ประณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์ (2560: 23) ได้กล่าวถึงการทำงานร่วมกันไว้ว่า คือ การที่นักเรียนได้ร่วมกันเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย มุ่งเน้นการร่วมกันปฏิบัติงานช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และพัฒนาทักษะทางสังคม

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปเชื่อมโยงถึงความสามารถในการทำงานร่วมกันได้ว่า หมายถึง การที่นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และเกิดปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

4.2 ความสำคัญของการทำงานร่วมกัน

การทำงานร่วมกันอีกหนึ่งกระบวนการสำคัญที่จะช่วยทำให้งานสำเร็จลุล่วง และก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น ดังที่นักวิชาการได้กล่าวไว้ดังนี้

ทิสนา แชมมณี (2545: 11) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการทำงานร่วมกันไว้ ดังนี้

1. มนุษย์ทุกคนมีความจำกัดในเรื่องพลัง การทำงานใด ๆ แต่เพียงคนเดียวให้สำเร็จนั้นย่อมเป็นการยาก โดยเฉพาะงานใหญ่แล้วกำลังเพียงคนเดียวนั้นคงทำไม่ได้ จำเป็นต้องพึ่งกำลังที่แข็งแรงผู้อื่น
2. มนุษย์ทุกคนมีความจำกัดและความแตกต่างในเรื่องสติปัญญาความสามารถ การคิดจะทำกรงานใด ๆ หัวเดียวย่อมสู้หลายหัวไม่ได้ เพราะหลายคนสามารถช่วยกันคิดช่วยกันดูได้กว้างขวางขึ้น รอบคอบขึ้น

3. มนุษย์เป็นสัตว์สังคม ที่อยู่อย่างโดดเดี่ยวเพียงลำพังไม่ได้ จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การที่มนุษย์ได้ชื่อว่าเป็นสัตว์สังคมนี้ ก็เพราะมนุษย์มีความต้องการที่จะมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น การที่มนุษย์มีโอกาสที่จะอยู่และทำงานร่วมกับผู้อื่น จึงเป็นการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นของมนุษย์

4. สังคมยุคปัจจุบัน เป็นสังคมของการทำงานร่วมกันใน ปัญหาหลักในการขับเคลื่อนงานก็คือ คนส่วนใหญ่ไม่สามารถทำงานร่วมกันได้จึงทำให้ไม่สามารถทำงานได้อย่างบรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงาน

5. การทำงานร่วมกันจะส่งผลให้งานที่ได้มีคุณภาพมากกว่างานที่ทำคนเดียว เนื่องจากการทำงานร่วมกันเป็นการเปิดมุมมอง และได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดจากคนหลายคน ทำให้ได้เห็นถึงวิธีการต่าง ๆ ในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จมากขึ้น

6. การทำงานร่วมกันทำให้ได้เรียนรู้ธรรมชาติของมนุษย์ และเรียนรู้ที่จะเข้าใจกันมากขึ้น จากข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นและความสำคัญของการทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมร่วมกัน หากสมาชิกกลุ่มมีความเข้าใจและฝึกฝนปฏิบัติตนให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ก็จะเป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคมโดยรวม

ชลธิชา หอมฟุ้ง (2560: 60) ได้กล่าวเกี่ยวกับความสำคัญของการทำงานร่วมกันไว้ว่า การทำงานร่วมกันเป็นหนึ่งในทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ในการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น ซึ่งทักษะในศตวรรษที่ 21 มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะเป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้และต่อยอดไปใช้ในชีวิตจริงได้

ศิริวรรณ วณิชพัฒน์ (2562: 11) ได้กล่าวเกี่ยวกับความสำคัญของการทำงานร่วมกันไว้ว่า การมีสัมพันธภาพในกลุ่มจะช่วยส่งเสริมความเจริญงอกงามการพัฒนาความเป็นผู้ใหญ่ การปรับปรุงการทำงานและการจัดการกับชีวิตของแต่ละบุคคล สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในกลุ่มจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันของผู้เรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การทำงานร่วมกันเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดผลงานที่ดีกว่าการทำงานเดี่ยว เนื่องจากเป็นความคิดของหลายบุคคลมารวมกัน

4.3 องค์ประกอบของการทำงานร่วมกัน

องค์ประกอบของการทำงานร่วมกันมี 3 ด้าน และจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง มีนักวิชาการได้อธิบายไว้ดังนี้

ทิศนา แคมมณี (2545: 12-13) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการทำงานร่วมกันไว้ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านผู้นำกลุ่ม ผู้นำนับเป็นบุคคลที่สำคัญมากในการดำเนินงานของกลุ่มใดขาดผู้นำก็ยากที่จะทำงานให้เป็นผลสำเร็จ เพราะขาดแกนกลางที่สำคัญที่จะเป็นฟันเฟืองใน

การช่วยให้กลุ่มดำเนินงาน หากกลุ่มใดมีผู้นำที่มีคุณสมบัติที่ดี รู้และเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตน และมีทักษะในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่นั้นแล้ว ก็นับได้ว่ากลุ่มนั้นมีแนวโน้มที่จะประสบผลสำเร็จสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากผู้นำนั้นมีลักษณะผู้นำที่ดี และสามารถใช้ภาวะผู้นำได้เหมาะสมกับสถานการณ์แล้ว กลุ่มนั้นก็ย่อมบรรลุเป้าหมายได้อย่างราบรื่นและรวดเร็ว

2. องค์ประกอบด้านบทบาทสมาชิกกลุ่ม ในการทำงานเป็นกลุ่มใด ๆ ก็ตาม หากกลุ่มมีผู้นำที่ถึงแม้ว่าจะดีเพียงใดก็ตาม แต่ถ้าสมาชิกกลุ่มขาดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตน และไม่ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มที่ดี กลุ่มนั้นจะทำงานให้บรรลุผลสำเร็จได้ยาก เพราะการทำงานเป็นกลุ่มต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากผู้ร่วมงานทุกคนเป็นสำคัญ ดังนั้นสมาชิกกลุ่มจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่จะช่วยให้การทำงานเป็นกลุ่มบรรลุเป้าหมาย หากสมาชิกกลุ่มทุกคนตระหนักในความสำคัญของตน และพยายามปฏิบัติตนในการทำงานในฐานะสมาชิกที่ดีของกลุ่ม การดำเนินงานของกลุ่มก็จะสามารถประสบผลสำเร็จได้อย่างรวดเร็ว

3. องค์ประกอบด้านกระบวนการทำงาน กลุ่มใดก็ตาม หากมีผู้นำที่ดี มีสมาชิกกลุ่มที่เข้าใจและช่วยกลุ่มตามบทบาทหน้าที่ของตนอย่างเต็มใจแล้ว กลุ่มนั้นก็จะมีแนวโน้มที่จะดำเนินไปได้ดี อย่างไรก็ตามถึงแม้คนจะดีสักเพียงใด แต่กระบวนการดำเนินงานไม่เหมาะสม ผลงานของกลุ่มก็อาจไม่ดีเท่าที่ควร ตัวอย่างง่าย ๆ เห็นกันทั่ว ๆ ไป เช่น กลุ่มที่ทำงานโดยขาดการวางแผนงานร่วมกัน ความไม่เข้าใจในแผนงานและขั้นตอนการทำงานอาจเป็นสาเหตุทำให้การดำเนินงานของสมาชิกเป็นไปคนละทิศคนละทาง เป็นปัญหาต่อการบรรลุเป้าหมายของกลุ่ม อีกประการหนึ่งกระบวนการทำงานที่ไม่ดีพออาจก่อให้เกิดปัญหาระหว่างบุคคลขึ้นมา ทำให้สมาชิกในกลุ่มเกิดการแตกแยกกันได้ ดังนั้น กระบวนการทำงานจึงนับเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลยิ่งต่อการทำงานร่วมกัน กลุ่มใดมีความเข้าใจในกระบวนการทำงานที่ดี และสามารถปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม กลุ่มนั้นก็มักจะประสบผลสำเร็จในการทำงาน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การทำงานร่วมกันเกิดจากองค์ประกอบหลักทั้ง 3 ด้าน คือองค์ประกอบด้านผู้นำกลุ่ม องค์ประกอบด้านบทบาทสมาชิกกลุ่ม และองค์ประกอบด้านกระบวนการทำงาน หากกลุ่มใดมีผู้นำและสมาชิกที่ดี รวมทั้งกระบวนการทำงานที่เป็นระบบก็จะช่วยให้งานมีโอกาสประสบผลสำเร็จสูง

4.4 ลักษณะของการทำงานร่วมกัน

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่า มีนักวิชาการได้อธิบายลักษณะของการทำงานร่วมกันไว้ดังนี้

Randy, Ken and Alan (2014 อ้างถึงใน,สิทธิชัย ลายเสมา (2561: 72-73) กล่าวว่า การทำงานร่วมกันควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ความเชื่อมั่น ในการทำงานร่วมกันสมาชิกในกลุ่มต้องมีความเชื่อมั่นในสมาชิกทุกคน ซึ่งสมาชิกในกลุ่มจะต้องทำงานอย่างเต็มที่เพื่อให้สมาชิกทุกคนเห็นว่าเราเป็นกุญแจสำคัญที่ทำให้ทีมประสบความสำเร็จ สามารถที่จะมอบหมายงานที่มีความสำคัญให้ทำงานนั้นได้
2. การสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ สมาชิกในทีมจะต้องพูดและแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผย ชัดเจน แต่การสื่อสารหรือแสดงความคิดเห็นต้องเคารพต่อสมาชิกในทีม โดยในการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ที่สำคัญนั้น สมาชิกควรมีความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น อภิปรายกลุ่ม และช่วยให้กลุ่มมีความคิดเห็นที่เป็นเอกฉันท์ได้
3. การรับฟังความคิดเห็น ในการทำงานร่วมกันสมาชิกจะต้องเป็นผู้ฟังที่ดี ซึ่งจะช่วยให้การทำงานของทีมประสบความสำเร็จ ไม่ควรมีการโต้เถียงกันเกิดขึ้นระหว่างสมาชิกในกลุ่ม
4. การมีส่วนร่วมในงานของกลุ่ม สมาชิกที่ดีของทีมจะต้องมีส่วนร่วมในการทำงานของกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นการประชุมเพื่อเตรียมงาน การอภิปรายในงานของกลุ่ม การร่วมพัฒนางานของกลุ่ม ซึ่งสมาชิกที่ดีของทีมจะต้องมีส่วนร่วมทุกด้าน นอกจากนี้จะต้องร่วมแสดงความคิดเห็นและอาสาที่จะรับผิดชอบหรือช่วยเหลืองานของกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จ
5. การแบ่งปันข้อมูล การทำงานร่วมกันสมาชิกจะต้องแบ่งปันข้อมูล ความรู้ และประสบการณ์ให้กับสมาชิกในกลุ่ม เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการดำเนินการ เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จ
6. การให้ความร่วมมือและช่วยเหลือสมาชิกกลุ่ม การทำงานร่วมกันกับสมาชิกกลุ่มเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่ม ซึ่งสมาชิกจะต้องทำงานร่วมกับบุคคลที่มีความแตกต่างกันได้ และสมาชิกจะต้องให้ความช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มเพื่อทำงานของกลุ่มให้ประสบความสำเร็จ
7. ความยืดหยุ่นในการทำงาน ในการทำงานร่วมกันอาจมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ เรื่องอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสมาชิกจะต้องมีความยืดหยุ่น ไม่ยึดติดกับสิ่งเดิม ๆ เพราะถ้าสมาชิกไม่ยืดหยุ่นอาจส่งผลให้เกิดการโต้แย้งกันในกลุ่มได้
8. การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกันสมาชิกจะต้องสามารถแก้ปัญหาทั้งปัญหาของตนเอง และร่วมกันแก้ปัญหาของกลุ่ม สมาชิกจะต้องสามารถจัดการกับปัญหา ร่วมกันอภิปราย วางแผน และร่วมกันแก้ปัญหานั้นได้
9. การเคารพสมาชิกในกลุ่ม ในการทำงานร่วมกันจะต้องมีความสุภาพในการแสดงความคิดเห็นหรือพฤติกรรมต่าง ๆ มีความเข้าใจสมาชิกในกลุ่ม มีการสนับสนุนการทำงานของสมาชิกในกลุ่มทุกคนโดยไม่มีกำหนดเงื่อนไข นอกจากนี้สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือสมาชิกกลุ่มควรมีอารมณ์ขันเพื่อไม่ทำให้กลุ่มเกิดความตึงเครียดจนเกินไป
10. สมาชิกมีข้อตกลงในการทำงานร่วมกัน ในการทำงานร่วมกันสมาชิกกลุ่มจะต้องร่วมกันกำหนดข้อตกลงในการทำงานร่วมกันเพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จในการทำงาน

วัชรา เล่าเรียนดี ประณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์ (2560: 23) ได้กล่าวเกี่ยวกับลักษณะของการทำงานร่วมกันไว้ดังนี้

1. แสดงออกถึงความสามารถในการฟังอย่างมีคุณภาพ ยอมรับนับถือในความแตกต่างหลากหลายของแต่ละกลุ่ม
2. มีความยืดหยุ่น เต็มใจ ช่วยเหลือกลุ่ม สร้างความปรองดองเพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายและประสบผลสำเร็จ
3. แลกเปลี่ยนความรับผิดชอบ ร่วมมือกันทำงาน ยอมรับ ยกย่อง มองเห็นคุณค่าของสมาชิกกลุ่มทุกคน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การทำงานร่วมกันอาจเกิดขึ้นได้ในหลายลักษณะ เช่น การรับฟังความคิดเห็น การให้ความร่วมมือและช่วยเหลือสมาชิกกลุ่ม ความยืดหยุ่นในการทำงาน ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะทำให้เห็นถึงความแตกต่างของแต่ละกลุ่ม การยอมรับและเห็นคุณค่าของสมาชิกภายในกลุ่ม เกิดการร่วมมือกันทำงาน

4.5 การวัดและประเมินการทำงานร่วมกัน

การวัดและประเมินการทำงานร่วมกันสามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้ กวีวิชาการได้อธิบายไว้ดังนี้

ทิตนา แชมมณี (2545: 223-224) ได้กล่าวเกี่ยวกับการวัดและประเมินการทำงานร่วมกันไว้ว่า การพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกันมีความเกี่ยวข้องกับเจตคติ ความรู้ความเข้าใจ และการฝึกปฏิบัติ ดังนั้น ในการวัดและประเมินความสามารถของผู้เรียนในการทำงานร่วมกันจึงมีความเกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลใน 3 ด้าน ดังนี้

1. การวัดและประเมินความรู้ความเข้าใจด้านมโนทัศน์และสาระเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่ม วิธีการวัดผลทางด้านนี้ สามารถใช้แบบสอบที่สร้างขึ้นให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวัด กล่าวคือ หากครูสอนมโนทัศน์หรือสาระใด ก็ควรสร้างแบบสอบให้สามารถวัดมโนทัศน์หรือสาระที่สอนเพื่อดูว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจถูกต้องหรือไม่ แบบสอบที่ใช้อาจเป็นแบบสอบปรนัย หรืออัตนัยก็ได้
2. การวัดและประเมินเจตคติของผู้เรียนเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่ม วิธีการวัดและประเมินเจตคติของผู้เรียนเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มหรือการทำงานร่วมกัน สามารถทำได้โดยการพัฒนาแบบวัดเจตคติในการทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นทีม ซึ่งอาจเป็นแบบวัดในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) หรือแบบสอบซึ่งมีลักษณะเป็นการตัดสินจากสถานการณ์ที่ให้ หรือแบบอื่น ๆ แต่ไม่ว่าจะเป็นแบบใด แบบวัดเจตคติที่ดีก็ควรจะต้องได้รับการทดสอบหาประสิทธิภาพตามหลักการ
3. การวัดและประเมินทักษะด้านกระบวนการกลุ่มหรือการทำงานกลุ่มของผู้เรียน การวัดและประเมินด้านทักษะหรือพฤติกรรมการทำงานกลุ่มนับเป็นด้านที่วัดได้ยาก เนื่องจากมีกระบวนการค่อนข้างซับซ้อนและใช้เวลามาก และการวัดผลต้องอาศัยการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนรวมทั้ง

การวิเคราะห์และประเมินพฤติกรรมแต่ละพฤติกรรมซึ่งผู้ประเมินจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียน วิธีการวัดและประเมินทักษะหรือพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม วิธีการหนึ่งซึ่งครูสามารถดำเนินการได้ มีดังนี้

3.1 กำหนดสถานการณ์การทำงานกลุ่มให้ผู้เรียนร่วมกันทำงาน สถานการณ์นั้นควรเป็นสถานการณ์ที่เอื้อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการวัด

3.2 ให้ผู้เรียนดำเนินการร่วมกัน โดยกำหนดให้สมาชิกแต่ละคนติดหมายเลขประจำตัวไว้ เพื่อความสะดวกในการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกตามลำดับและตามความเป็นจริง ทั้งนี้ควรมีการอัดเทปการพูดสื่อสารของกลุ่มไว้ เพื่อใช้ในการตรวจสอบข้อมูล

3.3 กำหนดหรือระบุรายการพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ต้องการวัด พร้อมทั้งกำหนดน้ำหนักคะแนนของแต่ละพฤติกรรม

3.4 นำบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียนที่บันทึกได้มาวิเคราะห์พฤติกรรมนั้น ๆ ตรงกับรายการพฤติกรรมที่ต้องการวัดอะไรบ้างและได้น้ำหนักคะแนนเท่าไร ต่อไปจึงประเมินคุณภาพของพฤติกรรมหรือทักษะนั้น ๆ แล้วนำน้ำหนักคะแนน $\times$ คะแนนคุณภาพ ได้เป็นคะแนนรวมของแต่ละพฤติกรรม เมื่อนำคะแนนทั้งหมดมารวมกัน ก็จะได้เป็นคะแนนรวมของกลุ่ม

การประเมินในลักษณะดังกล่าว เป็นการประเมินทักษะการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม คะแนนที่ได้จะเป็นคะแนนของกลุ่มในภาพรวม หากต้องการวัดและประเมินเป็นรายบุคคลอาจจำเป็นต้องมีผู้สังเกตพฤติกรรมเป็นรายบุคคล

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การวัดและประเมินการทำงานร่วมกันสามารถทำได้หลายวิธี โดยอาจใช้แบบสอบ แบบวัดเจตคติ หรือแบบสังเกตพฤติกรรม เพื่อให้ครอบคลุมการวัดและประเมินผลครบทุกด้าน

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด

สุมาลี ชูบุญ (2560: 122) ศึกษาผลการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับผังกราฟิกในการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ แผนการสอนที่จัดทำโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับผังกราฟิก และใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดแต่ไม่ใช้ผังกราฟิกเป็นเครื่องมือวิจัย ตัวอย่างวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการอภิปรายผลการวิจัยพบว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิดและการใช้ผังกราฟิกสามารถใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พระมหามนตรี เกื้อทาน (2561: 64) ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิดในการจัดการเรียนรู้ และใช้ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือวิจัย และใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/9 โรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์ เป็นตัวอย่าง ผลพบว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิดสามารถใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

พิศมร ชูเอม (2561: 91) ได้ศึกษาและพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดเรื่องการพูด แบบประเมินความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ จากการอภิปรายผลการวิจัย พบว่า หลังเรียนนักเรียนมีความสามารถในการพูดสูงขึ้น และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก

จารวิทย์ ศิรินิล (2564: 62) ศึกษาการเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถด้านการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการนำเทคนิคเพื่อนคู่คิดมาใช้ในการพัฒนา ซึ่งมีการใช้แผนการจัดการเรียนรู้การแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน เป็นเครื่องมือวิจัย ผลพบว่าเทคนิคเพื่อนคู่คิดสามารถใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ยานี 11 ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ

ณัฐภัทร ปันปิ่น (2559: 66) ได้ศึกษาผลของการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ของนักเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ และแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความ และแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับเทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ โดยใช้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม เป็นตัวอย่างวิจัย ผลพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านจับใจความ หลังเรียนสูงกว่า

ก่อนเรียน นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการอ่านจับใจความสูงขึ้นกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ

มงคล พลเยี่ยม (2560: 114-115) ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังกราฟิกร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ความสามารถในการอ่านจับใจความที่เรียนโดยใช้ผังกราฟิกร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และแบบวัดเจตคติต่อการ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

พิชญา พรหมประไพ (2561: 65) ได้ศึกษาและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย จำนวน 3 ชุด แบบประเมินความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียน แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนและแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย ผลพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด นักเรียนมีผลการประเมินความสามารถในการอ่านภาพรวมในระดับดี นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ภัทรสุดา นาคสุข (2564: 108) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอน 5W1H ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นภาคกลาง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอน 5W1H ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นภาคกลาง แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่ ผลการวิจัยพบว่า หลังการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านจับใจความสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกัน

ชลธิชา หอมพุ่ม (2560: 232-244) ได้ศึกษาและพัฒนาแนวการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบเชิงรุก เพื่อส่งเสริมความสามารถในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียน งานวิจัยดังกล่าวเป็นงานวิจัยและพัฒนา (R&D) โดยส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความสามารถด้านการทำงานร่วมกันคือส่วนที่ศึกษาความสามารถในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียน หลังการใช้แนวการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบเชิงรุกที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ทั้งนี้ พบว่า หลังการใช้แนวการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบเชิงรุก ความสามารถในการในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียนสูงขึ้นทั้ง 4 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านการทำงานร่วมกัน ด้านการใช้วิจารณญาณ ด้านความคิดสร้างสรรค์ และด้านการแก้ปัญหา

สิทธิชัย ลายเสมา (2561: 189-190) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันบนเอ็มเจิร์นนิ่งแบบผสมผสานเพื่อส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินทักษะการทำงานร่วมกัน แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีทักษะการทำงานร่วมกันหลังเรียนอยู่ในระดับมาก นักศึกษาที่เรียนตามกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันบนเอ็มเจิร์นนิ่งแบบผสมผสานเพื่อส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันที่พัฒนาขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

ชัยกฤต อินทะโส (2564: 89) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีสอนแบบอภิปรายกลุ่มร่วมกับการใช้ข้อมูลท้องถิ่น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบอภิปรายกลุ่มร่วมกับการใช้ข้อมูลท้องถิ่น แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบอภิปรายกลุ่มร่วมกับการใช้ข้อมูลท้องถิ่น และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความสามารถด้านการทำงานร่วมกันหลังเรียนโดยวิธีสอนแบบอภิปรายกลุ่มร่วมกับการใช้ข้อมูลท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักเรียนมีความคิดเห็นต่อวิธีสอนแบบอภิปรายกลุ่มร่วมกับการใช้ข้อมูลท้องถิ่นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด

Kaddoura (2013: 22) ได้ทำการศึกษาเรื่อง เทคนิคเพื่อนคู่คิด : กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบทดสอบการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาพยาบาลระดับปริญญาตรี ผลพบว่า นักศึกษากลุ่มที่เรียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิดมีคะแนนทดสอบความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้จัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด สามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดช่วยพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Sugiarto D. and Sumarsono P. (2014: 214) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดนักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงกว่าก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

Mahmudah H. Yamin M. and Mu'in F. (2019: 118) ได้วิจัยเรื่อง การใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดในการสอนเรื่องเล่า เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบ และแบบสังเกต ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านเรื่องเล่าของนักเรียนที่สอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดกับกลุ่มที่สอนโดยใช้เทคนิค Number Head Together กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สามารถสรุปได้ว่า การใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านเรื่องเล่าของนักเรียนได้ดีขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ

Sapsuha S. and Bugis R. (2013: 9) ได้วิจัยเรื่อง เทคนิคเพื่อนคู่คิด เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนด้านการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดในระดับมาก

Marnina Narahawarin M. and Butarbutar R. (2020: 26) ได้วิจัยเรื่อง การใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดในการอ่านจับใจความ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบ แบบสอบถาม และแบบสังเกต ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความสนใจในการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความมากยิ่งขึ้น

Agussatriana (2020: 49) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาการอ่านจับใจความของนักเรียนโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบ ผลการวิจัยพบว่า การสอนเรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกัน

Wang Y. and Liao H. (2017: 2) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้ภาษาที่ช่วยด้วยคอมพิวเตอร์ และกลุ่มการทำงานร่วมกัน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้ภาษาที่ช่วยด้วยคอมพิวเตอร์ และกลุ่มการทำงานร่วมกัน มีผลการเรียนรู้ดีกว่านักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้ใช้ เนื่องจากการทำงานร่วมกันช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม นักเรียนสามารถสอนและเรียนรู้จากกันในระบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์ โดยมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกันตามความสามารถของตนเอง

Parupalli (2019: 330) ได้วิจัยเรื่อง การทำงานร่วมกันในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า การทำงานร่วมกันช่วยยกระดับทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนให้สูงขึ้น โดยนักเรียนได้แบ่งปันความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่มและเกิดการเรียนรู้ในลักษณะที่ลึกซึ้งซึ่งจะคงอยู่ในจิตใจของพวกเขาเป็นระยะเวลานาน ๆ เนื่องจากนักเรียนมีประสบการณ์ในการทำงานเป็นกลุ่มตั้งแต่วัยเรียน นักเรียนจะสามารถใช้การทำงานร่วมกันในการจัดระบบการเรียนรู้ของตนเองเมื่อพวกเขาต้องเรียนรู้งานที่ยากขึ้นในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การจัดการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้เกิดการพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการอ่านจับใจความเป็นทักษะสำคัญที่จะนำไปสู่การอ่านขั้นสูงต่อไป เมื่อนักเรียนมีพื้นฐานด้านการอ่านที่ดีก็จะช่วยให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นเทคนิคที่ออกแบบมาเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แบ่งปันและหารือเกี่ยวกับปัญหา หัวข้อ หรือแนวคิดต่าง ๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทำงานกลุ่ม เกิดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และเป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนในชั้นเรียน เป็นเทคนิคการเรียนรู้ที่สามารถจัดกิจกรรมได้ง่าย ไม่จำเป็นต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ อีกทั้งประหยัดเวลาทำให้นักเรียนได้รับความรู้และทักษะต่าง ๆ จากประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ฝึกทักษะการคิดและแก้ปัญหา เกิดทักษะทางสังคม มีความกล้าแสดงออกในการแสดงความคิดเห็น อภิปรายร่วมกันทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนในชั้นเรียน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้นำเทคนิคเพื่อนคู่คิดมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด” เป็นการวิจัยแบบการวิจัยก่อนทดลอง (Pre Experimental Design) แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (The One-Group Pretest-Posttest Design) โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด 2) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ
    - 1.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
    - 1.2 กำหนดประชากรและตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
    - 1.3 ตัวแปรที่ศึกษา
  2. ขั้นสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
    - 2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องการอ่านจับใจความ
    - 2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ
    - 2.3 แบบสังเกตการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
    - 2.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด
  3. ขั้นตอนการทดลอง
  4. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล
- รายละเอียดของการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน มีดังนี้

1. ชั้นเตรียมการ

1.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน และหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกัน

1.1.2 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share)

1.1.3 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ

1.1.4 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกัน

1.1.5 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับหลักและวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ แบบสังเกตการทำงานร่วมกัน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

1.2 กำหนดประชากรและตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 5 ห้องเรียน รวม 180 คน

1.2.2 ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

1.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1.3.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

1.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

1.3.2.1 ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ

1.3.2.2 ความสามารถด้านการทำงานร่วมกัน

1.3.2.3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

2. ชั้นสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือในการทดลอง ดังนี้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องการอ่านจับใจความ จำนวน 5 แผนการเรียนรู้ แผนการเรียนรู้ละ 2 คาบ คาบละ 55 นาที ซึ่งไม่รวมการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้

1.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

1.3 แบบสังเกตการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบรูบริค (Rubric) มีลักษณะเป็นมาตรฐานค่า 3 ระดับ

1.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นแบบมาตรฐานค่า (Rating Scale) ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนนแบ่งออกเป็น 5 ระดับ

2.2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องการอ่านจับใจความ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน และหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.1.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share)

2.1.3 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ

2.1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องการอ่านจับใจความ จำนวน 5 แผนการเรียนรู้ แผนการเรียนรู้ละ 2 คาบ คาบละ 55 นาที โดยในคาบที่ 1 ของแผนการจัดการเรียนรู้ จะเป็นการปฏิบัติกิจกรรมในขั้นที่ 1 คิดเดี่ยว และขั้นที่ 2 คิดคู่ ในคาบที่ 2 ของแผนการจัดการเรียนรู้ จะเป็นการปฏิบัติกิจกรรมในขั้นที่ 3 คิดร่วมกัน

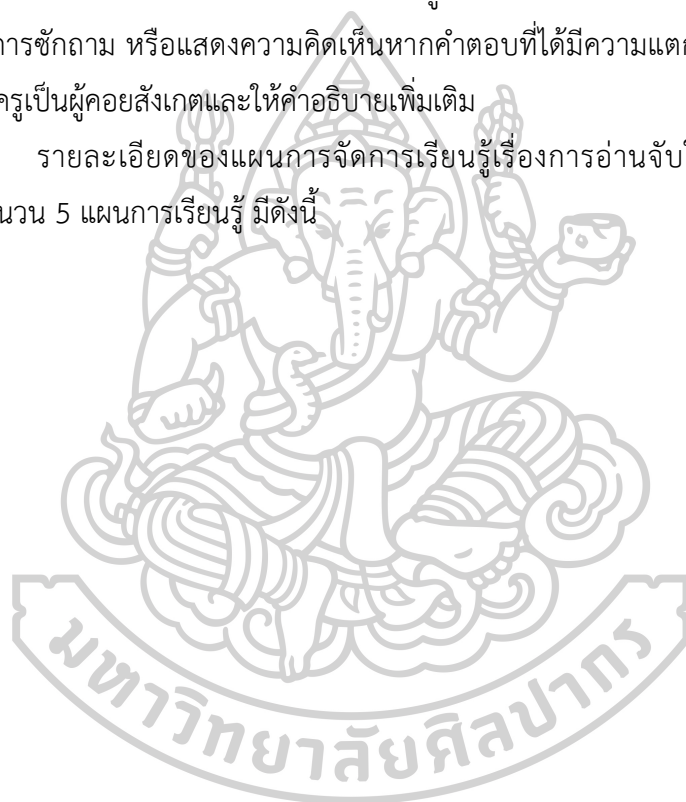
การสอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 คิดเดี่ยว (Think) นักเรียนอ่านบทอ่านตามที่ครูกำหนด โดยใช้บทอ่านจากบทความ สารคดี นิทานชาดก เรื่องสั้น และงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ (ร้อยกรอง) ครูตั้งข้อคำถามจากบทอ่านที่กำหนด ให้นักเรียนแต่ละคนคิดหาคำตอบและจดบันทึกคำตอบของตนไว้

ขั้นที่ 2 คิดคู่ (Pair) นักเรียนนำคำตอบของตนเองที่ได้จดบันทึกไว้ไปอภิปรายกับเพื่อนที่เป็นคู่ของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและร่วมกันหาข้อสรุปของคำตอบของตัวเอง

ขั้นที่ 3 คิดร่วมกัน (Share) นักเรียนแต่ละคู่นำเสนอคำตอบที่ได้จากการสรุปร่วมกันหน้าชั้นเรียน เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ และอภิปรายผลร่วมกัน ให้เพื่อนในชั้นเรียนมีส่วนร่วมในการซักถาม หรือแสดงความคิดเห็นหากคำตอบที่ได้มีความแตกต่างกัน เพื่อหาข้อสรุปร่วมกัน โดยมีครูเป็นผู้คอยสังเกตและให้คำอธิบายเพิ่มเติม

รายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด จำนวน 5 แผนการเรียนรู้ มีดังนี้

ตารางที่ 3 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องการอ่านจับใจความ

แผนการจัด การเรียนรู้ที่	เนื้อเรื่องที่อ่าน	ขั้นการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด	เวลา (นาที)
2	สารคดี	<p>คาบที่ 1</p> <p><u>ขั้นที่ 1 คิดเดี่ยว</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูกำหนดสารคดีให้นักเรียนอ่านจำนวน 1 เรื่อง พร้อมทั้งคำถามกระตุ้นความคิด ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร ทำไมจึงทำ และผลลัพธ์เป็นอย่างไร - นักเรียนแต่ละคนอ่านสารคดีแล้วตอบคำถาม - หลังจากตอบคำถามแล้ว ให้นักเรียนอ่านสารคดีโดยละเอียดอีกครั้งหนึ่ง - ครูตั้งประเด็นคำถามกระตุ้นความคิด เช่น สารระสำคัญของเรื่องคืออะไร ส่วนใดคือข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ให้นักเรียนแต่ละคนหาคำตอบอีกครั้งและจดคำตอบไว้ <p><u>ขั้นที่ 2 คิดคู่</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูจัดคู่นักเรียน แบบความสามารถเก่ง ปานกลางและอ่อน โดยไม่ซ้ำคู่เดิม - นักเรียนกับเพื่อนที่ครูจับคู่ให้แล้วนั้นนำคำตอบที่ได้มาปรึกษากันกับคู่ของตนเองเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและหาข้อสรุปของคำตอบร่วมกัน <p>คาบที่ 2</p> <p><u>ขั้นที่ 3 คิดร่วมกัน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนแต่ละคู่ออกมานำเสนอคำตอบหน้าชั้นเรียน เพื่อนคนอื่น ๆ ชักถามหรือแสดงความคิดเห็น เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน - ครูประเมินผลและให้คำแนะนำนักเรียนแต่ละคู่ในการนำเสนอหน้าชั้นเรียน 	55

ตารางที่ 3 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องการอ่านจับใจความ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เนื้อเรื่องที่อ่าน	ขั้นการจัดการกิจกรรมการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด	เวลา (นาที)
3	นิทานชาดก	<p>คาบที่ 1</p> <p><u>ขั้นที่ 1 คิดเดี่ยว</u></p> <p>- ครูกำหนดนิทานชาดกให้นักเรียนอ่านจำนวน 1 เรื่อง พร้อมทั้งคำถามกระตุ้นความคิด ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร ทำไมจึงทำ และผลลัพธ์เป็นอย่างไร</p> <p>- นักเรียนแต่ละคนอ่านนิทานชาดกแล้วตอบคำถาม</p> <p>- หลังจากตอบคำถามแล้ว ให้นักเรียนอ่านนิทานชาดกโดยละเอียดอีกครั้งหนึ่ง</p> <p>- ครูตั้งประเด็นคำถามกระตุ้นความคิด เช่นสาระสำคัญของเรื่องคืออะไร ข้อคิดที่ได้จากเรื่องคืออะไร เพื่อให้ นักเรียนแต่ละคนหาคำตอบอีกครั้งและจดคำตอบไว้</p> <p><u>ขั้นที่ 2 คิดคู่</u></p> <p>- ครูจัดคู่ให้นักเรียน แบบคละความสามารถ เก่ง ปานกลางและอ่อน โดยไม่ซ้ำคู่เดิม</p> <p>- นักเรียนกับเพื่อนที่ครูจับคู่ให้แล้วนั้น นำคำตอบที่ได้มาปรึกษากันกับคู่ของตนเองเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและหาข้อสรุปของคำตอบร่วมกัน</p> <p>คาบที่ 2</p> <p><u>ขั้นที่ 3 คิดร่วมกัน</u></p> <p>- นักเรียนแต่ละคู่ออกมานำเสนอคำตอบหน้าชั้นเรียน เพื่อนคนอื่น ๆ ชักถามหรือแสดงความคิดเห็น เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน</p> <p>- ครูประเมินผลและให้คำแนะนำนักเรียนแต่ละคู่ในการนำเสนอหน้าชั้นเรียน</p>	55

ตารางที่ 3 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องการอ่านจับใจความ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เนื้อเรื่องที่อ่าน	ขั้นการจัดการกิจกรรมการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด	เวลา (นาที)
4	เรื่องสั้น	<p>คาบที่ 1</p> <p><u>ขั้นที่ 1 คิดเดี่ยว</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูกำหนดเรื่องสั้นให้นักเรียนอ่าน จำนวน 1 เรื่อง พร้อมตั้งคำถามกระตุ้นความคิด ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร ทำไม จึงทำ และผลลัพธ์เป็นอย่างไร - นักเรียนแต่ละคนอ่านเรื่องสั้นแล้วตอบคำถาม - หลังจากตอบคำถามแล้ว ให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้นโดยละเอียดอีกครั้งหนึ่ง - ครูตั้งประเด็นคำถามกระตุ้นความคิด เช่นสาระสำคัญของเรื่องคืออะไร ข้อคิดที่ได้ จากเรื่องคืออะไร เพื่อให้ นักเรียนแต่ละคนหาคำตอบอีกครั้งและจดคำตอบไว้ <p><u>ขั้นที่ 2 คิดคู่</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูจัดคู่นักเรียน แบบความสามารถ เก่ง ปานกลางและอ่อน โดยไม่ซ้ำคู่เดิม - นักเรียนกับเพื่อนที่ครูจับคู่ให้แล้วนั้น นำคำตอบที่ได้มาปรึกษากันกับคู่ของตนเองเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและหาข้อสรุปของคำตอบร่วมกัน <p>คาบที่ 2</p> <p><u>ขั้นที่ 3 คิดร่วมกัน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนแต่ละคู่ออกมานำเสนอคำตอบหน้าชั้นเรียน เพื่อนคนอื่น ๆ ชักถามหรือแสดงความคิดเห็น เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน - ครูประเมินผลและให้คำแนะนำนักเรียนแต่ละคู่ในการนำเสนอหน้าชั้นเรียน 	55
			55

ตารางที่ 3 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องการอ่านจับใจความ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เนื้อเรื่องที่อ่าน	ขั้นการจัดการกิจกรรมการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด	เวลา (นาที)
5	งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ (ร้อยกรอง)	<p>คาบที่ 1</p> <p><u>ขั้นที่ 1 คิดเดี่ยว</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูกำหนดงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้นักเรียนอ่านจำนวน 1 เรื่องพร้อมตั้งคำถามกระตุ้นความคิด ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร ทำไมจึงทำ และผลลัพธ์เป็นอย่างไร - นักเรียนแต่ละคนอ่านงานเขียนเชิงสร้างสรรค์แล้วตอบคำถาม - หลังจากตอบคำถามแล้ว ให้นักเรียนอ่านงานเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยละเอียดอีกครั้ง - ครูตั้งประเด็นคำถามกระตุ้นความคิด เช่นสาระสำคัญของเรื่องคืออะไร น้ำเสียงของผู้แต่งเป็นอย่างไร เพื่อให้นักเรียนแต่ละคนหาคำตอบอีกครั้งและจดคำตอบไว้ <p><u>ขั้นที่ 2 คิดคู่</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูจัดคู่นักเรียน แบบคละความสามารถ เก่ง ปานกลางและอ่อน โดยไม่ซ้ำคู่เดิม - นักเรียนกับเพื่อนที่ครูจับคู่ให้แล้วนั้นนำคำตอบที่ได้มาปรึกษากันกับคู่ของตนเองเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและหาข้อสรุปของคำตอบร่วมกัน <p>คาบที่ 2</p> <p><u>ขั้นที่ 3 คิดร่วมกัน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนแต่ละคู่ออกมานำเสนอคำตอบหน้าชั้นเรียน เพื่อนคนอื่น ๆ ซักถามหรือแสดงความคิดเห็น เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน - ครูประเมินผลและให้คำแนะนำนักเรียนแต่ละคู่ในการนำเสนอหน้าชั้นเรียน 	55

2.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องการอ่านจับใจความ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง ให้คำแนะนำ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยนำผลการแสดงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาพิจารณาหาค่าดัชนีความ สอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล (Index of Item Objective Congruence: IOC) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553: 139) ซึ่งมีเกณฑ์ การพิจารณาดังนี้

ให้คะแนน เท่ากับ +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่า แผนการจัดการเรียนรู้ มีความสอดคล้องกันระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลและ ประเมินผล

ให้คะแนน เท่ากับ 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่า แผนการจัดการเรียนรู้ มีความสอดคล้องกันระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลและ ประเมินผล

ให้คะแนน เท่ากับ -1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่า แผนการจัดการเรียนรู้ไม่มี ความสอดคล้องกันระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลและ ประเมินผล

โดยพิจารณาจากสูตร

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล

ΣR หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ ที่ยอมรับได้ เมื่อนำผลการพิจารณาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความ สอดคล้อง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

2.1.7 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความถูกต้องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการเรียนรู้ ไปใช้สอนตัวอย่างต่อไป

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ

2.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน และหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการ ทฤษฎี และวิธีการสร้างเครื่องมือวัดผลทางการศึกษา

2.2.3 วิเคราะห์เนื้อหา มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ

2.2.4 สร้างผังการออกข้อสอบ (Test Blueprint) โดยกำหนดตัวชี้วัด เนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

ตารางที่ 4 ผังการออกข้อสอบแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ

จุดประสงค์การเรียนรู้	พฤติกรรม						รวม
	ความจำ	ความเข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	ประเมินค่า	สร้างสรรค์	
1. มีความสามารถในการอ่านจับใจความจากบทความ	-	3	3	-	-	-	6
2. มีความสามารถในการอ่านจับใจความจากสารคดี	-	3	3	-	-	-	6
3. มีความสามารถในการอ่านจับใจความจากนิทานชาดก	1	2	3	-	-	-	6
4. มีความสามารถในการอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น	-	4	2	-	-	-	6
5. มีความสามารถในการอ่านจับใจความจากงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ (ร้อยกรอง)	-	3	3	-	-	-	6
รวม	1	15	14	-	-	-	30

2.2.5 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความที่เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพจำนวน 30 ข้อ สำหรับใช้ในการวิจัย

2.2.6 เสนอแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำถาม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2.2.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence: IOC) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553: 139) ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ให้คะแนน เท่ากับ +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน เท่ากับ 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน เท่ากับ -1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ เมื่อนำผลการพิจารณาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

2.2.8 ปรับปรุงแบบทดสอบในส่วนข้อคำถามที่เป็นตัวเลือกตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.2.9 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท จำนวน 1 ห้องเรียนที่เคยเรียนเรื่องการอ่านจับใจความมาแล้ว

2.2.10 นำผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความมาวิเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบโดยหาค่าความยากง่าย (P) ควรมีค่าระหว่าง 0.20 – 0.80 และหาค่าอำนาจจำแนก (r) ที่มีค่า 0.20 ขึ้นไป (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558:186-188)

จากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพ โดยมีค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.35 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.65 มาใช้จำนวน 30 ข้อ

2.2.11 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความที่มีคุณภาพ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ตามสูตร KR-20 ของ Kuder and Richardson พบว่าแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

2.2.12 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความที่หาค่าความเชื่อมั่นแล้วไปทดสอบวัดผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

2.3 แบบสังเกตการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ประกอบด้วยรายการประเมินพฤติกรรมในการทำงานร่วมกันของนักเรียน 3 ประเด็น เกณฑ์การให้คะแนนแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

2.3.1 ศึกษาหลักการ รูปแบบ เกณฑ์และวิธีสร้างแบบสังเกต จากเอกสารการวัด ประเมินผลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.2 สร้างแบบสังเกตการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบรูบริค (Rubric) มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 3 ระดับ โดยประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียน 3 ประเด็น ได้แก่ 1. การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันและการช่วยเหลือกัน 2. การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและแสดงความคิดเห็น และ 3. การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งแต่ละประเด็นกำหนดการให้คะแนนระดับคุณภาพไว้ 3 ระดับ ดังนี้

ตารางที่ 5 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียน

ระดับคุณภาพ	3	2	1
ประเด็น	3		
การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันและการช่วยเหลือกัน	ปฏิบัติกิจกรรมและช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มทุกครั้ง	ไม่ปฏิบัติกิจกรรมหรือไม่ช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่ม 1 ครั้ง	ไม่ปฏิบัติกิจกรรมหรือไม่ช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มมากกว่า 1 ครั้ง
การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและแสดงความคิดเห็น	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลทุกครั้ง	ไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นหรือไม่ได้แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล 1 ครั้ง	ไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและไม่ได้แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลมากกว่า 1 ครั้ง

ตารางที่ 5 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียน

ระดับคุณภาพ ประเด็น	3	2	1
การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	ติดต่อสื่อสารกับสมาชิกในกลุ่มได้อย่างเข้าใจ และรู้บทบาทของตนเองทุกครั้ง	ขาดการติดต่อสื่อสารกับสมาชิกในกลุ่มได้อย่างเข้าใจ หรือไม่รู้บทบาทของตนเอง 1 ครั้ง	ขาดการติดต่อสื่อสารกับสมาชิกในกลุ่มได้อย่างเข้าใจ หรือไม่รู้บทบาทของตนเอง มากกว่า 1 ครั้ง

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการทำงานร่วมกันโดยรวมทุกประเด็น

คะแนนระดับคุณภาพ 9 คะแนน

ระดับคะแนน 8-9 หมายถึง ดี

ระดับคะแนน 5-7 หมายถึง ปานกลาง

ระดับคะแนน 3-4 หมายถึง พอใช้

เกณฑ์การแปลความหมายของค่าระดับคะแนนความสามารถในการทำงานร่วมกัน กำหนดตามเกณฑ์โดยปรับจากเกณฑ์ของ มาเรียม นิลพันธุ์ (2558: 196)

ระดับคะแนน 2.50-3.00 หมายถึง ดี

ระดับคะแนน 1.50-2.49 หมายถึง ปานกลาง

ระดับคะแนน 1.00-1.49 หมายถึง พอใช้

2.3.3 เสนอแบบสังเกตการทำงานร่วมกันต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2.3.4 นำแบบสังเกตการทำงานร่วมกันที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อสังเกต แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสังเกตกับวัตถุประสงค์ในการสังเกต (Index of Item Objective Congruence: IOC) (บุญธรรม กิจปริดาภิรุตี, 2553: 139) ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ให้คะแนน เท่ากับ +1	หมายถึง เมื่อแน่ใจว่า ข้อสังเกตมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
ให้คะแนน เท่ากับ 0	หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อสังเกตมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
ให้คะแนน เท่ากับ -1	หมายถึง เมื่อแน่ใจว่า ข้อสังเกตไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ เมื่อนำผลการพิจารณาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

2.3.5 นำแบบสังเกตการทำงานร่วมกันไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

2.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ประกอบด้วยข้อความจำนวน 10 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนนแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

2.4.1 ศึกษาหลักการ รูปแบบ เกณฑ์และวิธีสร้างแบบสอบถาม จากเอกสารการวัดประเมินผลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามหลักการของ Likert (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 107-108) ดังนี้

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
ระดับความคิดเห็นมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
ระดับความคิดเห็นปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายค่าระดับความคิดเห็นของนักเรียน กำหนดตามเกณฑ์การแปลผล (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 196) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.50-5.00	ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
3.50-4.49	ความคิดเห็นในระดับมาก
2.50-3.49	ความคิดเห็นในระดับปานกลาง
1.50-2.49	ความคิดเห็นในระดับน้อย

1.00-1.49

ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

2.4.3 เสนอแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2.4.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำถาม แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ในการถาม (Index of Item Objective Congruence: IOC) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553: 139) ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ให้คะแนน เท่ากับ +1	หมายถึง เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
ให้คะแนน เท่ากับ 0	หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
ให้คะแนน เท่ากับ -1	หมายถึง เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ เมื่อนำผลการพิจารณาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00

2.4.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นไปใช้สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดครบทั้ง 5 แผนการเรียนรู้

3. ขั้นตอนการทดลอง

3.1 รูปแบบการวิจัย

เป็นการวิจัยแบบการวิจัยก่อนทดลอง (Pre Experimental Design) แบบกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนและหลังเรียน (The One-Group Pretest-Posttest Design) ซึ่งมีรูปแบบดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 144)

ตารางที่ 6 แบบแผนการวิจัย

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T ₁	X	T ₂

เมื่อ T₁ แทน ทดสอบก่อนเรียน (Pretest)
 X แทน การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด
 T₂ แทน ทดสอบหลังเรียน (Posttest)

3.2 การดำเนินการทดลอง

3.2.1 ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pretest) ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความที่ผ่านการหาคุณภาพแล้ว เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน มาทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 ซึ่งเป็นตัวอย่าง จำนวน 40 คน เพื่อเก็บคะแนนก่อนการจัดการเรียนรู้ของตัวอย่าง

3.2.2 ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องการอ่านจับใจความ จำนวน 5 แผนการเรียนรู้ รวมทั้งหมด 10 คาบ คาบละ 55 นาที

3.2.3 ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ (Posttest) นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ แต่มีการสลับข้อสลับตัวเลือก มาทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 ซึ่งเป็นตัวอย่าง จำนวน 40 คน เพื่อเก็บคะแนนหลังการจัดการเรียนรู้ของตัวอย่าง

3.2.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นไปใช้สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดครบทั้ง 5 แผนการเรียนรู้

4. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานและสรุปการทดลอง ดังนี้

4.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

4.1.1 วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) ของแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ แบบสังเกตการทำงานร่วมกัน และแบบสอบถามความคิดเห็น

4.1.2 วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือด้วยการหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ

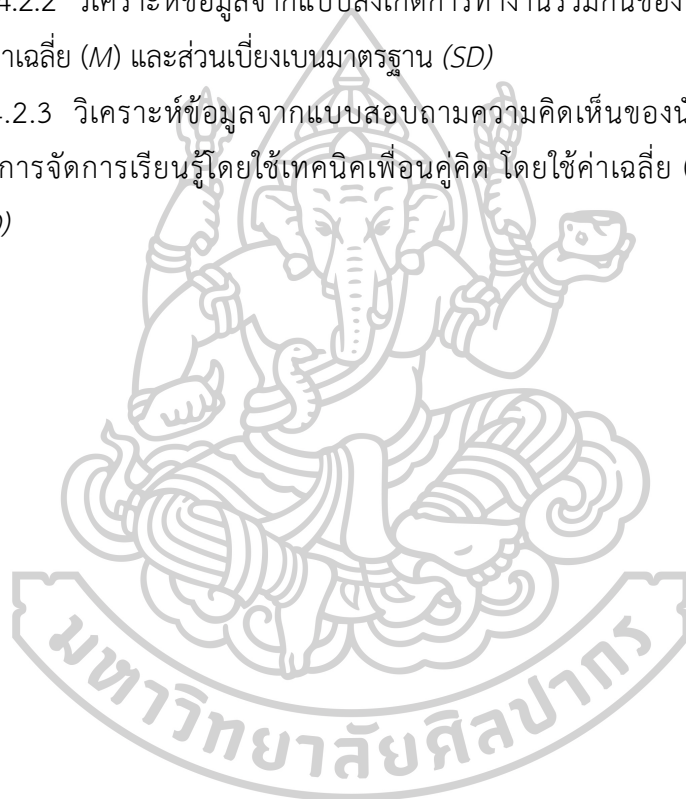
4.1.3 วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือด้วยการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ตามสูตร KR-20 ของ Kuder and Richardson

4.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

4.2.1 วิเคราะห์คะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดระหว่างก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

4.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสังเกตการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

4.2.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด โดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด” มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด 2) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถด้านการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

ผู้วิจัยดำเนินการวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นตัวอย่าง ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล รายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

การทดสอบ	จำนวน (N)	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	t	p
ก่อนเรียน	40	30	14.80	3.28	18.69	0.00
หลังเรียน	40	30	20.73	1.87		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดการเรียนรู้ ($M = 14.80, SD = 3.28$) และหลังการจัดการเรียนรู้ ($M = 20.73, SD = 1.87$)

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถด้านการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

การวิเคราะห์ข้อมูลผลการศึกษาความสามารถด้านการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 8 ผลการศึกษาความสามารถด้านการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

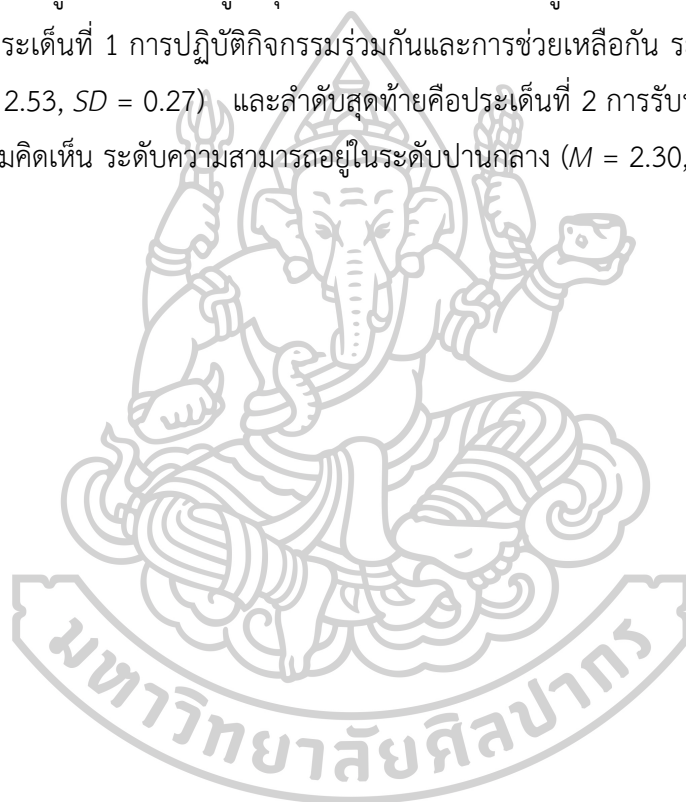
แผนการจัดการเรียนรู้	จำนวน (N)	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ ความสามารถ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 อ่านจับใจความบทความ					
1. การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันและการช่วยเหลือกัน	40	3	1.38	0.49	พอใช้
2. การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและแสดงความคิดเห็น	40	3	1.33	0.47	พอใช้
3. การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	40	3	1.73	0.45	ปานกลาง
เฉลี่ยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	40	3	1.48	0.47	พอใช้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 อ่านจับใจความสารคดี					
1. การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันและการช่วยเหลือกัน	40	3	2.43	0.50	ปานกลาง
2. การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและแสดงความคิดเห็น	40	3	2.00	0.00	ปานกลาง
3. การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	40	3	2.78	0.42	ดี
เฉลี่ยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	40	3	2.40	0.31	ปานกลาง

แผนการจัดการเรียนรู้	จำนวน (N)	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ ความสามารถ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 อ่านจับใจความนิทานชาดก					
1. การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน และการช่วยเหลือกัน	40	3	2.85	0.36	ดี
2. การรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นและแสดงความคิดเห็น	40	3	2.33	0.47	ปานกลาง
3. การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	40	3	3.00	0.00	ดี
เฉลี่ยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	40	3	2.73	0.28	ดี
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 อ่านจับใจความเรื่องสั้น					
1. การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน และการช่วยเหลือกัน	40	3	3.00	0.00	ดี
2. การรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นและแสดงความคิดเห็น	40	3	2.85	0.36	ดี
3. การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	40	3	3.00	0.00	ดี
เฉลี่ยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	40	3	2.95	0.12	ดี
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 อ่านจับใจความงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ (ร้อยกรอง)					
1. การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน และการช่วยเหลือกัน	40	3	3.00	0.00	ดี
2. การรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นและแสดงความคิดเห็น	40	3	3.00	0.00	ดี
3. การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	40	3	3.00	0.00	ดี
เฉลี่ยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	40	3	3.00	0.00	ดี
รวมเฉลี่ย	40	3	2.51	0.24	ดี
รวมเฉลี่ยประเด็นที่ 1 การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน และการช่วยเหลือกัน			2.53	0.27	ดี
รวมเฉลี่ยประเด็นที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และแสดงความคิดเห็น			2.30	0.26	ปานกลาง
รวมเฉลี่ยประเด็นที่ 3 การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น			2.70	0.17	ดี

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถด้านการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด มีการพัฒนาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยภาพรวมระดับความสามารถอยู่ในระดับดี ($M = 2.51, SD = 0.24$) แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ระดับความสามารถอยู่ในระดับดี ($M = 3.00, SD = 0.00$)

และเมื่อจำแนกเป็นรายประเด็น พบว่า ความสามารถด้านการทำงานร่วมกันประเด็นที่ 3 การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ระดับความสามารถอยู่ในระดับดี ($M = 2.70, SD = 0.17$) รองลงมาคือประเด็นที่ 1 การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันและการช่วยเหลือกัน ระดับความสามารถอยู่ในระดับดี ($M = 2.53, SD = 0.27$) และลำดับสุดท้ายคือประเด็นที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และแสดงความคิดเห็น ระดับความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 2.30, SD = 0.26$)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

การวิเคราะห์ข้อมูลผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 9 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

ข้อ	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
1	ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง	4.25	0.77	มาก	3
2	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นต่อเนื่องกันดี	4.35	0.73	มาก	2
3	ครูประเมินผลพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและให้ข้อมูลย้อนกลับสม่ำเสมอ	4.10	0.80	มาก	4
4	ครูใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนและมีความหลากหลาย	4.48	0.67	มาก	1
เฉลี่ยด้านกิจกรรมการเรียนรู้		4.29	0.74	มาก	2
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้					
5	ครูเอาใจใส่นักเรียนทั้งโดยรวมและรายบุคคล	4.38	0.73	มาก	2
6	ครูสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เชิงบวกในห้องเรียน เรียนด้วยความสนุก	4.45	0.71	มาก	1

ตารางที่ 9 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (<i>M</i>)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (<i>SD</i>)	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
7	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน	4.05	0.84	มาก	3
เฉลี่ยด้านบรรยากาศการเรียนรู้		4.29	0.76	มาก	2
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้					
8	นักเรียนรู้จักหาคำตอบและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	4.20	0.78	มาก	3
9	ส่งเสริมกิจกรรมการทำงานร่วมกันและรับผิดชอบต่อกลุ่ม	4.55	0.50	มากที่สุด	2
10	นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข	4.78	0.42	มากที่สุด	1
เฉลี่ยด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้		4.51	0.57	มากที่สุด	1
เฉลี่ยโดยรวมทุกด้าน		4.36	0.69	มาก	

จากตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่นักเรียนมีความเห็นด้วยเป็นลำดับที่ 1 คือด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.51, SD = 0.57$) รองลงมาคือด้านกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.29, SD = 0.74$) และด้านบรรยากาศการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.29, SD = 0.76$) โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.29, SD = 0.74$) เมื่อวิเคราะห์รายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความเห็นด้วยเป็นลำดับที่ 1 คือ ครูใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนและมีความหลากหลาย นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.48, SD = 0.67$) ลำดับที่ 2 ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นต่อเนื่องกันดี นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.35, SD = 0.73$) ลำดับที่ 3 ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.25, SD = 0.77$) และลำดับสุดท้าย ครูประเมินผลพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและให้ข้อมูลย้อนกลับสม่ำเสมอ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.10, SD = 0.80$)

ด้านที่ 2 ด้านบรรยากาศการเรียนรู้นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.29, SD = 0.76$) เมื่อวิเคราะห์รายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความเห็นด้วยเป็นลำดับที่ 1 คือ ครูสร้างบรรยากาศการเรียนรู้อิงเชิงบวกในห้องเรียน เรียนด้วยความสนุก นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.45, SD = 0.71$) ลำดับที่ 2 ครูเอาใจใส่นักเรียนทั้งโดยรวมและรายบุคคล นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.38, SD = 0.73$) และลำดับสุดท้าย นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.05, SD = 0.84$)

ด้านที่ 3 ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.51, SD = 0.57$) เมื่อวิเคราะห์รายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความเห็นด้วยเป็นลำดับที่ 1 คือ นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.78, SD = 0.42$) ลำดับที่ 2 ส่งเสริมกิจกรรมการทำงานร่วมกันและรับผิดชอบต่อกัน นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.55, SD = 0.50$) และลำดับสุดท้าย นักเรียนรู้จักหาคำตอบและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.20, SD = 0.78$)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด 2) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่อง การอ่านจับใจความ จำนวน 5 แผนการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง 0.35 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้ออยู่ระหว่าง 0.20 – 0.65 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.89 3) แบบสังเกตการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด จำนวน 10 ข้อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยก่อนทดลอง (Pre Experimental Design) แบบกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนและหลังเรียน (The One-Group Pretest-Posttest Design) วิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการทดสอบค่าที แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) วิเคราะห์ความสามารถด้านการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด โดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. ความสามารถด้านการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัด การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด อยู่ในระดับดี
3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากเทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือแบบหนึ่งที่ทำให้นักเรียนได้คิด อภิปราย แก้ปัญหาหรือค้นหาคำตอบร่วมกัน ในการวิจัยครั้งนี้ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3 ชั้นคือ ชั้นที่ 1 ชั้นคิดเดี่ยว Think เป็นการให้ผู้เรียนอ่านบทอ่านแล้วคิดตอบคำถามด้วยตนเอง ชั้นที่ 2 ชั้นคิดคู่ Pair เป็นการให้ผู้เรียนได้นำคำตอบหรือข้อคิดเห็นของตนเองไปปรึกษาหารืออภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนที่ครูจัดไว้ให้เป็นคู่ การที่ผู้เรียนได้มีคู่ในการปรึกษาทำให้กล้าสอบถามเพื่อนและกล้าแสดงความคิดเห็น จนได้คำตอบที่พอใจ และชั้นที่ 3 ชั้นคิดร่วมกัน Share ผู้เรียนแต่ละคู่นำคำตอบที่ปรึกษากันดีแล้วมาเสนอต่อชั้นเรียน เพื่อให้มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างกว้างขวาง

จากขั้นตอนการสอนทั้งสามขั้นตอนนี้จะเห็นว่าผู้เรียนได้ศึกษาความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันเองระหว่างเพื่อนทำให้ผู้เรียนมีความสบายใจ กล้าคิด กล้าทำ และการที่ผู้เรียนได้ปรึกษา อธิบายความรู้แก่กันด้วยภาษาของคนในวัยเดียวกันทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นแล้วยังทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับขั้นตอนการจัดกิจกรรมแบบเพื่อนคู่คิดดังที่ สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545: 138) ได้อธิบายไว้ว่าการจัดกิจกรรมแบบเทคนิคเพื่อนคู่คิด จะเริ่มจากการคิดด้วยตนเองแล้วนำคำตอบที่ได้มาอภิปรายกับเพื่อนที่จับคู่ไว้เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน จากนั้นจึงนำข้อสรุปที่ได้จากการอภิปรายร่วมกันไปแลกเปลี่ยนกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียน ได้พัฒนาพฤติกรรมทางสังคม ควบคู่ไปกับการรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียน

นอกจากนั้น เทคนิคเพื่อนคู่คิดยังมีประโยชน์ในหลาย ๆ ด้าน กล่าวคือ เป็นเทคนิคการเรียนรู้ที่สามารถจัดกิจกรรมได้ง่าย ไม่จำเป็นต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ อีกทั้งประหยัดเวลา ทำให้นักเรียนได้รับความรู้และทักษะต่าง ๆ จากประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ และแก้ปัญหา มีทักษะทางสังคม มีความกล้าแสดงออกในการแสดงความคิดเห็น อภิปรายร่วมกัน ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนในชั้นเรียน สามารถใช้ได้ทั้งกลุ่มผู้เรียนทุกระดับ ทั้งขนาดเล็ก และขนาดใหญ่ จัดว่าเป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ได้รับการยอมรับมากอีก รูปแบบหนึ่ง เนื่องจากทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุมาลี ชุบุญ (2560: 122) ที่ได้ศึกษาผลการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับผังกราฟิกในการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่ไม่ใช้ผังกราฟิก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหามนตรี เกื้อทาน (2561: 64) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ แบบคู่คิด พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จึงอาจกล่าวได้ว่าการนำเทคนิคเพื่อนคู่คิดมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านได้ดียิ่งขึ้น

2. ความสามารถด้านการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด อยู่ในระดับดี เนื่องจากเทคนิคเพื่อนคู่คิดเป็นเทคนิคที่ออกแบบมาเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แบ่งปันและหารือเกี่ยวกับปัญหา หัวข้อ หรือแนวคิดต่าง ๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทำงานกลุ่ม เกิดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และเป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนในชั้นเรียน ดังที่วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2541: 29 - 35) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อผู้เรียนไว้ว่า ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสาร การปฏิสัมพันธ์ และความคิดระดับสูงของผู้เรียน นอกจากนี้ เทคนิคเพื่อนคู่คิด ยังสามารถพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกันของผู้เรียนได้ ซึ่งเป็นหนึ่งในทักษะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ดังที่ ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย (2562: 11) ได้กล่าวเกี่ยวกับความสำคัญของการทำงานร่วมกันไว้ว่า การมีสัมพันธภาพในกลุ่มจะช่วยส่งเสริมความเจริญงอกงามการพัฒนาความเป็นผู้ใหญ่ การปรับปรุงการทำงานและการจัดการกับชีวิตของแต่ละบุคคล สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในกลุ่ม จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิชัย ลายเสมา (2561: 189-190) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันบนเอ็มเลิร์นนิ่งแบบผสมผสานเพื่อส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต พบว่า นักศึกษามีทักษะการทำงานร่วมกันหลังเรียนอยู่ในระดับมาก และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ผู้วิจัยใช้แบบสังเกตการทำงานร่วมกันเพื่อประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียน โดยประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียน 3 ประเด็น ได้แก่ 1. การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน 2. การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และ 3. เกิดปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งพบว่า ความสามารถด้านการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด มีการพัฒนาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รายละเอียดดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 อ่านจับใจความบทความ นักเรียนมีความสามารถด้านการทำงานร่วมกัน อยู่ในระดับพอใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.48 เนื่องจาก แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เป็นการเริ่มทำกิจกรรมร่วมกันเป็นครั้งแรก ผู้วิจัยสังเกตได้ว่านักเรียนบางส่วนยังคุ้นชินกับการทำงานด้วยตนเองเพียงลำพัง เมื่อต้องจับคู่ทำกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อนจึงยังไม่รู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง และเมื่อทำกิจกรรมถึงขั้นที่ 3 ขั้นคิดร่วมกัน เมื่อนักเรียนออกมานำเสนอคำตอบหน้าชั้นเรียน บรรยากาศในห้องเรียนยังไม่เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในชั้นเรียนเท่าที่ควร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 อ่านจับใจความสารคดี นักเรียนมีความสามารถด้านการทำงานร่วมกัน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.4 จากการสังเกตพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความเข้าใจในการทำกิจกรรมมากยิ่งขึ้น มีการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันได้อย่างราบรื่น รู้บทบาทของตนเอง เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันเพื่อหาข้อสรุปร่วมกันได้ สอดคล้องกับ พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพียวาร์ ยินดีสุข (2560: 191) ที่กล่าวว่า การทำงานร่วมกัน คือ คนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปทำงานร่วมกัน หรือเรียนรู้ร่วมกันจนงานสำเร็จร่วมกันอย่างมีความสุข โดยมีการกำหนดงานชัดเจน ให้มีโอกาสปฏิบัติงานร่วมกันอย่างมีความรับผิดชอบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 - 5 อ่านจับใจความนิทานชาดก เรื่องสั้น และงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ (ร้อยกรอง) นักเรียนมีความสามารถด้านการทำงานร่วมกัน อยู่ในระดับดี โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.73 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3 จากการสังเกตพบว่า นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับรูปแบบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความกล้าแสดง และเกิดปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นมากยิ่งขึ้น ทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและหาข้อสรุปร่วมกัน โดยที่ต่างคนต่างมีบทบาทในการแสดงความคิดเห็นของตนเอง ทำให้งานสำเร็จตามเวลาและถูกต้องตามจุดมุ่งหมาย สอดคล้องกับ วัชรวิภา เลาเรียนดี ประณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์ (2560: 23) ที่ได้กล่าวถึงการทำงานร่วมกันไว้ว่า คือ การที่นักเรียนได้ร่วมกันเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย มุ่งเน้นการร่วมกันปฏิบัติงานช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และพัฒนาทักษะทางสังคม

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสามารถในการทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นทักษะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ทั้งในด้านของการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และเกิดปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น สอดคล้องกับ ชลธิชา หอมฟุ้ง (2560: 60) ที่ได้กล่าวว่า การทำงานร่วมกันเป็นหนึ่งในทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ในการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น ซึ่งทักษะในศตวรรษที่ 21 มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะเป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้และต่อยอดไปใช้ในชีวิตจริงได้

3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่นักเรียนมีความเห็นด้วยเป็นลำดับที่ 1 คือด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ รองลงมาคือด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านบรรยากาศการเรียนรู้

ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ เป็นด้านที่นักเรียนมีความเห็นด้วยเป็นลำดับที่ 1 นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจาก กิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง มีการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเกิดปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ทำให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้โดยแท้จริง สอดคล้องกับ วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2541: 29 – 35) ที่ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเทคนิคเพื่อนคู่คิดไว้ว่า ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสาร การมีปฏิสัมพันธ์ และความคิดระดับสูงของผู้เรียน ผู้เรียนได้รับความรู้และประสบการณ์จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้สามารถจำความรู้ได้นาน และเกิดความเข้าใจลึกซึ้ง ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ทั้งในเนื้อหาสาระความรู้เดียวกันและต่างกัน ตลอดจนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้ฝึกการเป็นผู้มีใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหามานตรี เกื้อทาน (2561: 67) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ทำให้นักเรียนเกิดความสนิทสนมยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน เป็นการสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน นำไปสู่การช่วยเหลือกันในด้านต่าง ๆ

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นตอน ทำให้นักเรียนรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง และสามารถทำงานได้สำเร็จตามเวลาที่กำหนด และเมื่อมีการนำเสนองานหน้าชั้นเรียน ได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักเรียนในชั้นเรียน และนักเรียนกับครู ทำให้เกิดการประเมินผลได้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งครูยังใช้สื่อที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน จึงทำให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 138) ที่ได้กล่าวถึง เทคนิคเพื่อนคู่คิดไว้ว่า เป็นรูปแบบของ กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม โดยเริ่มจากการจับคู่กันคิด แล้วนำความคิด ของทั้งคู่มารอภิปรายในกลุ่มเพื่อให้ได้ความคิดของกลุ่ม เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนา พฤติกรรมทางสังคม ควบคู่ไปกับความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียน

ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เนื่องจาก การจัด กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนใน ชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น มีการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ทำให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้เชิงบวกในห้องเรียน นักเรียนมีความสุขที่ได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน เรียนด้วยความสนุก ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2541: 29 – 35) ที่ได้กล่าวถึงประโยชน์ของ เทคนิคเพื่อนคู่คิดไว้ว่าผู้เรียนมีความสุขในการเรียนการสอน เพราะเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จารวิทย์ ศิรินิล (2564: 65) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด พบว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิด ส่งเสริมให้นักเรียนคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นักเรียนมีโอกาสซักถามข้อสงสัยได้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและการทำงานร่วมกัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน เมื่อนำไปใช้ในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ควรคำนึงถึงการใช้เวลาในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสม เพื่อให้นักเรียนเกิดการ เรียนรู้อย่างครบถ้วนทุกขั้นตอน และมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ทุกคน

2. ในคาบแรกของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนอาจไม่ค่อยกล้าแสดงออกในการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกับเพื่อน ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนได้รับบทบาทของตนเอง และมี ส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำเทคนิคเพื่อนคู่คิดไปใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านอื่น ๆ ในรายวิชาภาษาไทย เช่น ความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ และวิเคราะห์วรรณคดีวรรณกรรม

2. ควรใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับกิจกรรม Active Learning อื่น ๆ เช่น การใช้เกม การสะท้อนความคิด เพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้เกิดความน่าสนใจยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- จารวิทย์ ศิรินิล. (2564). การพัฒนาความสามารถด้านการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จู่ไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิ่มสำราญ. (2552). การใช้ภาษาไทย. นครปฐม: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- ชลธิชา ทับทิวี. (2554). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผลเรื่อง อัตราส่วนตรีโกณมิติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชลธิชา หอมฟุ้ง, ก. เ. ร. ข. ค. ม. (2560). การพัฒนาแนวการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบเชิงรุกเพื่อส่งเสริมความสามารถในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียน. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชัยกฤต อินทะโส. (2564). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีสอนแบบอภิปรายกลุ่มร่วมกับการใช้ข้อมูลท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชาติรี เกิดธรรม. (ม.ป.ป.). เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระราชูปถัมภ์.
- ณัฐภัทร ปันปิ่น. (2559). ผลของการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค *KWL Plus* ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ที่มีต่อทักษะการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดวงรัตน์ คูหเจริญ. (2558). ศิลปะการรับสาร. กรุงเทพมหานคร: ซี.เอ็ม.เอส พิมพ์ ดิจิตอล.

ทีศนา แคมมณี. (2545). กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร:
นิชินแอดเวอร์ไทซิง กรุ๊ป.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2553). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย.

กรุงเทพมหานคร: เรือนแก้วการพิมพ์.

พระมหามนตรี เกื้อทาน. (2561). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค *KWLH Plus* ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.

พิชญา พรหมประไพ. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยเพื่อส่งเสริม
ความสามารถการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย
นเรศวร.

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข. (2560). ทักษะ 7C ของครู 4.0. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิศมร ชูอม. (2561). การพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการใ้
เทคนิคเพื่อนคู่คิด. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.

ภัทรสุดา นาคสุข. (2564). การพัฒนาความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอน *5W1H* ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นภาคกลาง.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

มงคล พลเยี่ยม. (2560). ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่
เรียนโดยใช้ผังกราฟิกร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา.

มนต์ชัย เทียนทอง. (2551). เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ Mentor Coached Think-Pair-Share
เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนรู้ออนไลน์. วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนคร
เหนือ, 18(1 (มกราคม-เมษายน)), 100-101.

มาเรียม นิลพันธุ์. (2558). วิธีวิจัยทางการศึกษา. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร นครปฐม.

รินทร์ลภัส เถลิษธรรมวงษ์. (2557). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น

- ประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค *KWL Plus*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ลักษณ์ สรวิวัฒน์. (2557). จิตวิทยาสำหรับครู. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส. ปรินติ้ง เฮ้าส์.
- วนิดา พรหมเขต. (2559). เอกสารประกอบการสอน รายวิชาการพัฒนาทักษะการอ่าน. อุดรธานี: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- วัชรวิภา เล่าเรียนดี ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์. (2560). กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาการคิดและยกระดับคุณภาพการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21. นครปฐม: เพชรเกษมพรินติ้ง กรุ๊ป จำกัด.
- วัฒนาพร ระวังบุทกข์. (2541). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพมหานคร: ต้นอ่อน.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2556). การอ่านจับใจความ. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย. (2547). การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมาพระประจักษ์ จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย. (2562). วิธีสอนทั่วไป. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สนิท สัตโยภาส. (2545). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น. กรุงเทพมหานคร: บริษัท 21 เซ็นจูรี จำกัด.
- สายใจ ทองเนียม. (2560). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- สิทธิชัย ลายเสมา. (2561). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันบนเอ็มเลิร์นนิ่งแบบผสมผสานเพื่อส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). หลักและวิธีสอนอ่าน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช.
- สุภาณี พัดทอง. (2542). การใช้ภาษาไทย 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุพิธา ดาวเรือง. (2555). การพัฒนารูปแบบการเรียนแบบผสมผสานโดยใช้การเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานและเทคนิคเพื่อนคู่คิดบนวิกิเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมาลี ชูบุญ. (2560). ผลการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). 21 วิธีจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนากระบวนการคิด.
กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.

ภาคผนวก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้

รองศาสตราจารย์สมพร ร่วมสุข

ข้าราชการบำนาญ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวรี ญาณปรีชาเศรษฐ

ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สง่า วงศ์ไชย

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องการอ่านจับใจความ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง การอ่านจับใจความงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ ประเภทบทร้อยกรอง

รหัสวิชา ท21101 รายวิชา ภาษาไทย 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เวลา 2 คาบ
 ภาคเรียนที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง เชี่ยวชาญความรู้ เวลา 10 คาบ
 ผู้สอน นางสาวนันทนา ช่างหัวหน้า โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้

1.1 มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
 แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

1.2 ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.1/2

จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ม.1/3

ระบุเหตุและผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ม.1/9

มีมารยาทในการอ่าน

1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอธิบายหลักการอ่านจับใจความงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ (K)
2. นักเรียนตอบคำถามจากงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่อ่านได้ถูกต้อง (P)
3. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญ ระบุเหตุและผลจากงานเขียนเชิงสร้างสรรค์
 ที่อ่านได้ (P)
4. นักเรียนสรุปความรู้และข้อคิดจากงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่อ่านได้ (P)
5. นักเรียนมีมารยาทในการอ่าน (A)

2. สาระสำคัญ

บทร้อยกรอง คือ งานเขียนที่เรียบเรียงขึ้นโดยมีลักษณะบังคับ กำหนดจำนวนคำ และสัมผัส
 ให้คล้องจองกัน ไพเราะตามกฎเกณฑ์ที่วางไว้ในฉันทลักษณ์ การอ่านจับใจความบทร้อยกรองจะทำให้
 นักเรียนเข้าใจเนื้อหาของบทร้อยกรองได้ดีขึ้น

3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับบทร้อยกรอง
- 3.2 หลักการอ่านจับใจความจากบทร้อยกรอง

4. ชิ้นงาน/ภาระงาน

ใบงาน เรื่อง การอ่านจับใจความงานเขียนเชิงสร้างสรรค์

5. กิจกรรมการเรียนรู้

วิธีสอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think – Pair - Share)

คาบที่ 1

ขั้นคิดเดี่ยว

1. ครูแจกบทร้อยกรองให้นักเรียนแต่ละคนอ่าน เรื่อง “สัตว์โลกที่น่ารัก” แล้วตอบคำถามต่อไปนี้ลงในใบงาน
  1. จุดมุ่งหมายของผู้แต่งคืออะไร
  2. น้ำเสียงของผู้แต่งเป็นอย่างไร
  3. ตัวละครหลักของเรื่องมีนิสัยเป็นอย่างไร
  4. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องเป็นอย่างไร
  5. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องคืออะไร
  6. นักเรียนสามารถนำข้อคิดจากเรื่องไปใช้อย่างไรได้บ้าง
  7. ให้ตอบคำถามต่อไปนี้
    - 7.1 ใคร
    - 7.2 ทำอะไร
    - 7.3 ที่ไหน
    - 7.4 เมื่อไร
    - 7.5 ผลเป็นอย่างไร
  8. สรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

ขั้นคิดคู่

2. ครูจัดคู่นักเรียน แบบละความสามารถ เก่ง ปานกลางและอ่อน โดยไม่ซ้ำคู่เดิม
3. นักเรียนแต่ละคู่ นำคำตอบของตนมาปรึกษากันกับคู่ของตนเอง เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและหาข้อสรุปของคำตอบที่ถูกต้องร่วมกันแล้วเขียนลงในใบงาน(ใบเดิม)

คาบที่ 2

ขั้นคิดร่วมกัน

4. นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนความรู้ที่ได้เรียนไปในชั่วโมงที่แล้ว
5. นักเรียนแต่ละคู่ออกมาจับสลากเพื่อจัดลำดับการนำเสนอหน้าชั้นเรียน
6. นักเรียนแต่ละคู่ออกมานำเสนอผลการทำใบงานหน้าชั้นเรียน เพื่อนคนอื่น ๆ ชักถามหรือแสดงความคิดเห็น เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน

7. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้และข้อคิดที่ได้จากการเรียน ครูแก้ไขและอธิบายเพิ่มเติมให้สมบูรณ์

8. ครูประเมินผลและให้คำแนะนำนักเรียนแต่ละคู่ในการนำเสนอหน้าชั้นเรียน

6. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

6.1 สื่อการเรียนรู้

1. บทร้อยกรอง เรื่อง “สัตว์โลกที่น่ารัก”
2. ใบงาน เรื่อง การอ่านจับใจความงานเขียนเชิงสร้างสรรค์

6.2 แหล่งเรียนรู้

ห้องสมุดโรงเรียนชัยนาทพิทยาคม

7. การวัดและประเมินผล

7.1 วิธีการประเมินผล

- ตรวจใบงาน
- สังเกตการทำงานร่วมกัน

7.2 เครื่องมือประเมิน

- ใบงาน
- แบบสังเกตการทำงานร่วมกัน

7.3 เกณฑ์การประเมิน

- ผู้เรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- ผู้เรียนผ่านเกณฑ์การทำงานร่วมกันในระดับ ปานกลาง

8. ความเห็นและข้อเสนอแนะของครูนิเทศ/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย/ผู้บริหารสถานศึกษา

.....

.....

.....

(ลงชื่อ) .....

(นางเพ็ญพรรณณี สุวรรณาลัย)

ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

...../...../.....

9. บันทึกผลหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

ด้านสมรรถนะ

.....

.....

ปัญหาที่พบ

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

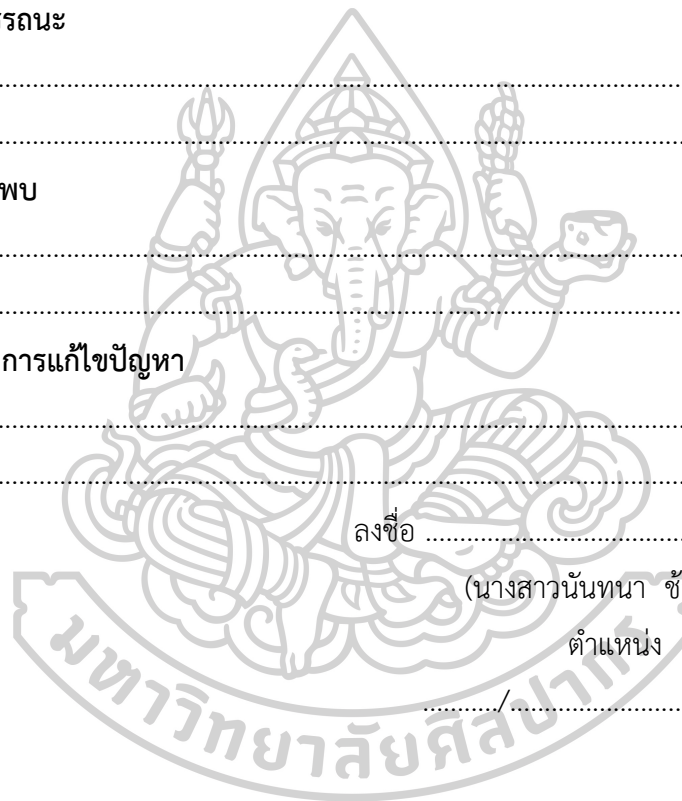
.....

ลงชื่อ ..... ผู้สอน

(นางสาวนันทนา ช้างหัวหน้า)

ตำแหน่ง ครู

...../...../.....

สาระการเรียนรู้ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับบทร้อยกรอง

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับบทร้อยกรอง

บทร้อยกรอง คือ งานเขียนที่เรียบเรียงขึ้นโดยมีลักษณะบังคับ กำหนดจำนวนคำ และสัมผัสให้คล้องจองกัน ไพเราะตามกฎเกณฑ์ที่วางไว้ในฉันทลักษณ์ การอ่านจับใจความบทร้อยกรองจะทำให้ นักเรียนเข้าใจเนื้อหาของบทร้อยกรองได้ดีขึ้น

❖ ลักษณะของบทร้อยกรองไทยปัจจุบัน

1. นิยมแต่งขนาดสั้น ๆ ประมาณ 5-10 บท เพื่อให้เหมาะกับระยะเวลาที่จะอ่าน และการเผยแพร่ในสื่อสิ่งพิมพ์ปัจจุบัน แม้จะมีแต่งขนาดยาวเป็นเล่มเหมือน ๆ วรรณคดีแบบเก่าอยู่บ้าง ก็มีน้อยมาก
2. นิยมแต่งด้วยคำประพันธ์ง่าย ๆ เป็นส่วนใหญ่ เช่น กลอนแปด โคลงสี่สุภาพ และกาพย์ยานี เป็นต้น เพื่อสะดวกสำหรับการเขียนและการอ่านได้รวดเร็ว
3. นิยมแต่งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและสังคมใกล้ตัวของผู้อ่าน จึงสามารถสะท้อนภาพสังคมปัจจุบันได้ดี และนับเป็นลักษณะสำคัญที่สุดของร้อยกรองไทยปัจจุบัน ในขณะที่ร้อยกรองไทยแบบเก่า นิยมแต่งเรื่องที่ใช้จินตนาการไกลตัว เช่น นรท สวรรค์ เทวดา นางฟ้า ฯลฯ เป็นต้น
4. นิยมแต่งโดยเน้นการให้คุณค่าทางความคิดและปัญญาแก่ผู้อ่านมากกว่ารสแห่งความไพเราะ หรือความงดงามของถ้อยคำเหมือนร้อยกรองแบบเก่า ดังจะเห็นได้ว่าวรรณคดีไทยซึ่งเป็นร้อยกรองแบบเก่าให้ความสำคัญกับศิลปะการใช้ถ้อยคำและอารมณ์สะท้อนใจยิ่งกว่าความสมจริงของเรื่อง หรือการให้แง่คิดปรัชญาแก่ผู้อ่าน

ที่มา : แวมยุรา เหมือนนิล. 2556. การอ่านจับใจความ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาสน์.

สาระการเรียนรู้ หลักการอ่านจับใจความบทร้อยกรอง

หลักการอ่านจับใจความจากบทร้อยกรอง

การอ่านจับใจความบทร้อยกรอง มีแนวทางในการพิจารณา ดังนี้

1. ชื่อเรื่อง นับเป็นจุดชี้แนะใจความสำคัญไว้เป็นอันดับแรก เพียงแต่ไม่นิยมบอกอย่างตรงไปตรงมาเหมือนเรื่องที่มีง่าให้ความรู้เท่านั้น จึงควรพิจารณาอย่างรอบคอบ ประกอบไปกับการอ่านจับใจความในรายละเอียดด้วย

2. แก่นเรื่อง เนื่องจากร้อยกรองไทยปัจจุบันขึ้นหนึ่งมักประกอบด้วยคำประพันธ์หลายบทในแต่ละบทจะมีใจความสำคัญอย่างหนึ่ง เมื่อนำใจความสำคัญในแต่ละบทซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันมาพิจารณาร่วมกันทั้งหมด จะค้นพบแก่นเรื่องหรือใจความสำคัญที่สุดของร้อยกรองขึ้นนั้นได้ชัดเจน

3. ภูมิหลัง ผลงานร้อยกรองไทยปัจจุบันแต่ละชิ้นมักสะท้อนความคิดและอารมณ์สะท้อนใจของผู้แต่งในสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง การเข้าใจภูมิหลังของเหตุการณ์จะช่วยเสริมให้จับความหมายที่แท้จริงของร้อยกรองขึ้นนั้นได้แม่นยำยิ่งขึ้น

4. น้ำเสียงหรือทางเสียงของผู้แต่ง ผลงานร้อยกรองทั่วไป ผู้แต่งสามารถใช้จินตนาการและกลวิธีการดำเนินเรื่องได้อย่างอิสระ และกว้างขวาง บางครั้งความหมายที่แท้จริงของเรื่องอาจจะไม่ตรงกับ ความหมายของถ้อยคำในร้อยกรองขึ้นนั้นเสมอไป การพยายามจับน้ำเสียงหรือทางเสียงของผู้แต่งให้ได้ว่า ดีใจ เศร้าใจ สาสสมใจ เยาะเย้ย เสียดสี เหน็บแนม ฯลฯ จะช่วยให้จับใจความได้ถูกต้องและชัดเจนยิ่งขึ้น

5. อารมณ์สะท้อนใจ งานประพันธ์ร้อยกรอง มีเป้าหมายสำคัญเพื่อให้ผู้อ่านเพลิดเพลินอารมณ์ หรือเกิดอารมณ์สะท้อนใจคล้ายตามความต้องการของผู้ประพันธ์ ฉะนั้น หากอ่านเพื่อมุ่งจับใจความสำคัญของเรื่องมากเกินไป ก็อาจจะขาดรสแห่งความงาม ความไพเราะ และอารมณ์สะท้อนใจไปได้ การอ่านร้อยกรองที่ดีจึงควรซึมซับอรรถรส คือทั้ง “อรรถ” ซึ่งได้แก่สาระสำคัญ และ “รส” ซึ่งได้แก่อารมณ์สะท้อนใจไปพร้อม ๆ กัน

ที่มา : แวมมยุรา เหมือนนิล. 2556. การอ่านจับใจความ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาสน์.

บทร้อยกรอง
สัตว์โลกที่น่ารัก

ในโรงเรียนแห่งนี้	ล้วนมีครูชั้นนำทาง
อบรมเฝ้าเสริมสร้าง	ให้นักเรียนเป็นคนดี
ครูสอนให้เมตตา	สัตว์นานาควรปรานี
รักสัตว์ทุกชีวิต	เท่ากับรักชีวิตชน
ตอนเย็นเลิกเรียนพลัน	เด็กพากันมุ่งกมล
กลับบ้านแต่ละคน	ต้น เก่ง หน้อย ต่างคลาไคล
ถึงบ้านช่วยพ่อแม่	ดูแลบ้านงานน้อยใหญ่
อีกทั้งสัตว์เลี้ยงไว้	คอยห่วงหาด้วยอาหาร
หมูไก่อยู่ในเล้า	เฝ้าดูแลมิเกียงนอน
ตามคำพ่อแม่สอน	ให้ปรานีด้วยน้ำใจ
แม้เศษข้าวที่เหลือ	ก็โอบเอื้อโปรยปรายไป
นกกามาอาศัย	ยังได้กินเลี้ยงชีวิ
หลังบ้านพ่อเลี้ยงปลา	ลูกพากันทำหน้าที่
ดูแลด้วยอารี	ไม่คิดร้ายทำลายมัน
ครอบครัวแสนอบอุ่น	เกื้อการุณย์รู้แบ่งปัน
ทุกคนอยู่ร่วมกัน	อย่างร่มเย็นเป็นสุขใจ
ถัดไปไม่ไกลมาก	อีกฝั่งฟากลำน้ำใหญ่
เจ้าเบ็มอยู่อาศัย	กับพ่อแม่ในบ้านตน
หลังกลับจากโรงเรียน	ไม่พากเพียรเฝ้าซุกซน
พ่อแม่เอ๋ยปากบ่น	ก็เกียจคร้านทุกวันวาร
เป็นเด็กที่เกเร	ชอบเที่ยวเตร่สนุกสนาน
คบเพื่อนเดินระราน	กลั่นแกล้งสัตว์ที่อ่อนแอ
เจ้าเบ็มชอบยิงนก	พุ่มไม้รักคอยเลี้ยงแล
นกน้อยถูกรังแก	ต่างเจ็บปวดทรมาน
ที่บ้านเลี้ยงสุนัข	ก็กักขังน่าสงสาร
ไม่เคยให้อาหาร	เลี้ยงดูมันอย่างสมบูรณ์

เจ้าต่างผอมโซเซ	เดินขาเกอย่างอาดูร
กินขยะปฏิกูล	เพราะเจ้าของไม่เลี้ยงดู
มันชอบร้องครวญคราง	ด้วยไร้ร่างคนอุ้มชู
เจ็บปวดตออยากอยู่	ไม่มีผู้ใดสนใจ
ใครหนอจะรู้คิด	สัตว์น้อยนิดหรือสัตว์ใหญ่
สัตว์เลี้ยงหรือสัตว์ไพร	ล้วนต้องการความเมตตา

ที่มา : หนังสือสัตว์โลกที่น่ารัก โดย สมาคมป้องกันการทารุณสัตว์แห่งประเทศไทย

ใบงาน การอ่านจับใจความงานเขียนเชิงสร้างสรรค์
บทร้อยกรอง เรื่อง สัตว์โลกที่น่ารัก

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรอง เรื่อง สัตว์โลกที่น่ารัก แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

1. จุดมุ่งหมายของผู้แต่งคืออะไร

.....
.....

2. น้ำเสียงของผู้แต่งเป็นอย่างไร

.....
.....

3. ตัวละครหลักของเรื่องมีนิสัยเป็นอย่างไร

.....
.....
.....

4. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องเป็นอย่างไร

.....
.....
.....

5. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องคืออะไร

.....
.....
.....

ใบงาน การอ่านจับใจความงานเขียนเชิงสร้างสรรค์
บทร้อยกรอง เรื่อง สัตว์โลกที่น่ารัก

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรอง เรื่อง สัตว์โลกที่น่ารัก แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

6. นักเรียนสามารถนำข้อคิดจากเรื่องไปใช้อย่างไรได้บ้าง

.....

.....

.....

7. ให้ตอบคำถามต่อไปนี้

7.1 ใคร

7.2 ทำอะไร

7.3 ที่ไหน

7.4 เมื่อไร

7.5 ผลเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

8. สรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสังเกตการทำงานร่วมกัน

คำชี้แจง ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน									รวม
		การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันและการช่วยเหลือกัน			การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและแสดงความคิดเห็น			การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น			
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	8-9	5-7	3-4
ระดับคุณภาพ	ดี	ปานกลาง	พอใช้

ผ่านเกณฑ์ในระดับ ปานกลาง

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียน

ระดับคุณภาพ ประเด็น	3	2	1
การปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกันและการ ช่วยเหลือกัน	ปฏิบัติกิจกรรมและ ช่วยเหลือสมาชิกใน กลุ่มทุกครั้ง	ไม่ปฏิบัติกิจกรรม หรือไม่ช่วยเหลือ สมาชิกในกลุ่ม 1 ครั้ง	ไม่ปฏิบัติกิจกรรม หรือไม่ช่วยเหลือ สมาชิกในกลุ่ม มากกว่า 1 ครั้ง
การรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นและแสดง ความคิดเห็น	รับฟังความคิดเห็นของ ผู้อื่นและแสดงความ คิดเห็นอย่างมีเหตุผล ทุกครั้ง	ไม่รับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่น หรือไม่ได้ แสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล 1 ครั้ง	ไม่รับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นและไม่ได้ แสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล มากกว่า 1 ครั้ง
การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	ติดต่อสื่อสารกับ สมาชิกในกลุ่มได้อย่าง เข้าใจ และรู้บทบาท ของตนเองทุกครั้ง	ขาดการติดต่อสื่อสาร กับสมาชิกในกลุ่มได้ อย่างเข้าใจ หรือไม่รู้ บทบาทของตนเอง 1 ครั้ง	ขาดการติดต่อสื่อสาร กับสมาชิกในกลุ่มได้ อย่างเข้าใจ หรือไม่รู้ บทบาทของตนเอง มากกว่า 1 ครั้ง

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง : แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ฉบับนี้ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

คำสั่ง : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท × ทับตัวอักษร 1 2 3 4 ที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1-2

ทรัพยากรทางธรรมชาติ เป็นสิ่งสำคัญที่อยู่คู่กับโลกของเราอย่างเนิ่นนาน ซึ่งมนุษย์ได้นำมาใช้เป็นวัตถุดิบ เพื่อสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศตนเอง ประเทศไทยมีความอุดมสมบูรณ์ อัดแน่นไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ประเทศนั้นจะเต็มไปด้วยความร่ำรวย มั่งคั่ง รวมทั้งมีความเจริญทางด้านเศรษฐกิจสูงมากกว่าประเทศที่มีทรัพยากรทางธรรมชาติน้อย แต่อย่างไรก็ตาม ข้อเสียของมันก็คือ ถ้ามนุษย์นำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้อย่างไม่หาวิธีเก็บอนุรักษ์ไว้บ้าง ก็จะทำให้ทรัพยากรธรรมชาติสูญสิ้นไปจากโลกนี้ โดยไม่มีวันสร้างขึ้นมาได้อีก นอกจากใช้พลังงานอย่างอื่นเป็นเครื่องทดแทน

<https://naturalsite.onep.go.th>

1. ข้อใดสรุปใจความสำคัญของข้อความข้างต้นได้ถูกต้องที่สุด
  1. ทรัพยากรทางธรรมชาติเป็นสิ่งที่มีความอย่างเนิ่นนาน
  2. ทรัพยากรทางธรรมชาติเป็นสิ่งที่สามารถสร้างขึ้นมามาทดแทนได้
  3. ทรัพยากรทางธรรมชาติเป็นสิ่งที่แสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองของประเทศ
  4. หากมนุษย์ใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างผิดวิธี ก็จะทำให้หมดไปได้
2. บุคคลใดต่อไปนี้มีส่วนช่วยในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ
  1. บังอรชอบเทศะอาหารเน่าเสียลงในแม่น้ำหน้าบ้าน
  2. ต้นกล้ามักจะลืมน้ำหลังจากที่รดน้ำต้นไม้เสร็จแล้ว
  3. ข้าวสวยปิดไฟและพัดลมก่อนออกจากห้องเรียนทุกครั้ง
  4. สมชาติสร้างรีสอร์ตหรูอยู่บริเวณพื้นที่ป่าไม้เขาภูพาน

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 3-4

การทำขวัญข้าว เป็นประเพณีบวงสรวงแม่โพสพ ผู้เป็นวิญญาณแห่งข้าว โดยเชื่อว่าถ้าข้าวมีขวัญสิงอยู่ประจำไม่หลีกหนีไปไหน ต้นข้าวก็จะงอกงามสมบูรณ์ ให้ผลสูง ไม่มีโรคภัยเบียดเบียนหรือเฉาตาย ส่วนที่เก็บเกี่ยวขึ้นสู่ยุ้งฉางแล้ว แม้จะจำหน่ายขายหรือกินก็สิ้นเปลืองไปน้อยที่สุด ชาวบ้านในสมัยก่อนเชื่อกันว่า แม่โพสพเป็นวิญญาณของข้าว ฉะนั้นจึงเกิดความเคารพยำเกรง และต้องการที่จะแสดงความกตัญญูทวดต่อแม่โพสพ จึงมีการบวงสรวงบูชาแม่โพสพขึ้น

<https://www.m-culture.go.th>

3. ใจความสำคัญของข้อความข้างต้นกล่าวถึงเรื่องใด
  1. ความเชื่อเรื่องวิญญาณของข้าว
  2. ขั้นตอนการปลูกข้าวในอ่งงาม
  3. ขั้นตอนการทำขวัญข้าว
  4. ที่มาของการทำขวัญข้าว
4. จากบทอ่านข้างต้น ข้อใดแสดงให้เห็นการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ประเพณีการทำขวัญข้าวมากที่สุด
  1. มุกดคูลีปวีตีโอในยูทูบเรื่องการทำขวัญข้าว
  2. นิ่งอ่านบทความเรื่องการทำขวัญข้าวผ่านเว็บไซต์
  3. แก้วศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบวงสรวงแม่โพสพ
  4. เข้มลงพื้นที่เก็บข้อมูลเรื่องการทำขวัญข้าวในพื้นที่ภาคกลาง

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 5-6

ในอาหารจะมีสารอาหารหลายประเภทที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย แต่ละประเภทมีประโยชน์แตกต่างกัน หากรับเข้าสู่ร่างกายน้อยหรือมากเกินไปอาจเป็นสาเหตุให้เกิดโรคได้ หัวใจสำคัญของการกินคือ สมดุลของสารอาหาร กินให้ตรงเวลา และกินในปริมาณที่เหมาะสม ดังนั้น การรับสารอาหารเข้าสู่ร่างกายและคงให้อยู่ในสภาพสมดุล จึงเป็นหนทางที่ดีที่สุดในการทำให้ร่างกายแข็งแรง

พรรณี ตั้งใจสถาปัตยกรรม

5. คำว่า “สมดุลของสารอาหาร” หมายถึงข้อใด
  1. การรับประทานอาหารให้เหมาะกับวัยของตนเอง
  2. การรับประทานอาหารให้ตรงเวลา ในปริมาณที่เหมาะสม
  3. การเลือกรับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย
  4. การเลือกรับประทานอาหารที่ให้พลังงานแก่ร่างกายสูง

6. จากข้อความดังกล่าวบุคคลใดต่อไปนี้เป็นปฏิบัติตนได้ถูกต้อง
  1. ฟ้าใส่เลือกทานอาหารที่ทำมาจากผักใบเขียวเท่านั้น
  2. หนูนานไม่เคยรับประทานอาหารมื้อเช้าเนื่องจากตื่นสาย
  2. ยาหยีตั้งใจลดน้ำหนักโดยการอดอาหารมื้อกลางวันและเย็น
  4. กอหญ้าทำอาหารเองทุกวันโดยเลือกเมนูที่มีส่วนผสมครบทั้ง 5 หมู่

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 7-8

สถานที่ที่จะแนะนำกันต่อไปนี้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ท่านสามารถชมวิถีชีวิตของพี่น้องชาวอีสานที่อาศัยอยู่ริมแม่น้ำโขงและแม่น้ำมูล ซึ่งประกอบอาชีพเกษตรกรรม และผลิตสินค้าหัตถกรรมพื้นบ้านอีสานที่หาชมได้ยากยิ่งในปัจจุบัน ณ บ้านท่าล้ง ตำบลห้วยไผ่ อำเภอโขงเจียม จ.อุบลราชธานี เป็นแหล่งผลิตเครื่องจักสานที่โด่งดังมีชื่อเสียง และจำหน่ายกันไปทั่วประเทศ คือ กระติบข้าวเหนียว และ เสื่อจากใบเตยป่า

บ้านท่าล้ง เป็นชุมชนริมแม่น้ำโขงที่มีความสงบร่มรื่น ภายในหมู่บ้านมีบรรยากาศสวยงามตามแบบฉบับชนบท ชาวบ้านท่าล้งแต่เดิมเป็นชาวพื้นเมืองที่พำนักอยู่ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมีชื่อเรียกแบบดั้งเดิมว่า “ชาวบรู” มีภาษาพูดเป็นเอกลักษณ์ของตนเองที่น้อยคนนักจะสื่อสารหรือฟังออก ต่อมาได้อพยพย้ายถิ่นฐานลงมาตั้งบ้านเรือนอยู่ที่ตำบลห้วยไผ่ ในเขตหมู่บ้านท่าล้ง ปัจจุบันการดำเนินชีวิตเป็นไปด้วยความเรียบง่าย มีความสมถะสามัคคี ยึดมั่นในประเพณีแบบดั้งเดิม

ชาวไทยบรู ที่บ้านท่าล้งแห่งนี้มีฝีมือในการจักสาน โดยจะใช้ฝีมือไม้อ่างมาสร้างงานหัตถกรรมได้อย่างประณีต ผลงานที่ได้ผลิตออกมาเป็นที่เลื่องลือในความสวยงามละเอียดและคงทน โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียง เช่น กระติบข้าว ที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ระดับ 4 ดาว และมีการสานเสื่อจากใบเตยป่า โดยนำใบเตยป่ามาเลาะเอาหนามออก แล้วกรีดให้เป็นเส้นก่อนนำไปสานและตากแดดให้แห้ง เสื่อจากใบเตยที่ชาวบรูผลิตออกมานี้ได้รับความนิยมมาก เพราะเป็นเสื่อที่สวยงามคงทน และราคาไม่แพง

<https://www.sanook.com>

7. ใจความสำคัญของเรื่องกล่าวถึงเรื่องใด
  1. วัฒนธรรมของชาวอีสาน
  2. สถานที่ท่องเที่ยวในภาคอีสาน
  3. การประกอบอาชีพของชาวอีสาน
  4. การดำเนินชีวิตของชาวอีสาน

8. ข้อความในข้อใดเป็นข้อคิดเห็น

1. ชาวไทยบรู ที่บ้านท่าล้งแห่งนี้มีฝีมือในการจักสาน
2. ผลงานที่ได้ผลิตออกมาเป็นที่เลื่องลือในความสวยงามละเอียดและคงทน
3. บ้านท่าล้ง เป็นชุมชนริมแม่น้ำโขงที่มีความสงบร่มรื่น
4. ชาวบ้านท่าล้งแต่เดิมเป็นชาวพื้นเมืองที่พำนักอยู่ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 9

Forest Bathing หรือการอาบป่า มีต้นกำเนิดจาก Shinrin yoku ของญี่ปุ่น เริ่มเป็นที่รู้จักในปี 1982 แต่ก็ยังไม่ได้มีงานวิจัยหรือข้อมูลทางการแพทย์เพียงพอที่จะสนับสนุนผลลัพธ์จากการอาบป่า จนในปี 2002 ญี่ปุ่นจึงได้ก่อตั้งสมาคมป่าบำบัดขึ้น เพื่อที่จะวิจัยผลกระทบของสิ่งแวดล้อมในป่าที่มีต่อสุขภาพของมนุษย์ โดยมีดร. คิง ลี (Qing Li) เป็นหนึ่งในนักวิจัยหลัก และได้เปิดตัวเรื่องการอาบป่าศึกษา (Forest Bathing Study) เป็นครั้งแรก ในปี 2005 และ Forest Bathing ก็เข้าสู่โลกภาษาอังกฤษ ไม่นานหลังจากนั้น

อาบป่า ทำอย่างไร

พอได้ยินว่า “อาบป่า” หลายคนก็อาจจะสงสัยว่า เราก็ไปเดินป่า ปีนเขา เทรกกิ้ง วิ่งเทรลในป่ากันอยู่แล้วนี่นา ได้เข้าไปในป่า ก็ได้สัมผัสธรรมชาติในป่าแล้ว อย่างนี้ก็เหมือนได้อาบป่าไปพร้อม ๆ กันใช่ไหม?

ไม่ใช่...

อาบป่าไม่ใช่การออกกำลังกาย ปีนเขา หรือวิ่งจ็อกกิ้ง แต่คือการแค่ออยู่ในธรรมชาติและเชื่อมต่อกับมันผ่านการเปิดประสาทสัมผัสทั้งห้า และความรู้สึกรู้สึกของเรา เป็นการบำบัดที่อยู่บนฐานการวิจัย โดยอาศัยการแช่อยู่ในสภาพแวดล้อมป่าไม้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมสุขภาพกายและสุขภาพจิต ปรับปรุงการป้องกันโรคและมะเร็ง ในขณะที่เดียวกันก็สามารถเพลิดเพลินและชื่นชมความงามของป่าได้

<https://www.sarakadee.com>

9. บุคคลใดต่อไปนี้ปฏิบัติตามแนวคิดสำคัญที่ปรากฏในข้อความข้างต้น

1. พกขวนเพื่อน ๆ ไปปีนเขาในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์
2. ปลาวางแผนจะไปตั้งแคมป์และวิ่งจ็อกกิ้งเบา ๆ ในป่า
3. มิวชอบไปท่องเที่ยวและเดินป่าเพื่อให้ธรรมชาติบำบัดจิตใจ
4. ฟ้าตั้งใจไปเดินออกกำลังกายในป่าเพื่อทำคอนเทนต์ลงช่องยูทูปของตนเอง

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 10-11

ในทุก ๆ ปี นกเงือกตัวเต็มวัยที่มีคู่จะเริ่มสำรวจหาที่ที่เหมาะสมเพื่อสร้างรังในช่วงต้นปี ส่วนใหญ่จะวนเวียนมาสำรวจในรังเก่าที่เคยทำไว้ พ่อแม่นกจะต้องดูความเหมาะสมของโพรงด้านในว่ามีความกว้างและระดับที่เหมาะสมกับสรีระของพวกมัน รวมไปถึงจุดเกาะป้อนลูกสภาพแวดล้อมต่าง ๆ รอบ ๆ รัง โพรงยังต้องหลบสายฝนได้ และมันเลือกเฉพาะต้นไม้เป็นเท่านั้น ไม่เลือกไม้ที่ยืนต้นตาย

ในหลายครั้งโพรงก็มีผู้ใช้อยู่ก่อนหน้า แต่เพราะเงือกไม่สามารถเจาะโพรงได้เอง มันจึงต้องแย่งโพรงกับสัตว์หลาย ๆ ชนิดในป่า เพราะโพรงเป็นที่ต้องการของสัตว์หลายชนิด อาจจะเป็นนกชนิดอื่น ๆ หรือกระรอกที่มาสร้างรังเช่นกัน พวกมันยังต้องแย่งโพรงกับนกเงือกด้วยกันเอง ทั้งในสายพันธุ์เดียวกันและในชนิดอื่น ๆ

เมื่อได้โพรงที่เหมาะสม ตัวเมียจะเข้าไปอยู่ภายในและค่อย ๆ ปิดปากโพรง ราว 2 สัปดาห์ ในโพรงแม่นกจะเริ่มผลิตขนปีกและขนหางทิ้ง อาหารทั้งหมดมาจากความขยันของพ่อนก ต่อมาอีกราว 7 สัปดาห์ลูกนกจะฟักออกมา แม่นกจะอยู่ดูแลอีกราว ๆ 4-6 สัปดาห์ เมื่อลูกเริ่มตัวใหญ่ขึ้น แม่นกจะกะเทาะปากโพรงและออกมาช่วยพ่อนกเลี้ยงลูก หลังจากนั้นลูกนกจะปิดปากโพรงเองโดยค่อย ๆ ใช้มูลผสมกับน้ำจากผลไม้เพื่อปิดโพรงให้แคบ เพื่อป้องกันภัยจากนักล่าขนาดเล็กอย่างหมาไม้ ซึ่งสามารถปีนต้นไม้สูง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว

พ่อและแม่นกจะผลัดกันป้อนลูกรู้น โดยจะเริ่มจับสัตว์และนกขนาดเล็ก รวมถึงแมลงหรือสัตว์เลื้อยคลานมากขึ้น ทั้งนก หนู งู กระรอก ตะขาบ กระจงพระอินทร์ ตุ๊กแก จิ้งเหลน เพื่อเร่งเสริมโปรตีนควบคู่ไปกับผลไม้ป่าที่เป็นอาหารหลัก

อนุสาร อ.ส.ท. ปีที่ 62, ฉบับที่ 3, ตุลาคม 2564

10. ข้อใดที่แสดงถึงการมีส่วนร่วมช่วยในการอนุรักษ์นกเงือกได้มากที่สุด
  1. เจ้าหน้าที่พยายามสอดส่องดูแลไม่ให้มีผู้บุกรุกป่าไม้
  2. พรานป่าล่าลูกนกเงือกเพื่อนำไปขายที่บริเวณชายป่า
  3. นักเดินป่าเข้าสำรวจพื้นที่ป่าที่มีนกเงือกอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก
  4. ชาวบ้านช่วยกันดูแลและซ่อมแซมโพรงรังบนต้นไม้ช่วงนอกฤดูทำรัง
11. จุดมุ่งหมายของผู้แต่งกล่าวถึงเรื่องใด
  1. วิถีชีวิตของนกเงือก
  2. ความสำคัญของนกเงือก
  3. การเอาชีวิตรอดในป่าของนกเงือก
  4. การหาอาหารของนกเงือก

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 12

บ่ายวันนั้น เสก มุก และคิม พาพวกเราไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมการทำบ้านปลา ถึงจะชื่อ บ้านปลา แต่กึ่งก็ไม่ต้องน้อยใจ เพราะสามารถเข้ามาอยู่ได้ด้วยเหมือนกัน บ้านปลาเป็นที่ที่ลูกปลา ลูกกุ้งจะเข้ามาพักพิงอาศัย เป็นที่เพาะพันธุ์และอนุบาลสัตว์น้ำ ซึ่งทุกคนห้ามเข้าไปจับ ไปล่า

การทำบ้านปลาได้ไอเดียมาจากเครือข่ายการอนุรักษ์ในทะเลสาบสงขลาและนำมาผนวก เข้ากับกิจกรรมการท่องเที่ยว พานักท่องเที่ยวไปช่วยกันตัดกิ่งของต้นเสม็ดจากตามขอบคลองหรือใน ป่าซึ่งเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำ จากนั้นนำกิ่งเสม็ดที่ตัดมาเติมคันรถขนขึ้นเรือไปกลางทะเลสาบ เพื่อปักดินให้ ชิดกันเหมือนกำแพงล้อมรอบ ปรกติจะทำเป็นคอกสี่เหลี่ยมขนาดประมาณ 4X4 เมตร การปักกิ่ง เสม็ดเพื่อทำบ้านปลาของพวกเราทุกทำเลเล็กน้อย เพราะฝนตกไม่ขาดสายและน้ำในทะเลสาบเพิ่ม ระดับสูงขึ้นมาก แต่ถึงอย่างนั้นก็สนุกและเฮฮาไปอีกแบบ

นิตยสารสารคดี ฉบับที่ 434, พฤษภาคม 2564

12. บุคคลใดปฏิบัติตนไม่สอดคล้องกับสาระสำคัญที่ปรากฏในข้อความข้างต้น

1. ตุนศึกษาข้อมูลการทำบ้านปลาก่อนลงพื้นที่จริง
2. ก้อยและกึ่งช่วยกันเตรียมอุปกรณ์การทำบ้านปลา
3. แพรวาเตรียมลูกปลามาปล่อยในพื้นที่เพาะพันธุ์สัตว์น้ำ
4. ตึกเข้าร่วมกิจกรรมการทำบ้านปลาเพราะอยากตกปลาเล่น

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 13-14

ลูกศิษย์จอมซี้เกียจมันนอนอูตุอยู่ใต้ต้นกุ่มในเวลาเพื่อนๆ เขาก็เก็บพื้กัน พอถูกปลุกให้ตื่น ก็จ้วเจียซี้ตำรื้อรื้อตาเลียเลีย ลีอก ขึ้นไปหักกิ่งไม้สด โดนกิ่งไม้สดติดตาจนบอด จากนั้นก็กลานเก็บ รวบรวมกิ่งไม้สดมาวางทับไว้บนกองพื้ คนหุงข้าวต้มไปหยิบไม้สดมาก่อไฟ แต่จุดไฟอย่างไรก็ไม่ติด เมื่อก่อไฟไม่ติด ข้าวต้มก็เลยไม่สุก ทำให้พวกพราหมณ์ไม่มีอะไรรับประทาน อาจารย์รู้เรื่องราวตลอด แล้ว ก็กล่าวโอวาทสั่งสอนศิษย์ว่า “สิ่งที่ควรทำก่อน ผู้ใดเอาไปทำภายหลัง ผู้นั้นย่อมได้รับความ เดือดร้อนตามมา เหมือนศิษย์หนุ่มหักไม้กุ่มเดือดร้อนอยู่ละนั่น”

นิทานชาดก โดย อานนท์ อาทิตย์อุทัย

13. สาเหตุสำคัญที่ทำให้พวกพราหมณ์ไม่มีอะไรรับประทานเกิดมาจากข้อใด

1. คนหุงข้าวต้มจุดไฟไม่ติด
2. พราหมณ์สั่งงานลูกศิษย์ที่ตาบอด
3. คนหุงข้าวต้มไปหยิบไม้สดมาก่อไฟ
4. ลูกศิษย์เก็บกิ่งไม้สดมาวางทับไว้บนกองพื้

14. บุคคลใดนำข้อคิดที่ได้จากเรื่องไปปรับใช้ได้อย่างเหมาะสม
1. ต้นชอบสะสมงานไว้อย่าง เยอะ ๆ แล้วรอทำตอนใกล้เวลาส่ง
  2. แต่จะทำงานเมื่อตนเองมีอารมณ์ในการทำงานเท่านั้น
  3. ต้นจัดตารางการทำงานแต่ละชิ้นให้ทันตามกำหนดเวลา
  4. ดึงชอบอาสาทำงานให้ผู้อื่นจนไม่มีเวลาทำงานของตนเอง

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 15

กาลครั้งหนึ่ง ณ ป่าหิมพานต์ ยังมีนกขมิ้นตัวหนึ่งอาศัยอยู่บนต้นไม้ โดยทำรังอย่างแข็งแรง มั่นคง อยู่มาวันหนึ่งเกิดฝนตกหนักติดต่อกันหลายวัน ไม่ว่าฝนจะตกหนักอย่างไรก็ไม่อาจทำให้รังของ นกขมิ้นเปียกปอนได้ เพราะอยู่ในที่มืดซิด มุงบังไว้อย่างดีที่สุดในที่สุด แต่มีลิงตัวหนึ่งนั่งหนาวสั่นงันงกอยู่บน คาบไม้ เพราะตัวทั้งตัวเปียกปอนไปด้วยน้ำฝน นกขมิ้นเห็นสารรูปของลิงแล้วอดสงสารไม่ได้ จึงเอื้อนเอ่ยชี้แนะแนวทางสร้างสุขและกล่าวสั่งสอนลิง ลิงไม่พอใจที่ถูกสั่งสอนจึงคิดจะทำร้ายนกขมิ้น ผึ่งนกขมิ้นระวังตัวอยู่ตลอดเวลาจึงบินไปเสียก่อน ลิงทำอะไรไม่ได้จึงทำลายรังของนกขมิ้นแล้วจึงหนี ไปอยู่ที่อื่น

นิทานชาดก โดย อานนท์ อาทิตย์อุทัย

15. บุคคลใดปฏิบัติตนไม่สอดคล้องกับข้อคิดที่ได้จากเรื่อง
1. นกเป็นคนจิตใจดีและชอบช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ
  2. ไฟเป็นคนหัวร้อนและชอบใช้กำลังตัดสินปัญหา
  3. น้ำรู้จักระมัดระวังคำพูดและคิดก่อนพูดทุกครั้ง
  4. ไฟคิดไตร่ตรองทุกครั้งก่อนจะช่วยเหลือผู้ใด

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 16-17

พ่อค้าคนหนึ่งซึ่งเป็นพระโพธิสัตว์เป็นคนดีมีศีลธรรมและสมบูรณ์ด้วยปัญญาได้รับการ คัดเลือกและแต่งตั้งให้เป็นนายกองเกวียนควบคุมกองเกวียนบรรทุกสินค้า 500 เล่ม ไปขายยังต่าง เมือง เมื่อเดินเข้าไปในถิ่นกันดารก็เกิดหลงเข้าไปในป่า ขาดแคลนน้ำและอาหาร จึงชวนกันไปพักใต้ ต้นไทรใหญ่ พวกเขาพอค้าลองตัดกิ่งไทรก็พบว่ามิของดีที่มีคุณค่าออกมาเป็นจำนวนมากทำให้เกิดความ โลก เมื่อตัดกิ่งไทรจนหมดแล้วจึงคิดจะโค่นต้นไทรเพื่อหวังจะได้ของมีค่าอีกเป็นจำนวนมาก พระโพธิสัตว์ได้กล่าวห้ามปรามแต่พ่อค้าเหล่านั้นก็ไม่ฟัง พญานาคผู้รักษาต้นไทรคิดว่าพ่อค้าเหล่านั้น โลกเกินไปจึงสั่งให้บริวารฆ่าพ่อค้าเหล่านั้นให้หมดสิ้นแล้วมอบทรัพย์สมบัติต่าง ๆ ให้พระโพธิสัตว์

นิทานชาดก โดย อานนท์ อาทิตย์อุทัย

16. ข้อใดสรุปข้อคิดของข้อความข้างต้นได้ถูกต้อง
  1. ความโลภทำให้คนร่ำรวย
  2. ควรโลภในสิ่งที่เป็นประโยชน์
  3. ความโลภอาจนำภัยมาสู่ตนเองได้
  4. ความโลภทำให้ได้ในสิ่งที่ปรารถนา
17. บุคคลใดปฏิบัติตนได้สอดคล้องกับแนวคิดสำคัญของเรื่อง
  1. โดมเจอเงินหล่นอยู่บนถนนจึงเก็บมาใช้เอง
  2. มุกขอยืมเงินเพื่อนซื้อเครื่องสำอางเซตใหม่ทุกเดือน
  3. แพรวอยากใช้โทรศัพท์รุ่นใหม่จึงไปขอยืมของพี่มาใช้
  4. คิมเก็บกระเป๋าสตางค์ได้และนำไปประกาศหาเจ้าของ

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 18

ราชสีห์กับเสือโคร่งเป็นสหายกัน อาศัยอยู่ด้วยกันภายในถ้ำแห่งหนึ่งในบริเวณป่า ความเป็นมิตรอันสนิทสนมกลมเกลียวของสัตว์ทั้งสองเป็นไปด้วยดีมาตลอด ไม่เคยมีเรื่องถึงขั้นทะเลาะเบาะแว้งขัดแย้งกันเลยสักครั้งเดียว อยู่มาวันหนึ่ง สุนัขจิ้งจอกตัวผอมโซ่ผานมาใกล้ ๆ ถ้า เห็นซากสัตว์เหลือเดนของราชสีห์กับเสือโคร่งจึงเข้าไปแทะกินอย่างเอร็ดอร่อย เมื่ออิ่มแล้วก็เข้ามาขอเป็นผู้รับใช้สัตว์ทั้งสอง ด้วยความสงสารทำให้สัตว์ทั้งสองจำใจยอมรับสุนัขจิ้งจอกไว้ อยู่มาวันหนึ่งสุนัขจิ้งจอกก็ได้ยุแหย่ให้ราชสีห์กับเสือโคร่งผิดใจกัน แม้จะเกิดความแคลงใจอยู่บ้างแต่สัตว์ทั้งสองก็ไม่เชื่อคำของสุนัขจิ้งจอกและขับไล่ไป หลังจากนั้นสัตว์ทั้งสองก็ได้ไต่ถามความจริง ปรับความเข้าใจกัน และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

นิทานชาดก โดย อานนท์ อาทิตย์อุทัย

18. แนวคิดสำคัญที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอคือข้อใด
  1. ควรกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ
  2. ควรผูกมิตรดีกว่าสร้างศัตรู
  3. ไม่ควรรังแกผู้ที่อ่อนแอกว่า
  4. มิตรที่ดีควรมีความจริงใจ และไม่หุบเบา

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 19

ผมเป็นโรคกลัวโทรศัพท์

ความจริง เครื่องจักรเครื่องยนต์ตลอดจนอุปกรณ์ในการครองชีพและเครื่องทุ่นแรงต่าง ๆ ในชีวิตปัจจุบันมันก็น่ากลัวทั้งนั้น เพราะมันมีชีวิตของมันเอง ชอบใจจะทำตามใจเรามันก็ทำ ไม่ชอบใจขึ้นมามันก็ไม่ทำ ใครที่ไปนึกว่ามันเสีย ไปจี้ไปไซมันเข้า หรือไปเปิดใส่เปิดพุงมัน ปิดโน่นไขนี่เข้า มันเกิดโมโหขึ้นมา มันก็ระเบิดตัวมันเองให้คนต้องพลอยบาดเจ็บหรือปล่อยกระแสไฟฟ้าดูดตายกันไปแล้วเป็นกายเป็นกอง แต่ที่น่ากลัวที่สุดเห็นจะเป็นโทรศัพท์ เพราะมันมีเสียงพูดได้ และสำหรับผม เสียงที่ออกมาจากโทรศัพท์นั้นไม่เป็นมงคลเสียเป็นส่วนมาก มันมักจะบอกข่าวคนตาย หรือคนเจ็บ หรือคนประสบอุบัติเหตุ หรือเหตุร้ายต่าง ๆ มิฉะนั้นมันก็นัดให้ผมต้องพบกับคนที่ไม่อยากพบ หรือตามตัวผมให้ไปในที่ซึ่งส่วนมากผมไม่อยากไป หรือบอกให้ผมทำในสิ่งที่ไม่อยากทำ บางทีมันก็ร้ายกว่านั้น มันขอยิ้มสตางค์...

ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช

19. จากข้อความ ผู้เขียนเขียนด้วยความรู้สึกอย่างไร

1. เป็นทุกข์
2. ห่วงใย
3. โศกเศร้า
4. เสียดสี

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 20-21

...ฉันนอนอยู่ในนั้นพร้อมกับลองนั่งนึกทบทวนเรื่องราวในชีวิตที่ผ่านมาของขวิดน้ำใบเล็ก ๆ ที่ไม่สำคัญอะไรนัก เป็นเพียงแค่ขวิดพลาสติกดาษ ๆ ที่วางขายตามร้านขายของทั่ว ๆ ไป แต่ฉันก็เชื่อว่าชีวิตหนึ่งที่ฉันกำเนิดมามีไม่สูญเปล่า

ฉันได้ออกมาจากโลกสี่เหลี่ยมที่แสนเหน็บหนาว ได้รู้ว่าเด็กมนุษย์สมัยนี้บางคนอาจจะไม่ได้มีความสุขกับสิ่งที่ตนเป็นอยู่สักเท่าใด ได้รู้ว่าบางทีสิ่งดี ๆ ที่ใครบางคนมอบมาให้อาจจะเป็นสิ่งที่เลวร้ายในสายตาของคนที่ได้รับ ได้รู้ว่าในแต่ละมุมมองของมนุษย์มันแตกต่างกันเพียงใด ได้รู้ว่ารอยยิ้มและความสุขไม่ได้เกิดได้เพียงแค่สภาพแวดล้อมที่ดีและงดงาม หากแต่มันสามารถเกิดขึ้นได้จากจิตใจที่สนุกสนานของเด็ก ๆ

ชาลีฟ้า

20. ข้อใดคือใจความสำคัญของข้อความข้างต้น
1. เด็กทุกคนมีความสุขกับสิ่งดี ๆ ที่ตนเองได้รับ
  2. เด็กทุกคนมีความสุขกับสิ่งที่ตนเองเป็นมาแต่เกิด
  3. ความสุขเกิดจากการได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีและงดงามเท่านั้น
  4. ความสุขเกิดจากจิตใจที่สนุกสนาน และการอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี
21. วิธีการดำเนินชีวิตของบุคคลใดต่อไปนี้อสอดคล้องกับแนวคิดสำคัญของข้อความข้างต้น
1. ผู้ชอบเก็บตัวอยู่คนเดียว ไม่ชอบเข้าสังคม
  2. ดาวใช้เงินอย่างฟุ่มเฟือย เพราะเกิดมาในครอบครัวที่ร่ำรวย
  3. มุกเป็นคนร่าเริง และสร้างเสียงหัวเราะให้เพื่อน ๆ อยู่เสมอ
  4. ข้าวเล่าให้เพื่อน ๆ ทุกคนฟังว่าเธอมีบ้านเป็นคฤหาสน์หลังใหญ่

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 22-24

...ทั้งตนทั้งตัว ฉันมีสิ่งภูมิใจพิเศษอยู่อย่างหนึ่ง นั่นก็คือได้ชื่อว่าต่าง คนในบ้านและใกล้เคียงเรียกฉันว่า ไอ้ต่าง ฉันรู้ฐานะตัวเองดี จึงขอแสดงความไม่พอใจล่วงหน้าไว้ก่อน ถ้าบังเอิญมีคนมาเรียกฉันว่า ทำวต่าง ทำนต่าง หรือคุณต่าง เพราะถึงจะอย่างไร ฉันก็ยังเป็นหมาอยู่อย่างเดิม การเรียกไอ้ต่างนั้น เห็นว่าเหมาะสมตัวอย่างรอบด้าน มีลักษณะของชาติ เพราะฉันเกิดมาเป็นหมาลาว มีความเป็นอยู่แบบลาว ๆ ก็นึกแบบประหยัดคือได้ปั้นข้าวเหนียวที่นายโยนให้ ฉันก็จับเข้ามาเคี้ยวตุ้ยตุ้ยอย่างพึงพอใจ...

อุทิน บุญยาวง

22. ลักษณะของตัวละคร “ต่าง” สอดคล้องกับข้อใดมากที่สุด
1. มั่นใจในตัวเอง
  2. ชื่อสัตย์สุจริต
  3. ขยันหมั่นเพียร
  4. พอใจในสิ่งที่ตนเองเป็น
23. ใจความสำคัญของข้อความข้างต้นคืออะไร
1. การรู้จักพอใจในสิ่งที่ตนเองเป็น
  2. การเจียมตัวในฐานะของตนเอง
  3. การมั่นใจในสิ่งที่ตนเองเป็น
  4. การยอมรับตัวตนของผู้อื่น

24. บุคคลใดนำข้อคิดที่ได้จากเรื่องไปปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม
1. นักช้อปปิ้งของเกินกำลังเงินของตนเอง
  2. เกตมັกจะเปรียบเทียบกับตนเองกับเพื่อนอยู่เสมอ
  3. ฝ่ายภูมิใจที่เกิดเป็นคนใต้และมีภาษาถิ่นของตนเอง
  4. เข้มเป็นคนมั่นใจในตัวเองแม้ในเรื่องที่ตนทำผิดก็ตาม

อ่านคำประพันธ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 25

เพียงเส้นบางบางของฟางข้าว	เล่าเรื่องบอกราวของข้าวกล้า
ยุคเก่าผ่านไปใหม่เข้ามา	บู้ขึ้นราคา ค่าข้าวลง
หมดเงินหมดข้าวในเล้าฉาง	เหลือเพียงเส้นฟางติดค้ำถง
นอนมือกายเกยหน้าผากปลง	หลับนึกพะวง หลงพะว้า

ก้อนดินหินแท้

25. ข้อใดสรุปได้สอดคล้องกับสาระสำคัญของบทประพันธ์ข้างต้น
1. บอกเล่าวิธีการทำนา
  2. บอกเล่าวิถีชีวิตของชาวนา
  3. บอกเล่าทัศนคติของชาวนา
  4. บอกเล่าความทุกข์ใจของชาวนา

อ่านคำประพันธ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 26-27

ตาที่ห้วงใยแท้	คือตาแม่ที่เฝ้ามอง
ตาน้อยเมื่อน้ำนอง	มือแม่ซั้บมานับนาน
เจ็บป่วยแม่ช่วยปลด	พร้อมรับบทพยาบาล
งดงามในน้ำงาน	จากน้ำเหวือแม่เรื่อริน

สุขุมพจน์ คำสุขุม

26. จากข้อคิดที่ได้จากเรื่อง บุคคลใดปฏิบัติตนต่อแม่ได้อย่างเหมาะสม
1. มาช่วยแม่ขายของเพราะอยากได้เงินไปเติมเกม
  2. มินตั้งใจเรียนเพราะจะขอให้แม่ซื้อโทรศัพท์รุ่นใหม่ให้
  3. แม่ทนพูดจาเอาใจแม่เพราะต้องการขอเงินไปซื้อรถคันใหม่
  4. มุกช่วยแม่ทำงานบ้านทุกวันหลังเลิกเรียนเพราะรู้ว่าแม่เหนื่อย

27. จากบทประพันธ์ สอดคล้องกับชื่อเรื่องในข้อใด

1. รักของแม่
2. เหงื่อของแม่
3. ดวงใจของแม่
4. บทบาทของแม่

อ่านคำประพันธ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 28-29

เธอคือหนึ่งผลิตผลแห่งชนชาติ	คือภาพวาดแสนงามเปี่ยมความหวัง
คือสินทรัพย์ค่าล้ำคือกำลัง	อันจักยังยืนยงดำรงไทย
วันหนึ่งเธอต้องนำต้องกำหนด	อนาคตสุขทุกข์แห่งยุคสมัย
บ้านเมืองยังต้องก้าวอีกยาวไกล	ภาระใครควรรับประดับประคอง
	สุขุมพจน์ คำสุขุม

28. ใครปฏิบัติตนสอดคล้องกับแนวคิดของเรื่องมากที่สุด

1. แทนโทษข้อสอบเพราะอยากได้คะแนนดี
2. ผู้ตั้งใจเรียนเพื่อโตขึ้นจะได้รับผิดชอบสังคม
3. นายโอนขยชะลงแม่น้ำเพราะคิดว่าไม่มีใครเห็น
4. เนยกพวกตีกับนักเรียนโรงเรียนอื่นเพราะหัวร่อน

29. จุดมุ่งหมายของคำประพันธ์คือข้อใด

1. ให้เยาวชนรู้หน้าที่ของตนเอง
2. ให้เยาวชนทุกคนทำงานทำ
3. ให้กำลังใจเยาวชน
4. ให้เยาวชนประพฤติดี

อ่านคำประพันธ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 30

ปีกเจ้ายังอ่อนเพิ่งสอนชั้น	ตามలేไม่ทันอาจหวั่นไหว
หากเจ้าเลยละถืออิสระแห่งใจ	อาจต้องเสียดายค่าความเป็นคน
เจ้าต้องศึกษาวิชาให้มาก	ความเป็นอยู่ลำบากเจ้าอาจสับสน
ตั้งใจให้มันขยันอดทน	อ่อนนุ่มถ่อมตนในสิ่งเป็นธรรม

คีตาณูชลี

30. บุคคลใดปฏิบัติตนไม่สอดคล้องกับข้อคิดที่ได้จากบทประพันธ์
1. ขนมนี้อ่อนนุ่มถ่อมตนต่อผู้ใหญ่
  2. เพลงตั้งใจเรียนเพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพ
  3. แอนนามุ่งมั่นในการฝึกซ้อมเดินแบบเพื่อไปประกวด
  4. นาราชอบช่วยเหลือคนอื่นจนตัวเองได้รับความเดือดร้อน

แบบสังเกตการทำงานร่วมกัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แบบสังเกตการทำงานร่วมกัน

คำชี้แจง ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน									รวม
		การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันและการช่วยเหลือกัน			การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและแสดงความคิดเห็น			การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น			
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	8-9	5-7	3-4
ระดับคุณภาพ	ดี	ปานกลาง	พอใช้

ผ่านเกณฑ์ในระดับ ปานกลาง

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียน

ระดับคุณภาพ ประเด็น	3	2	1
การปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกันและการ ช่วยเหลือกัน	ปฏิบัติกิจกรรมและ ช่วยเหลือสมาชิกใน กลุ่มทุกครั้ง	ไม่ปฏิบัติกิจกรรม หรือไม่ช่วยเหลือ สมาชิกในกลุ่ม 1 ครั้ง	ไม่ปฏิบัติกิจกรรม หรือไม่ช่วยเหลือ สมาชิกในกลุ่ม มากกว่า 1 ครั้ง
การรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นและแสดง ความคิดเห็น	รับฟังความคิดเห็นของ ผู้อื่นและแสดงความ คิดเห็นอย่างมีเหตุผล ทุกครั้ง	ไม่รับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่น หรือไม่ได้ แสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล 1 ครั้ง	ไม่รับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นและไม่ได้ แสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล มากกว่า 1 ครั้ง
การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	ติดต่อสื่อสารกับ สมาชิกในกลุ่มได้อย่าง เข้าใจ และรู้บทบาท ของตนเองทุกครั้ง	ขาดการติดต่อสื่อสาร กับสมาชิกในกลุ่มได้ อย่างเข้าใจ หรือไม่รู้ บทบาทของตนเอง 1 ครั้ง	ขาดการติดต่อสื่อสาร กับสมาชิกในกลุ่มได้ อย่างเข้าใจ หรือไม่รู้ บทบาทของตนเอง มากกว่า 1 ครั้ง

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม

คำชี้แจง : ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ระดับ 3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

กิจกรรม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
1. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง					
2. ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นต่อเนื่องกันดี					
3. ครูประเมินผลพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและให้ข้อมูลย้อนกลับสม่ำเสมอ					
4. ครูใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนและมีความหลากหลาย					
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้					
5. ครูเอาใจใส่ในนักเรียนทั้งโดยรวมและรายบุคคล					
6. ครูสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เชิงบวกในห้องเรียน เรียนด้วยความสนุก					
7. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน					
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้					
8. นักเรียนรู้จักหาคำตอบและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง					
9. ส่งเสริมกิจกรรมการทำงานร่วมกันและรับผิดชอบต่อกลุ่ม					
10. นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข					

ภาคผนวก ค

ตารางแสดงผลคะแนนการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ
ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

ตารางที่ 10 ผลคะแนนการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความก่อนและหลัง
การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

คนที่	ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)	คนที่	ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)
1	16	22	21	16	21
2	10	20	22	14	21
3	13	21	23	12	19
4	11	19	24	17	21
5	15	20	25	19	23
6	12	19	26	11	19
7	14	20	27	18	22
8	10	18	28	12	19
9	13	20	29	11	18
10	14	20	30	16	21
11	15	22	31	21	25
12	16	22	32	20	24
13	19	25	33	13	18
14	17	20	34	17	20
15	12	19	35	19	22
16	17	24	36	20	22
17	12	19	37	21	24
18	10	20	38	10	18
19	11	20	39	18	21
20	15	21	40	15	20

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

นางสาวนนทนา ช่างหัวหน้า

วุฒิการศึกษา

อักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัด
นครปฐม

